

การศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาหลักสูตรประถมศึกษา
ที่เหมาะสมกับสภาพและความต้องการ
ทางท้องถิ่นในจังหวัดสงขลา

ปริญญานิพนธ์

ของ

ประพันธ์ พรหมมณี

สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 พระโขนง กรุงเทพฯ 11 โทร. 3921 575, 391 5058

- 7 ก.ค. 2526

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตร

ปริญญามหาบัณฑิต

กุมภาพันธ์ 2526

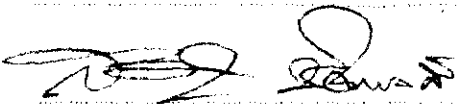
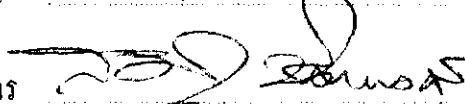
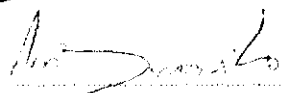
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

151927

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิติและคณะกรรมการสอบไต่พิจารณาปัญหานี้พนธ์
ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

คณะกรรมการสอบ

	ประธาน		ประธาน
	กรรมการ		กรรมการ
			กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เริ่มต้นและสำเร็จได้ด้วยความช่วยเหลือจากรองศาสตราจารย์ ดร. วิชาญ วงษ์ใหญ่ และรองศาสตราจารย์ ดร. สมบูรณ์ ชิตพงศ์ อาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งได้ช่วยเหลือ แนะนำ และแก้ไขข้อบกพร่องอย่างใกล้ชิดตลอดมา ขอขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณอาจารย์สวัสดิ์ จงกล อาจารย์ ดร. ไรต์ เพชรชื่น ที่ได้เสนอแนะแนวทางในการศึกษาคนกว่าสำหรับการวิจัยเรื่องนี้

ขอขอบพระคุณอาจารย์ ดร. มลิษฐ์ สำเภาเงิน ศูนย์คอมพิวเตอร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษาในการวิเคราะห์และจัดกระทำเกี่ยวกับข้อมูลทางงานสถิติ

ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์พนต์ แสงเกษ ซึ่งได้กรุณาช่วยเหลือประสานงานในการรวบรวมและตรวจสอบต้นฉบับตลอดมา

ขอขอบพระคุณ ผู้ให้ข้อมูล ผู้ตอบแบบสอบถาม ศึกษาพิเศษและเจ้าหน้าที่บริหาร- การศึกษาในจังหวัดสงขลา ตลอดจนเพื่อนครูอาจารย์ และผู้ใกล้ชิดทุกท่านที่ได้ช่วยเหลือ - สนับสนุน และอนุเคราะห์ตลอดมาจนปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สัมฤทธิ์ผล

ประพันธ์ พรหมมณี

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษา	1
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	3
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	3
ขอบเขตของเรื่อง	4
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	4
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	5
คำจำกัดความศัพท์เฉพาะ	7
2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัญหา	11
เอกสารเกี่ยวกับหลักสูตรและการใช้หลักสูตร	11
ความหมายของหลักสูตร	11
หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521	14
การพัฒนาหลักสูตร	18
ความจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น	18
การทำหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ไปใช้ในจังหวัดสงขลา	26
สภาพปัญหาและความต้องการของจังหวัดสงขลา	30
กระบวนการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น	39
บทบาทของผู้มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น	46
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	60

3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	65
	กลุ่มตัวอย่าง	65
	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	66
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	67
4	ผลการศึกษาค้นคว้า	70
	สถานภาพของบุคคลในกลุ่มตัวอย่าง	70
	ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาหลักสูตรของบุคคลในกลุ่มตัวอย่าง	71
	ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาหลักสูตรทักษะภาษาไทย	72
	ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาหลักสูตรทักษะคณิตศาสตร์	74
	ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาหลักสูตรสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต	75
	ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาหลักสูตรสร้างเสริมลักษณะนิสัย	85
	ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาหลักสูตรงานและพื้นฐานอาชีพ	92
	เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาหลักสูตรระหว่างกลุ่มตัวอย่าง	98
	กลุ่มทักษะภาษาไทย	99
	กลุ่มทักษะคณิตศาสตร์	101
	กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต	101
	กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย	105
	กลุ่มงานและพื้นฐานอาชีพ	110
	สรุปผลการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาหลักสูตร	115
	สรุปผลจำนวนเนื้อหาที่ศึกษาได้ จำแนกเป็นรายกลุ่มประชากร	124
5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	125
	ความมุ่งหมายในการค้นคว้า	125
	สมมติฐานในการค้นคว้า	125

บทที่	หน้า
วิธีดำเนินการคนควา	125
กลุ่มตัวอย่าง	126
เครื่องมือที่ใช้ในการคนควา	126
การวิเคราะห์ข้อมูล	126
สรุปผลการศึกษาคคนควา	127
เนื้อหาที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่สุด	127
เนื้อหาที่มีความจำเป็นอย่างยิ่ง	129
อภิปรายผล	131
ขอเสนอแนะ	132
บรรณานุกรม	134
ภาคผนวก	140
สถานภาพของบุคคลในกลุ่มตัวอย่าง	141
ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาหลักสูตร	147
การเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง	196
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย	209

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 อัตราเวลาเรียนของมวลประสบการณ์ทั้งห้ากลุ่ม	16
2 จำแนกจำนวนบุคคลในกลุ่มตัวอย่าง	66
3 แสดงผลการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาหลักสูตร	116
4 แสดงจำนวนเนื้อหาที่ศึกษาเป็นรายกลุ่มประสบการณ์	124
5 แจกแจงเพศ และสภาพการมีบุตรของประชากรกลุ่มตัวอย่าง	141
6 จำแนกอายุของแต่ละกลุ่มประชากร	142
7 แจกแจงสภาพสมรสของประชากรกลุ่มตัวอย่าง	143
8 จำแนกประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งและอาชีพของประชากร	144
9 จำแนกระยะเวลาการอยู่อาศัยในเขตจังหวัดสงขลาของประชากร	145
10 จำแนกภูมิลำเนาและสภาพชุมชนที่อาศัยของประชากร	146
11 ความคิดเห็นของบุคคลในกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับเนื้อหาหลักสูตร	147
12 เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาหลักสูตรระหว่างกลุ่มตัวอย่าง	196

ภูมิหลัง

การประถมศึกษา เป็นการศึกษาระดับพื้นฐานสำหรับปวงชนที่มุ่งสร้างเสริมพัฒนาการของเด็ก อันเป็นทางนำไปสู่การเรียนรู้ การปฏิบัติตน และการดำรงชีวิตอย่างเป็นสุขในสังคมของชาติ การศึกษาระดับนี้จึงถือได้ว่าเป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนาคนพัฒนาประเทศชาติ การจัดการประถมศึกษาจะต้องจัดให้ทั่วถึงทุกท้องถิ่น และอย่างเป็นธรรม โดยจะต้องคำนึงถึงประวัติความเป็นมา ขนบธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรม การใช้ภาษา การอนามัย การปฏิบัติตนเกี่ยวกับความเป็นอยู่ การประกอบอาชีพ การยอมรับนับถือศาสนา สภาพทางภูมิศาสตร์ ตลอดจนทรัพยากรธรรมชาติของท้องถิ่นนั้น ๆ การจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของชนบทหรือท้องถิ่นจะต้องสร้างหลักสูตรให้เหมาะสมกับความต้องการของเด็กที่กำลังเติบโตอยู่ในชนบทที่กำลังเปลี่ยนแปลงนั้น

(กมล สุกประเสริฐ 2513 : 47)

การจัดหลักสูตรประถมศึกษา มีเป้าหมายหลักว่า มุ่งให้คนไทยทุกคนมีสิทธิเท่าเทียมกัน ที่จะได้รับการศึกษา และพัฒนาชีวิตตามความสามารถของคนอย่างเต็มที่ (หลักสูตรประถมศึกษา 2521 : ข) แต่การนำหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ไปใช้โดยมิได้มีการปรับ ขยาย และเปลี่ยนแปลงให้เหมาะสมกับสภาพและความต้องการของแต่ละท้องถิ่น เป็นข้อบกพร่องที่สำคัญในการใช้หลักสูตร การพัฒนาหลักสูตรให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่นจึงเป็นเรื่องที่สำคัญที่ควรจะมีการศึกษาค้นคว้าเป็นอย่างยิ่ง

จากหลักการของหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ที่กล่าวว่า การประถมศึกษาเป็นการศึกษาที่มุ่งสร้างเอกภาพของชาติไทย โดยมีเป้าหมายหลักร่วมกัน แต่ให้ท้องถิ่นมีโอกาสดำเนินการจัดหลักสูตรบางส่วนให้เหมาะสมกับสภาพและความต้องการของ

ท้องถิ่น (หลักสูตรประถมศึกษา 2521, 2520 : 3) ซึ่งเป็นการสนองนโยบาย
 ส่วนรวมในการพัฒนาการศึกษาของแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติระยะที่ 4 ที่ระบุไว้ว่า
 โดยจัดการศึกษาให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น ให้มีความคล่องตัวและยืดหยุ่นมากยิ่งขึ้น
 กำหนดเนื้อหาและกระบวนการเรียนรู้ โดยปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้เหมาะสมกับสภาพที่
 เป็นจริงในแต่ละท้องถิ่น โดยให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคม วัฒนธรรม
 การเมือง เศรษฐกิจของท้องถิ่นและของประเทศ (วิทยาสาร 2519 : 4) และ
 หลักการของหลักสูตรฉบับนี้สอดคล้องกับแนวความคิดของ เพ็ญพุ่ม เครือตราฐ ซึ่ง
 กล่าวถึงแนวการสร้างหลักสูตรว่า จำเป็นจะต้องสำรวจสภาพทางสังคม และเศรษฐกิจ
 ของชุมชน จะต้องศึกษาและใช้แหล่งวิทยาการทางสังคม ทางธรรมชาติและมนุษย์ให้
 เป็นประโยชน์ (เพ็ญพุ่ม เครือตราฐ 2514 : 5) และในการบริหารการ
 ประถมศึกษาโดยรูปแบบคณะกรรมการ กล่าวถึงหลักสูตรประถมศึกษา ฉบับนี้ไว้ว่า
 ในการบริหารการประถมศึกษาแห่งชาติ ความสัมพันธ์ด้านงานพัฒนาหลักสูตร แบบเรียน
 คู่มือครู สื่อการเรียน วิชาแกน ให้สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเป็นผู้รับผิดชอบ
 ในการจัดทำแผนการสอน วิชาเลือก มอบอำนาจให้สำนักงานศึกษาธิการเขตเป็นผู้
 รับผิดชอบในการพัฒนาและจัดทำ แล้วนำไปสู่โรงเรียนตามสายงาน (การประถมศึกษา
 2523 : 48) สารสำคัญทั้งที่ได้กล่าวมาแล้วมีเป้าหมายหลักอันเดียวกัน คือ การพัฒนา
 หลักสูตรให้เหมาะสมกับความต้องการของท้องถิ่น และท้องถิ่นควรจะเป็นผู้จัดและ
 ดำเนินการเอง

การใช้หลักสูตรประถมศึกษา 2521 ในจังหวัดสงขลา ยังมิได้มีการดำเนินการ
 การพัฒนาหลักสูตรตามแนวนโยบาย หลักการ และแนวความคิดดังที่ได้กล่าวมาแล้ว
 โดยเฉพาะการกำหนดแนวทางเกี่ยวกับเนื้อหาหลักสูตรที่ควรจะนำมาใช้ การศึกษาค้นคว้า
 เพื่อสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาหลักสูตรที่เหมาะสมกับสภาพและความต้องการของ
 ท้องถิ่น จึงเป็นเรื่องที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการพัฒนาหลักสูตรเพื่อนำไปใช้ให้
 เหมาะสมกับท้องถิ่นจังหวัดสงขลา

ความมุ่งหมายของการค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอน ผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษา นักวิชาการ คณะกรรมการการประถมศึกษา และผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ เกี่ยวกับเนื้อหาหลักสูตรประถมศึกษาที่เหมาะสมกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่นในจังหวัดสงขลา
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูผู้สอน ผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษา นักวิชาการ คณะกรรมการการประถมศึกษา ผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ เกี่ยวกับเนื้อหาหลักสูตรประถมศึกษาที่เหมาะสมกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่นในจังหวัดสงขลา

ความสำคัญของการศึกษาครั้งนี้

ผลการค้นคว้าจะเป็นข้อมูลที่มีขึ้นถึงความจำเป็นและความสำคัญของเนื้อหาสำหรับการพัฒนาหลักสูตรให้เหมาะสมกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่นในจังหวัดสงขลา และจะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนพัฒนาการศึกษา เพื่อปรับปรุงคุณภาพการศึกษา ระดับประถมศึกษาของจังหวัดสงขลา

สมมติฐานในการศึกษาครั้งนี้

ครูผู้สอน ผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษา นักวิชาการ คณะกรรมการการประถมศึกษา ผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาหลักสูตรประถมศึกษาที่เหมาะสมกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่นในจังหวัดสงขลาแต่ละเรื่องแตกต่างกัน

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. ผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นผู้ที่อยู่ในท้องถิ่นทุรกันดาร ในจังหวัดสงขลา เป็นผู้ที่มีสภาพปัญหา ชอเท็จจริง และความต้องการของท้องถิ่นเป็นอย่างดี การแสดงความคิดเห็น จึงถือว่าเหมาะสมกับสภาพและความต้องการ ของท้องถิ่นในจังหวัดสงขลา
2. ความคิดเห็นของแต่ละกลุ่มตัวอย่าง ถือว่าเป็นความคิดเห็นของประชากรในกลุ่มนั้น ๆ ซึ่งมีความสำคัญและเป็นอิสระแก่กัน
3. หัวข้อเนื้อหา เป็นเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับสภาพของจังหวัดสงขลา จัดรวมเป็นกลุ่มประสบการณ์ ตามโครงสร้างของหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 หัวข้อเนื้อหาแต่ละเรื่องเป็นข้อคำถามในแบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้พื้นความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ซึ่งได้มีส่วนในการทดลองใช้หลักสูตร ในฐานะผู้นิเทศ ผู้บริหาร โรงเรียนทดลองหลักสูตรในจังหวัดสงขลา และเป็นวิทยากร การใช้หลักสูตรในเขตศึกษา 3 จังหวัดสงขลา และได้มีส่วนในการปรับปรุงหลักสูตร แผนการสอน คู่มือครู และหนังสือเรียน ในศูนย์พัฒนาหลักสูตร กรมวิชาการ มองเห็นว่า การพัฒนาหลักสูตร ให้เหมาะสมกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่นเป็นสิ่งจำเป็น จึงได้ดำเนินการดังนี้

1. กำหนดปัญหา ความมุ่งหมาย และขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า
2. ศึกษาคุณค่าจากเอกสารและหนังสือต่าง ๆ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร การพัฒนาหลักสูตร การใช้หลักสูตร และสภาพความต้องการในการพัฒนา จังหวัดสงขลา

3. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นแบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นตามวิธีของ Likert and Rating scale โดยนำเอามวลประสบการณ์

ในหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 มาเป็นหลักในการพิจารณากำหนดรายละเอียดเนื้อหา เลือกเฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กับสภาพและเอกลักษณ์ของจังหวัดสงขลา เป็นข้อมูลในแบบสอบถาม และดำเนินการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือก่อนนำไปใช้

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล ขอความร่วมมือจากศึกษานิเทศก์จังหวัดหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ ครูอาจารย์ในแต่ละอำเภอเป็นผู้จัดส่ง รวบรวมข้อมูล และผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง สำหรับผู้ที่ไม่สามารถเขียนตอบแบบสอบถามได้ ก็ใช้วิธีการสัมภาษณ์ตามรายละเอียดในแบบสอบถาม

5. การจัดกระทำข้อมูล นำข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาแต่ละเรื่องไปวิเคราะห์หาค่าสถิติ โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์คำนวณหาคะแนนเฉลี่ย (Mean) ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ฐานนิยม (Mode) และการอยุ่ละ ของแต่ละกลุ่ม และของบุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง และทดสอบสมมติฐานหาความแตกต่างระหว่างกลุ่ม โดยการทดสอบ F - test และ Scheffe's method

6. สรุปผลการศึกษาค้นคว้า โดยการสรุปความคิดเห็น เกี่ยวกับความจำเป็น ความสำคัญของเนื้อหา เป็นรายการกลุ่มประสพการณ์

7. สรุปผลการศึกษาค้นคว้าและขอเสนอแนะ

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร หมายถึง ครูผู้สอน ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา นักวิชาการคณะกรรมการการประถมศึกษา และผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ ในท้องถิ่นทุกอำเภอของจังหวัดสงขลา

2. กลุ่มตัวอย่าง หมายถึง บุคคลที่เลือกสุ่มจากประชากรแต่ละกลุ่ม โดยวิธีการ
ดังนี้

2.1 กลุ่มครูผู้สอนสุ่มอย่างง่ายจากครูผู้สอนในโรงเรียนประถมศึกษา
ทุกอำเภอ อำเภอละ 6 โรงเรียน โรงเรียนละ 1 คน รวม 60 คน

2.2 กลุ่มผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สุ่มอย่างง่าย อำเภอละ
6 คน รวม 60 คน

2.3 กลุ่มนักวิชาการ สุ่มอย่างง่ายจากศึกษานิเทศก์จังหวัดสงขลา
อาจารย์วิทยาลัยครูสงขลา อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา นักวิชาการ
ประจำศูนย์การศึกษาออกโรงเรียน ประจำภาคใต้สงขลา รวม 30 คน

2.4 กลุ่มคณะกรรมการการประถมศึกษา สุ่มอย่างง่ายจากกรรมการ
โดยตำแหน่งทั้งในระดับจังหวัดและระดับอำเภอ รวม 34 คน

2.5 ผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ สุ่มอย่างง่ายจากผู้ประกอบอาชีพด้าน
ต่าง ๆ โดยถือเกณฑ์เขตอำเภอละ 2 คน ของแต่ละสภาพอาชีพที่มีในเขตอำเภอต่าง ๆ
ดังนี้

2.5.1 ผู้ประกอบอาชีพทางการเกษตร สุ่มอย่างง่ายจาก
ผู้ประกอบอาชีพทำนา ทำสวน และเลี้ยงสัตว์ ทุกอำเภอจำนวน 60 คน

2.5.2 ผู้ประกอบอาชีพทางการประมง สุ่มอย่างง่ายจาก
ผู้ประกอบอาชีพจับปลา จับสัตว์น้ำ การเพาะเลี้ยงกุ้ง ปลากะพง และปลาน้ำจืด
เฉพาะบางอำเภอ รวม 14 คน

2.5.3 ผู้ประกอบอาชีพทางด้านอุตสาหกรรม สุ่มอย่างง่ายจาก
ผู้ประกอบอาชีพอุตสาหกรรมในครอบครัว อุตสาหกรรมโรงงาน และการทำเหมืองแร่
ในบางอำเภอ รวม 38 คน ได้ข้อมูลที่มีสมบูรณ์เพียง 32 คน

2.5.4 ผู้ประกอบอาชีพทางการขาย สุ่มอย่างง่ายจากผู้ทำ
การค้าขายทุกอำเภอ รวม 20 คน

2.5.5 ผู้ประกอบอาชีพบริการและเงินทุน สุ่มอย่างง่ายจาก
พนักงานธนาคาร กรรมการรับจ้างแรงงาน และศิลปินทุกอำเภอ รวม 60 คน ได้ข้อมูล

ที่สมบูรณ์เพียง 55 คน

2.5.6 ผู้ประกอบอาชีพด้านสาธารณสุข ลุ่มอย่างง่ายจาก
เจ้าหน้าที่อนามัยและผดุงครรภ์ทุกอำเภอ รวม 20 คน

2.5.7 ผู้ประกอบอาชีพและปฏิบัติงานด้านการปกครอง การ
ปราบปรามและการพัฒนา ลุ่มอย่างง่ายจากกำนันหรือผู้ใหญ่บ้าน ตำรวจ พัฒนาการและ
เกษตรอำเภอ รวม 60 คน ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์เพียง 44 คน

2.5.8 ผู้แทนกลุ่มสตรีและแม่บ้าน ลุ่มอย่างง่ายจากทุกอำเภอ
รวม 20 คน

จำนวนผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ 292 คน ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ 265 คน รวม
ประชากรที่ศึกษา 476 คน ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ จำนวน 449 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ สถานภาพของบุคคลในกลุ่มตัวอย่างทั้ง 5 กลุ่ม
ดังนี้

3.1.1 ครูผู้สอน

3.1.2 ผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษา

3.1.3 นักวิชาการ

3.1.4 คณะกรรมการการประถมศึกษา

3.1.5 ผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาหลักสูตรประถมศึกษา
ที่เหมาะสมกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่นในจังหวัดสงขลา

คำจำกัดความศัพท์เฉพาะ

1. หลักสูตรประถมศึกษา หมายถึง หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521

ของกระทรวงศึกษาธิการ

2. เนื้อหาหลักสูตร หมายถึง มวลประสบการณ์ที่เป็นเนื้อหาหรือเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับสภาพจังหวัดสงขลา จำแนกเป็น 4 กลุ่มประสบการณ์ ดังนี้

2.1 กลุ่มทักษะที่เป็นเครื่องมือการเรียนรู้ ได้แก่ ภาษาไทย และคณิตศาสตร์

2.2 กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต

2.3 กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย

2.4 กลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ รวมทั้งรายละเอียดของกลุ่มประสบการณ์พิเศษ ในแขนงงานอาชีพที่เกี่ยวกับการดำรงชีวิต

3. ครูผู้สอน หมายถึง ข้าราชการครูสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ซึ่งสอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอทุกอำเภอในจังหวัดสงขลา และเป็นผู้ที่ผ่านการอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 มาแล้ว

4. ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา หมายถึง ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ หรือผู้อำนวยการโรงเรียน ซึ่งปฏิบัติงานในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอทุกอำเภอในจังหวัดสงขลา

5. นักวิชาการ หมายถึง ศึกษานิเทศก์จังหวัดสงขลา อาจารย์วิทยาลัยครูสงขลา อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา และนักวิชาการศูนย์การศึกษา นอกโรงเรียนประจำภาคใต้สงขลา ซึ่งปฏิบัติงานและรับผิดชอบเกี่ยวกับการศึกษาระดับประถมศึกษา

6. คณะกรรมการการประถมศึกษา หมายถึง คณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัด และคณะกรรมการการประถมศึกษาอำเภอทุกอำเภอในจังหวัดสงขลา เฉพาะที่เป็นกรรมการโดยตำแหน่งทั้ง 2 ระดับ

7. ผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ หมายถึง ผู้ประกอบอาชีพและปฏิบัติงานในท้องถิ่น จังหวัดสงขลา ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับการศึกษาโดยตรง ประกอบด้วยบุคคลในกลุ่มอาชีพต่าง ๆ ดังนี้

7.1 ผู้ประกอบอาชีพทางการเกษตร ได้แก่ ชาวนา ชาวสวน ผู้เลี้ยงสัตว์ทุกอำเภอในจังหวัดสงขลา

7.2 ผู้ประกอบอาชีพทางการประมง ได้แก่ ผู้เพาะเลี้ยงกุ้ง เลี้ยงปลากะพง เลี้ยงปลาน้ำจืด ในเขตอำเภอเมืองสงขลา และอำเภอสะบ้าย้อย ผู้ประกอบอาชีพจับปลา จับสัตว์น้ำ ในเขตอำเภอเมืองสงขลา อำเภอระโนด อำเภอสฟิงพระ อำเภอจะนะ และอำเภอเทพา

7.3 ผู้ประกอบอาชีพทางด้านอุตสาหกรรม ได้แก่ ผู้ประกอบอาชีพอุตสาหกรรมในครอบครัวทุกอำเภอ ผู้ประกอบอาชีพอุตสาหกรรมโรงงานในเขตอำเภอเมืองสงขลา อำเภอหาดใหญ่ อำเภอสะเดา อำเภอรัตภูมิ อำเภอระโนด และอาชีพทำเหมืองแร่ขอยหินในเขตอำเภอเมืองสงขลา อำเภอหาดใหญ่ อำเภอจะนะ และอำเภอรัตภูมิ .

7.4 ผู้ประกอบอาชีพทางการค้าขาย ทุกอำเภอในเขตจังหวัดสงขลา

7.5 ผู้ประกอบอาชีพบริการและเงินทุน ได้แก่ พนักงานธนาคาร กรมกรรับจ้างแรงงาน และศิลปินทุกอำเภอในเขตจังหวัดสงขลา

7.6 ผู้ประกอบอาชีพและปฏิบัติงานด้านการปกครอง การปราบปราม และการพัฒนา ได้แก่ กำนันหรือผู้ใหญ่บ้าน ตำรวจ พัฒนาการและเกษตรอำเภอทุกอำเภอในจังหวัดสงขลา

7.7 ผู้ประกอบอาชีพด้านสาธารณสุข ได้แก่ เจ้าหน้าที่ฝ่ายอนามัยและผดุงครรภ์ ทุกอำเภอในเขตจังหวัดสงขลา

7.8 ผู้แทนกลุ่มสตรีและแม่บ้าน ทุกอำเภอในเขตจังหวัดสงขลา

8. ความคิดเห็น หมายถึง ทักษะเกี่ยวกับความเหมาะสมของเนื้อหาหลักสูตร
ประถมศึกษา ตามสภาพ และความต้องการของท้องถิ่น ซึ่งในที่นี้วัดได้ด้วยแบบสอบถาม
ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น

บทที่ 2

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัญหา

การศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาหลักสูตรประถมศึกษา ที่เหมาะสมกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่นในจังหวัดสงขลา มีเอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. เอกสารเกี่ยวกับหลักสูตรและการใช้หลักสูตร ประกอบด้วย
 - 1.1 ความหมายของหลักสูตร
 - 1.2 หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521
 - 1.3 การพัฒนาหลักสูตร
 - 1.4 ความจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น
 - 1.5 การนำหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ไปใช้

ในจังหวัดสงขลา

2. สภาพ ปัญหา และความต้องการของจังหวัดสงขลา
3. กระบวนการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น
4. บทบาทของผู้มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารเกี่ยวกับหลักสูตรและการใช้หลักสูตร

1. ความหมายของหลักสูตร

หลักสูตร เป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งของระบบการศึกษา ได้มีผู้กล่าวถึงความหมายของหลักสูตรไว้ว่า

★ หลักสูตร หมายถึง ประสบการณ์ทั้งหมดที่โรงเรียนจัดให้แก่นักเรียน

(Beauchamp. 1964 : 5)

★ หลักสูตร หมายถึง การจัดเตรียมมวลประสบการณ์การเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดสัมฤทธิ์ผลตามจุดหมายทางการศึกษาอย่างกว้าง ๆ และจุดหมายเฉพาะของโรงเรียน (Saylor and Alexander. 1974 : 17)

★ หลักสูตร หมายถึง ลำดับขั้นของประสบการณ์ที่โรงเรียนกำหนดขึ้น เพื่อจะให้ความรู้แก่นักเรียน โดยกระบวนการคิด และการปฏิบัติ (Smith, Stanley and Shores. 1950 : 4)

★ หลักสูตร หมายถึง มวลประสบการณ์ทั้งหลายที่จัดให้เด็กได้เรียน เนื้อหาวิชา ทศนคติ แบบพฤติกรรม กิจวัตร และสิ่งแวดล้อมหรือสิ่งใดก็ตาม ซึ่งเรามุ่งหวังจะให้เกิดการเรียนรู้ขึ้นกับเด็ก เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมกับเด็ก เราถือเป็นหลักสูตรทั้งสิ้น หลักสูตรตามความหมายนี้กินความไปถึงประมวลการสอน แบบเรียน ตลอดจนวิธีสอนและกิจกรรมต่าง ๆ ด้วย (เอกวิทย์ ณ ถลาง 2508 : 138)

★ หลักสูตร หมายถึง บรรดาประสบการณ์หรือความพยายามทั้งปวงที่โรงเรียนจัดให้แก่เด็ก เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้ และพัฒนาตนเองไปในทิศทางที่โรงเรียนปรารถนา (บุญโณ สาธร 2516 : 2525)

★ หลักสูตร หมายถึง สิ่งที่เกิดขึ้นกับนักเรียนทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียน อันเป็นผลมาจากการกระทำของครู เพราะฉะนั้นหลักสูตรจึงรวมถึงกิจกรรมและประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ทางโรงเรียนจัดให้กับนักเรียน เพื่อให้เกิดการพัฒนาทุกด้าน (ฉมพันธ์ ฤกษ์ ๗ อรุณยา 2522 : 1)

★ หลักสูตรในระดับโรงเรียน หมายถึง โครงการที่ประมวลความรู้ และประสบการณ์ทั้งหลายที่โรงเรียนจัดให้กับนักเรียน ไม่ว่าจะเป็นภายในหรือนอกโรงเรียนก็ตาม เพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาไปตามความมุ่งหมายที่กำหนดไว้ (สุมิตร คุณานุกร 2520 : 3)

หลักสูตร หมายถึง ประสบการณ์ทั้งหลายที่โรงเรียนจัดให้แก่นักเรียน เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้และพัฒนาตนเองไปในทิศทางที่โรงเรียนปรารถนา และหลักสูตรที่คิโน้นควรจะคองเป็นหลักสูตรที่คอบสนองความต้องการความสนใจของผูเรียน อันสอดคล้องกับความต้องการของชีวิตที่เหมะสมที่สุด ใต้แก

1. สภาพทางเศรษฐกิจ
2. การเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมทางการศึกษา
3. การเปลี่ยนแปลงทางค่านสังคม
4. สภาพแวดล้อมทางจิตวิทยาที่เอื้ออ่านวยต่อการเรียนรู
5. สภาพทางการเมืองการปกครอง
6. สภาพทางค่านขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม ค่านิยม

และคุณธรรม (วิชัย วงษ์ใหญ่ 2521 : 3)

จากค่านิยมหลักสูตรของนักการศึกษา สรุปสาระสำคัญไคว่า หลักสูตร หมายถึง มวลประสบการณ์ หรือประสบการณ์ทั้งหลายทั้งหมด ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน ที่โรงเรียนกำหนดขึ้นตามความมุ่งหมายและจัดดำเนินการไให้นักเรียนเกิดการเรียนรู ล่าดับชั้นประสบการณ์ หรือกิจกรรมจัดโดยกระบวนการคิดและการปฏิบัติ เพื่อให้นักเรียน ใต้พัฒนาตามความต้องการความสนใจของตนเอง ตามทิศทางที่โรงเรียนปรารถนา อันสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมของชีวิตในทุก ๆ ค่าน ฉะนั้น หลักสูตรจึงเป็นสิ่งที่ครอบคลุม สร้างเสริมชีวิตของนักเรียนทั้งในโรงเรียน ในบ้าน และในชุมชนของชาติ

ตามความหมายของหลักสูตรดังกล่าว มวลประสบการณ์ที่ต้องการ ขึ้นอยู่กับ ความมุ่งหมายผูเรียน และสภาพแวดล้อมทางสังคม ซึ่งสิ่งเหล่านี้เปลี่ยนแปลงไคและ เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ฉะนั้นหลักสูตรจึงควรจะเปลี่ยนแปลงและพัฒนาไให้เหมะสมกับ สถานภาพต่าง ๆ ใต้เช่นเดียวกัน

2. หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521

ลักษณะและสาระสำคัญของหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 มีดังนี้

1. หลักการ หมายถึง แนวทางหรือทิศทางของการประถมศึกษา ที่มุ่งให้เกิดประโยชน์แก่คนไทยทุกคน ด้วยความเสมอภาค และเป็นธรรม กำหนดไว้สามประการ คือ

1.1 เป็นการศึกษาเพื่อปวงชน

1.2 เป็นการศึกษาที่มุ่งให้ผู้เรียนนำประสบการณ์ที่ได้จากการเรียนไปใช้ประโยชน์ในการดำรงชีวิต

1.3 เป็นการศึกษาที่มุ่งสร้างเอกภาพของชาติ โดยมีเป้าหมายหลักร่วมกัน แต่ให้ท้องถิ่นมีโอกาสที่จัดหลักสูตรบางส่วน ให้เหมาะสมกับสภาพความต้องการได้

2. จุดหมาย หมายถึง แนวทางการดำเนินงานสร้างเด็กไทยในระดับประถมศึกษาให้สัมฤทธิ์ผลตามหลักการและแนวนโยบายที่กำหนดไว้ มีสี่หมวด คือ

2.1 คุณสมบัติที่ต้องการเน้น หมายถึง คุณธรรมอันพึงงามที่จะต้องสร้างเสริมให้มีขึ้นในตัวผู้เรียน ได้แก่ ความเสียสละ ความมีวินัย ความอดทน ความซื่อสัตย์ ความขยันหมั่นเพียร

2.2 ความรู้และทักษะพื้นฐานในการดำรงชีวิต หมายถึง ความรู้ความเข้าใจ และการปฏิบัติตนในการดำรงชีวิตของผู้เรียน ทั้งในค่านที่เกี่ยวกับส่วนคนส่วนรวม ทรัพยากร และธรรมชาติที่แวดล้อม

2.3 ชีวิตที่สงบสุข หมายถึง การสอนและฝึกให้ผู้เรียน รู้จักตน ปฏิบัติตน ปรับตน ให้มีความสุขทั้งทางใจและทางกาย

2.4 สมาชิกที่ดีของชุมชนและชาติ หมายถึง การปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดี สร้างความเจริญมั่นคงให้แก่ชุมชนและชาติ รักและภูมิใจที่เกิดในแผ่นดินไทย

3. โครงสร้างและเนื้อหา

3.1 โครงสร้าง หมายถึง มวลประสบการณ์หรือกลุ่มเนื้อหาวิชา
ที่จัดให้ผู้เรียนเรียนรู้ มีห้ากลุ่ม ดังนี้

3.1.1 กลุ่มทักษะที่เป็นเครื่องมือการเรียนรู้ ประกอบด้วย
ภาษาไทยและคณิตศาสตร์

3.1.2 กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ว่าด้วยกระบวนการ
การแก้ปัญหาของชีวิตและสังคม กล่าวถึงปัญหาและความต้องการของมนุษย์ในต่าง ๆ
เพื่อความดำรงอยู่และการดำเนินชีวิตที่ดี กำหนดเนื้อหาเป็น 12 หน่วย

3.1.3 กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ว่าด้วยกิจกรรมที่
เกี่ยวกับการพัฒนาและสร้างนิสัย มีเรื่องสำคัญที่จะต้องศึกษาหาเรื่อง คือ จริยศึกษา
ศิลปศึกษา พลศึกษา คบคิดและนาฏศิลป์ และกิจกรรมสร้างนิสัย

3.1.4 กลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ ว่าด้วยประสบการณ์
ทั่วไปในการทำงาน และความรู้พื้นฐานในการประกอบอาชีพ จัดให้เรียนสามเรื่อง คือ
งานบ้าน งานเกษตร งานประดิษฐ์ และงานช่าง และในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6
เพิ่มงานเลือก ให้เลือกเรียนอีกห้าแขนงงาน

3.1.5 กลุ่มประสบการณ์พิเศษ ได้แก่ วิชาชีพเพื่อการ
ดำรงชีวิต (วิชาเลือกกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ) หรือภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน

3.2 รายละเอียดของเนื้อหา หลักสูตรกำหนดรายละเอียดของ
เนื้อหาแต่ละมวลประสบการณ์ที่จะต้องเรียนไว้เป็นเรื่อง ๆ และเป็นหน่วย ตั้งแต่ชั้นประถม
ศึกษาปีที่ 1 - 6 แต่ที่เปิดโอกาสและเสนอแนะให้ยืดหยุ่นได้ตามพัฒนาการของเด็กและ
ความเหมาะสมของท้องถิ่นเป็นสำคัญ จึงจัดเนื้อหาเป็นสามช่วง ช่วงละสองปี คือ ประถม
ศึกษาปีที่ 1 - 2 ประถมศึกษาปีที่ 3 - 4 และประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 ซึ่งเนื้อหานั้น
อาจจะพัฒนาเปลี่ยนแปลงได้ รายละเอียดเนื้อหาแต่ละกลุ่มระบุไว้ในแผนภูมิส่วนท้ายของ
เรื่องนี้แล้ว

4. อัตราเวลาเรียน หลักสูตรประถมศึกษา กำหนดเวลาเรียนไว้ประมาณ
หกปี แต่ละปีให้มีเวลาเรียนไม่น้อยกว่า 40 สัปดาห์ สัปดาห์ละไม่น้อยกว่า 25 ชั่วโมง
รวมแล้วไม่น้อยกว่า 200 วัน และไม่ต่ำกว่า 1,000 ชั่วโมง และเพิ่มเวลาเรียนชั้น
ป.5 - 6 อีกสัปดาห์ละ 5 ชั่วโมงต่อปีการศึกษา รวมปีละ 1,200 ชั่วโมง *

ตาราง 1 อัตราเวลาเรียนของมวลประสบการณ์ทั้งห้ากลุ่มในชั้นต่าง ๆ กำหนดไว้โดย
ประมาณเป็นสัดส่วน ดังนี้

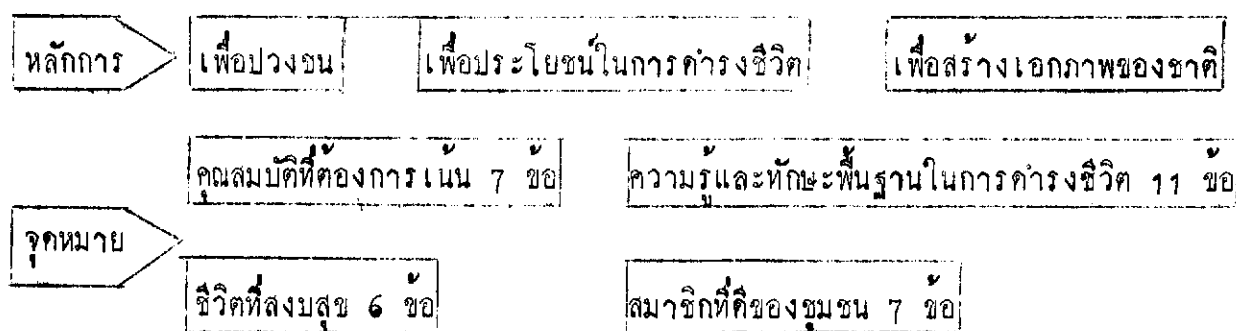
ชั้น กลุ่ม	ป.1 - 2 (ชั่วโมง)	ป.3 - 4 (ชั่วโมง)	ป.5 - 6 (ชั่วโมง)
ทักษะ (ไทย - คณิตศาสตร์)	500 (350, 150)	350 (200, 150)	250 (100, 150)
ประสบการณ์ชีวิต	150	200	250
ลักษณะนิสัย	250	250	200
การงานและพื้นฐานอาชีพ	100	200	300
ประสบการณ์พิเศษ	—	—	200
รวม	1,000	1,000	1,200

* 5. การเรียนการสอน

หลักสูตรมุ่งให้ผู้เรียนคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น ให้มีความมั่นใจ
ในตนเอง สามารถช่วยตนเองและสังคมได้ การสอนเน้นในค่านิยมกิจกรรมเพื่อให้เกิดการเรียนรู้

6. การประเมินผลการเรียนการสอน

การประเมินผลมิได้เน้นการสอบไล่ปลายปีเป็นสำคัญ แต่ต้องการให้
ผู้สอนประเมินผลเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนตลอดปี เพื่อให้รู้ว่าผู้เรียนคิดเป็น ทำเป็น
แก้ปัญหาเป็น มีวินัย และนำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้หรือไม่เพียงใด

โครงสร้าง	ทักษะที่เป็นเครื่องมือการเรียนรู้	สร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต	สร้างเสริมลักษณะนิสัย	การทำงานและพื้นฐานอาชีพ	ประสบการณ์พิเศษ
รายละเอียดเนื้อหา	ภาษาไทย พัง พูด อ่าน เขียน คณิตศาสตร์ พื้นฐานจำนวน พื้นฐานทางพีชคณิต พื้นฐานทางการวัด พื้นฐานทางเรขาคณิต พื้นฐานทางสถิติ	สิ่งมีชีวิต ชีวิตในบ้าน สิ่งที่อยู่รอบตัวเรา ชาติไทย ข้าราชการ การทำมาหากิน พลังงานและสารเคมี จักรวาล อวกาศ ประเทศเพื่อนบ้าน การสื่อสารและคมนาคม ประชากรศึกษา การเมืองและการปกครอง	จริยศึกษา พลศึกษา ศิลปศึกษา กนตรีและนาฏศิลป์ กิจกรรมสร้างนิสัย	งานบ้าน งานเกษตร งานประดิษฐ์และงานช่าง งานเลือก	วิชาอาชีพที่เกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิตหรือภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องชีวิตประจำวัน

แผนภูมิ 1 หลักสูตรประถมศึกษา 2521

(แนวการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 2522 : 1 - 5)

3. การพัฒนาหลักสูตร

องค์ประกอบที่สำคัญที่สุดของการศึกษา คือ หลักสูตร โดยปกติแล้วหลักสูตรต้องมีการพัฒนาให้เหมาะสมกับความเปลี่ยนแปลงของสังคมอยู่เสมอ (สมบุรณ์ ชิตพงศ์ 2522 : 28) การพัฒนาหลักสูตรจะต้องศึกษาให้เข้าใจระดับของหลักสูตรด้วย เพราะหลักสูตรแบ่งเป็นแบบต่าง ๆ และระดับต่างกัน คือ

1. หลักสูตรระดับชาติ หรือหลักสูตรแม่บท
2. หลักสูตรระดับท้องถิ่น
3. หลักสูตรระดับห้องเรียน (วิชัย วงษ์ใหญ่ 2521 : 3)

หลักสูตรใหม่มีจุดประสงค์ที่จะปรับระบบการเรียนการสอนในโรงเรียนให้สอดคล้องกับสภาพข้อเท็จจริงในชนบท โดยให้ผู้เรียนสัมผัสกับสิ่งแวดล้อมตัวผู้เรียนมากกว่าการเรียนรู้ภาคทฤษฎี เน้นการสอนคนให้รู้วิธีการเรียนรู้ยิ่งกว่าการสอนหนังสือ แนวทางในการปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ได้แก่

1. ปรับปรุงให้หลักสูตร หรือการเรียนการสอนระดับนี้ให้สัมพันธ์กับปัญหาและสภาพแวดล้อมของผู้เรียน
2. ปรับปรุงให้หลักสูตรมีส่วนตอบสนองปัญหาและความต้องการของท้องถิ่น

3. ปรับปรุงให้หลักสูตรเป็นภาคปฏิบัติมากกว่าภาคทฤษฎี (วิชัย คันศิริ 2519 : 2)

การพัฒนาหลักสูตรแม่บท หรือการนำหลักสูตรแกนกลางไปพัฒนาในท้องถิ่น มีกระบวนการและขั้นตอนในการดำเนินงานเช่นเดียวกัน นักการศึกษาได้แสดงความคิดเห็นไว้ดังนี้

วิชัย วงษ์ใหญ่ กล่าวว่า "ขั้นตอนของการดำเนินการพัฒนาหลักสูตร ทาบ้า (Taba) ได้เสนอแนะดังต่อไปนี้

1. สํารวจสภาพ ปัญหา ความต้องการ และความจำเป็นต่าง ๆ
ของสังคม

2. กำหนดวัตถุประสงค์ของการศึกษาที่สังคมต้องการ

3. คัดเลือกเนื้อหาวิชาความรู้ที่ครูจะต้องนำมาสอน เพื่อให้เกิด
การเรียนรู้ ตรงกับความต้องการและความจำเป็นของสังคม โดยพยายามคัดเลือกมาให้
เรียนเฉพาะที่ตรงกับวัตถุประสงค์ของการศึกษาที่ตั้งไว้

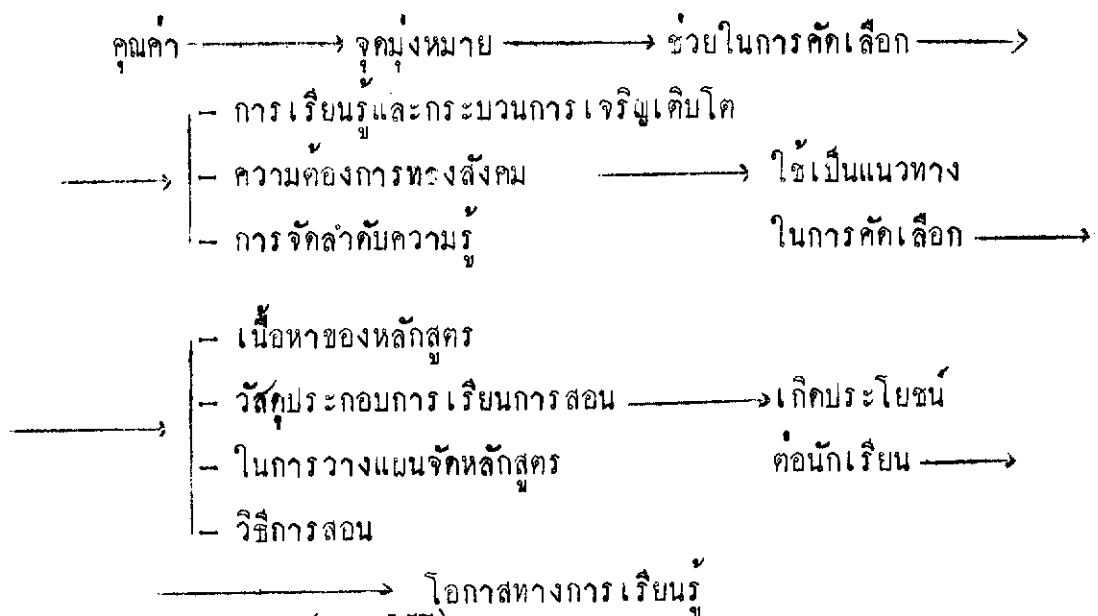
4. จัดลำดับขั้นตอนแก้ไขปรับปรุงเนื้อหาสาระที่เลือกมาได้

5. คัดเลือกประสบการณ์เพื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ ซึ่งจะนำมาเสริม
เนื้อหาสาระกระบวนการเรียนให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

6. จัดระเบียบ จัดลำดับขั้นตอนและแก้ไขปรับปรุงประสบการณ์
ต่าง ๆ ที่จะนำมาเสริมเนื้อหาสาระการเรียน

7. กำหนดเนื้อหาสาระอะไรบ้าง หรือประสบการณ์อย่างใดที่
ต้องการประเมินผลว่า ได้มีการเรียนรู้ตรงกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่เพียงใด นอกจากนี้
ต้องกำหนดไว้ด้วยว่า จะมีข้อมูลอะไรบ้าง ที่จะนำมาช่วยในการกำหนดเกณฑ์การประเมินผล
และจะใช้วิธีการประเมินผลอย่างไร (วิชัย วงษ์ใหญ่ 2521 : 8 - 9 อ้างอิงมาจาก
Taba. 1962 : 12)

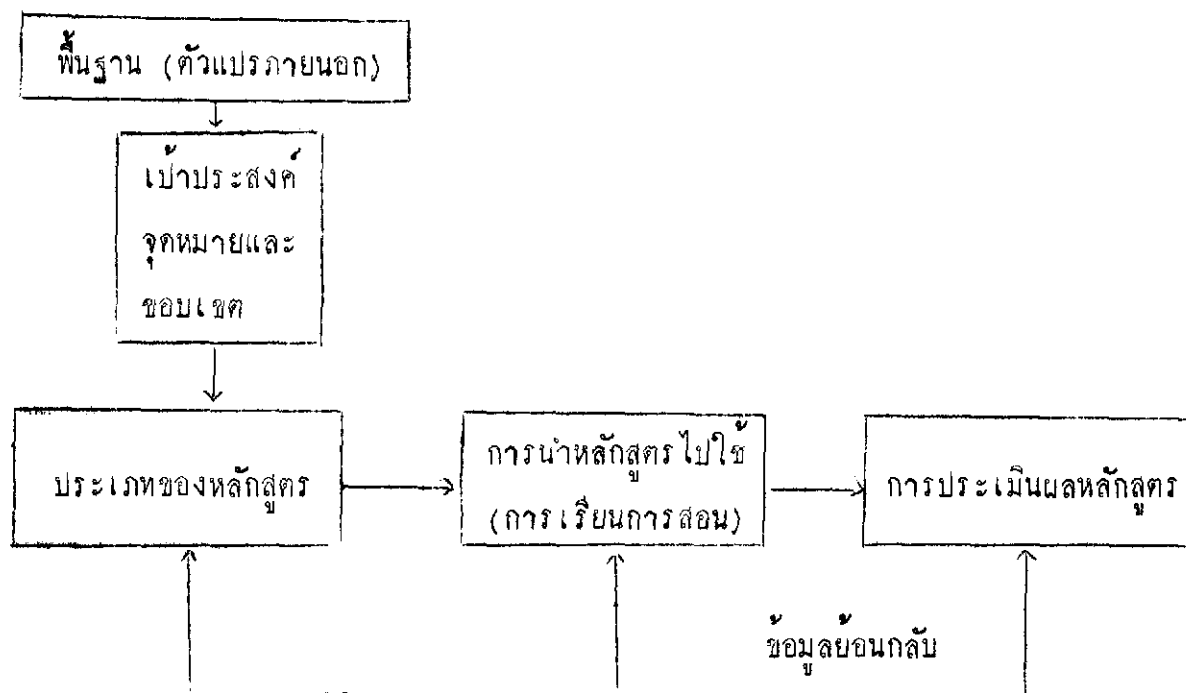
นิกลิย์ และ อีแวนส์ เสนอแบบแผนการพัฒนาหลักสูตร ดังนี้

(Neagley and Evans. 1967 : 157)

เซย์เลอร์ และ อเล็กซานเดอร์ เสนอรูปแบบกระบวนการพัฒนาหลักสูตร

ดังนี้

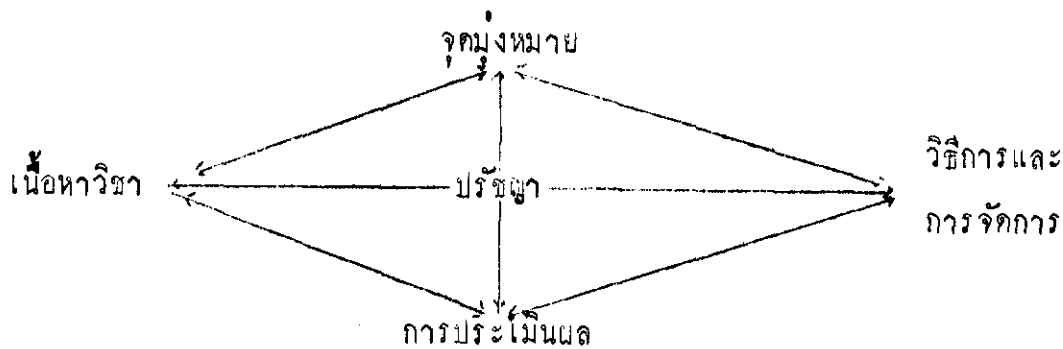
(Saylor and Alexander. 1974 : 27)

ออเดย์ และ นิโคลล์ จักกระบวนการพัฒนาหลักสูตรเป็นวัฏจักร ดังนี้

(Audray and Nicholls. 1962 : 21)

คาเนียล และ ลอเรล แทนเนอร์ จักรูปแบบการพัฒนาหลักสูตร ดังนี้

(Daniel and Laural Tanner. 1975 : 59)

สมิทร คุณานุกร กล่าวถึง กระบวนการพัฒนาหลักสูตรว่า ประกอบด้วย กิจกรรมหลักห้าประการ ดังนี้

1. การกำหนดความมุ่งหมายของหลักสูตร
2. การเลือก การจัดเนื้อหาวิชา และประสบการณ์
3. การนำเอาหลักสูตรไปใช้
4. การประเมินผลหลักสูตร
5. การปรับปรุงหลักสูตร (สมิทร คุณานุกร 2520 : 5 - 8)

วิญญู วิเชียรโชติ จัดองค์ประกอบโครงสร้างและกระบวนการพัฒนาหลักสูตร

ดังนี้

1. กำหนดปรัชญาการศึกษาและจุดมุ่งหมายการศึกษา
2. กำหนดวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม
3. การเลือกและการจัดเนื้อหาวิชาตามโครงสร้างวิชาในรูปแบบของ

สังกัดและความสัมพันธ์

4. การเลือกและการจัดระบบประสบการณ์ ตามโครงสร้างของ การรับรู้เนื้อหาและบุคลิกภาพในรูปแบบของพฤติกรรมการเรียนรู้

5. การเลือกและวิธีใช้ประยุกต์วิทยาการศึกษาประกอบการเรียน

การสอน

6. การเลือกและการใช้การวัดผลเพื่อประเมินผลการเรียน

การสอน

7. การวางรูปแบบกลยุทธ์การสอนในรูปของพฤติกรรมการสอน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ (วีรยุทธ วิเชียรโชติ 2518 : 20 - 23)

กระบวนการและขั้นตอนในการพัฒนาหลักสูตรระดับชาติให้เป็นหลักสูตรท้องถิ่น ในระดับต่าง ๆ ตามความเห็นของนักการศึกษาทั้งกล่าวมาแล้ว สรุปได้ดังนี้

1. สำรวจปัญหา ความต้องการ ความจำเป็น
2. กำหนดปรัชญา คุณค่า เป้าประสงค์ จุดหมาย วัตถุประสงค์ และขอบเขต
3. เลือกเนื้อหา จัดเนื้อหา และประสบการณ์ ตามประเภทของหลักสูตร
4. วางแผนจัดหลักสูตร จัดลำดับขั้นตอน วัสดุการเรียนการสอน และวิธี

การสอน

5. การนำหลักสูตรไปใช้
6. ประเมินผลการเรียนการสอน ประเมินผลหลักสูตร

ขั้นตอนที่นักการศึกษาส่วนใหญ่กล่าวไว้ ต้องการจะให้กระบวนการพัฒนาเป็นวัฏจักร ทั้งที่ ออร์เทรย์ และนิโคลย์ กล่าวไว้ แต่สาระสำคัญที่นักศึกษามีความเห็นสอดคล้องและระบุไว้เหมือนกันคือ "การเลือก การจัดเนื้อหา และประสบการณ์" ผู้วิจัยนำเรื่องนี้มาศึกษาค้นคว้า

4. ความจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น

นักการศึกษาหลายท่านได้แสดงความคิดเห็นและเสนอผลงานการวิจัยเกี่ยวกับความจำเป็นในการที่จะต้องพัฒนาหลักสูตรให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น เพื่อให้บุคลากรในท้องถิ่นนั้น ๆ จัดทำหลักสูตรท้องถิ่นขึ้นใช้ให้เกิดผลตามความมุ่งหมายต่อไป * ความคิดเห็นและผลงานของนักการศึกษา มีดังนี้

สวัสดี จงกล กล่าวถึงความมุ่งหมายและขอบเขต การพัฒนาหลักสูตร ให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่นว่า "การที่จะสร้างเสริมรากฐานของระบบการปกครองแบบประชาธิปไตยนั้นจำเป็นต้องกระจายอ่านสัจการปกครองท้องถิ่นอย่างแท้จริง การดำเนินงานที่สำคัญอันเป็นพื้นฐานซึ่งมีผลในระยะยาวก็คือ การจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่นในค่านิยมเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม ให้อยู่แม้นในเรื่องนี้ ประเทศไทยจะมีลักษณะองค์ประกอบส่วนใหญ่คล้ายคลึงกันก็ตามแต่ก็แตกต่างกันในรายละเอียด โดยเฉพาะระดับขั้นของการพัฒนาในแต่ละท้องถิ่น ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้ หลักสูตรจึงมีส่วนที่ทุกคนจะต้อง เรียนรู้อย่างเดียวกันเพื่อเอกภาพของชาติ แต่ก็จะต้องเรียนรู้ความแตกต่างในรายละเอียดเฉพาะท้องถิ่น ผู้เรียนควรรู้เรื่อง ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะในท้องถิ่นของตนซึ่งส่วนกลางไม่ครอบคลุมไว้ ผู้เรียนจะต้องเรียนรู้สิ่งที่เป็นจุดอ่อนในท้องถิ่นเพื่อเสริมสร้างพื้นฐานการเรียนรู้ ทักษะ และพฤติกรรมที่ตรงตามจุดหมายของการศึกษา การที่จะให้ผู้เรียนรัก ภูมิใจ และส่งเสริมความเจริญให้กับท้องถิ่นของตนได้นั้น จำเป็นที่ผู้เรียนจะต้องทราบเรื่องราวทางด้านการวัดความเป็นมา และสภาพของท้องถิ่นเป็นพื้นฐาน" (สวัสดี จงกล 2521 : 4)

ประจักษ์ พัฒนเจริญ ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของศึกษาธิการอำเภอในภาคเหนือที่มีต่อการปฏิบัติงานค่านิยมวิชาการในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ปรากฏผลว่า "ศึกษาธิการอำเภอส่วนใหญ่ (ร้อยละ 91.89) มีความเห็นว่าการสร้างหลักสูตรนั้น สมควรอย่างยิ่งที่จะให้ท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการสร้างหลักสูตรเป็นบางวิชาที่เหมาะสมกับความต้องการของท้องถิ่น และมีความเห็นด้วยมากที่สุด (ร้อยละ 78.38) ในค่านิยมที่จะให้โรงเรียนนำเนื้อหาวิชาในหลักสูตรไปตีความเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น (ประจักษ์ พัฒนเจริญ 2520 : 60 - 61)

มานะ บุญญานวัตร กล่าวว่า "การจัดการศึกษาโดยใช้หลักสูตรเดียวกันทั่วประเทศนั้น มีข้อบกพร่องหลายประการ ดังนี้

1. การใช้หลักสูตรเดียวกันทั่วประเทศย่อมไม่สัมพันธ์กับชีวิตจริง
ที่เป็นอยู่

2. ทำให้ละเลยต่อมรดกทางวัฒนธรรม และสิ่งอันพึงอนุรักษ์ของ
ท้องถิ่น ทำให้มีการลืมเลือนสิ่งที่มีค่ายิ่งของท้องถิ่น

3. ไม่เป็นการสนับสนุนการพัฒนาท้องถิ่น ด้านการผลิตอาชีพ
บางท้องถิ่นอาจมีปัญหาแตกต่างออกไป เช่น โรคภัยไข้เจ็บ ความอดอยาก แทนที่การศึกษา
จะช่วยแก้ปัญหาดังกล่าวกลับจะส่งเสริมให้คนไต่บันไดการาเพื่อการศึกษาต่อชั้นสูง ๆ"

(มานิชย์ บุญฐานวัตร 2521 : 1)

สุนทร สุนันท์ชัย ได้ตั้งข้อสังเกตในการปรับการศึกษาให้เข้ากับชนบท ดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการศึกษาชนบท เพื่อให้ได้รู้จักควบคุมและ
เอาชนะสิ่งแวดล้อม ฉะนั้นการสอนให้รู้จักงานเกษตรก็เพื่อจะมุ่งให้เป็นเครื่องฝึกฝนให้เกิด
สติปัญญาในการดำรงชีวิต

2. การปรับปรุงการศึกษาให้เข้ากับสภาพชนบท โดยการฝึกงาน
ภาคปฏิบัติ ถือว่าเป็นการเตรียมตัวที่จะฝึกงานอาชีพจริง ๆ ต่อไป เท่านั้น

3. การศึกษาในชนบทควรจะมีฝึกเด็กให้เข้าใจและยอมรับการ
เปลี่ยนแปลงใหม่ ๆ ทางทางเกษตร การฝึกปฏิบัติทางการเกษตร เพื่อให้เด็กมีทักษะทาง
ปฏิบัติ รู้วิธีการที่จะปรับปรุงอาชีพและความเป็นอยู่ในบ้านและชุมชน

4. ควรปรับปรุงหลักสูตรวิชาอื่น ๆ ให้มีลักษณะกลมกลืนกับสิ่งแวดล้อม"

(สุนทร สุนันท์ชัย 2513 : 17 - 18)

รังสรรค์ ชนพรพันธุ์ เสนอแนะให้จัดการศึกษาให้สอดคล้องกับพื้นฐานทาง
เศรษฐกิจและสังคมของภูมิภาคแต่ละภูมิภาค และท้องถิ่นแต่ละท้องถิ่น (รังสรรค์ ชนพรพันธุ์
2518 : 3)

ลีปนันท เกตุหัต เสนอแนะในรายงานของคณะกรรมการปฏิรูปการศึกษา
ในเรื่องหลักสูตร ดังนี้ "เนื้อหาของหลักสูตร ให้มีส่วนหนึ่งที่ทุกคนเรียนเหมือนกันในสาระ
สำคัญเพื่อความเป็นไทยร่วมกัน และอีกส่วนหนึ่งที่แต่ละคนมีโอกาสเรียนแตกต่างกัน ให้

เหมาะสมกับอุปนิสัย ความสนใจ และเหมาะสมกับความต้องการของท้องถิ่น" และ
ในเรื่องการทำเอกสารหลักสูตร ได้เสนอแนะไว้ดังนี้

"การจัดทำรายละเอียดของหลักสูตร (ประมวลการสอน) และการจัด
แบบเรียนประกอบควรให้ท้องถิ่นเป็นผู้จัดทำ โดยความร่วมมือของสำนักงานการศึกษาเขต
และควรจัดตั้งหน่วยงานพัฒนาหลักสูตรขึ้นมา โดยถือหลักการกระจายอำนาจความรับผิดชอบ
เพื่อเสริมสร้างให้ท้องถิ่นมีกำลังคน กำลังความรู้ ที่จะตัดสินใจปัญหาทางวิชาการของเขาให้รับ
กับข้อเท็จจริงให้มากที่สุด" (ลีปนันท เกตุทัต 2518 : 103, 105 - 106)

สุนทร สุนันท์ชัย แสดงความคิดเห็นถึงความสำคัญในการจัดการศึกษาให้
สัมพันธ์กับชนบท โดยการจัดทำหลักสูตรของท้องถิ่นว่า "การจัดหลักสูตรควรให้สัมพันธ์กับ
สิ่งแวดล้อมของผู้เรียนทางด้านกายภาพและสังคมของชาวชนบท เพื่อให้ผู้เรียนสามารถ
ปรับตัวและสิ่งแวดล้อมที่ตนอยู่ให้อ่านวนวยต่อการดำรงชีวิต ประการที่สอง หลักสูตรจะ
สัมพันธ์กับชีวิตจริงของผู้เรียนได้ จะต้องจัดให้ตรงกับปัญหาและความต้องการของชาวชนบท
ซึ่งในการจัดหลักสูตรแบบนี้ควรให้ท้องถิ่นมีส่วนช่วยในการจัดทำรายละเอียดหรือส่วนที่
เพิ่มเติม เพราะจะช่วยทำให้โรงเรียนจัดสอนให้สอดคล้องกับความเป็นจริงของท้องถิ่นได้"
(สุนทร สุนันท์ชัย 2518 : 28 - 29)

สมพงษ์ พลະสุรย์ เสนอแนะว่า "ท้องถิ่นอันมีเขตจังหวัด วิทยาลัยครู
เทศบาล อำเภอ หรือโรงเรียน ควรมีบทบาทในการพัฒนาหลักสูตรประถมศึกษา 2521
ตั้งแต่หลักสูตรแม่บท เอกสารประกอบหลักสูตร สื่อการเรียน กระบวนการเรียนการสอน
และการนิเทศติดตามผล ให้เหมาะสมกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น" (สมพงษ์
พลະสุรย์ 2521 : 1 - 4)

จากความคิดเห็นของนักการศึกษา ซึ่งเป็นทั้งบทความและข้อสรุปจาก
ผลงานวิจัย สรุปความจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตรได้ว่า

1. การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นเป็นการเสริมสร้างรากฐานของ
ระบบการปกครองแบบประชาธิปไตย

2. การสร้างหลักสูตรสมควรอย่างยิ่งที่จะให้ท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการสร้าง เพื่อให้เหมาะสมกับความต้องการของท้องถิ่น
3. การใช้หลักสูตรเดียวทั่วประเทศ ไม่สัมพันธ์กับชีวิต เศรษฐกิจทางวัฒนธรรมของท้องถิ่น และไม่สนับสนุนการพัฒนาท้องถิ่น
4. การปรับการศึกษาให้เข้ากับชนบท ต้องปรับปรุงหลักสูตรวิชาต่าง ๆ ให้กลมกลืนกับสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะการปฏิบัติงานทางด้านการเกษตร
5. การจัดการศึกษาที่เหมาะสมต้องสอดคล้องกับพื้นฐานทางเศรษฐกิจและสังคมของแต่ละภูมิภาค และท้องถิ่นแต่ละท้องถิ่น
6. เนื้อหาหลักสูตรมีทั้งส่วนที่ทุกคนต้องเรียนร่วมกัน และส่วนที่แต่ละคนมีโอกาสที่จะเรียนให้เหมาะสมกับอุปนิสัย ความสนใจ และความต้องการของท้องถิ่น
7. การจัดทำรายละเอียดของหลักสูตรควรถือหลักการกระจายอำนาจ
8. การจัดทำหลักสูตรท้องถิ่น เป็นการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษา กับสิ่งแวดล้อมและชีวิตจริงของผู้เรียน
9. ท้องถิ่นควรมีบทบาทในการพัฒนาหลักสูตรประถมศึกษา 2521 จึงยืนยันได้ว่า การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นมีความจำเป็นอย่างยิ่ง

5. การนำหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ไปใช้ในจังหวัดสงขลา

- กระทรวงศึกษาธิการ กำหนดเงื่อนไขการใช้หลักสูตรประถมศึกษาไว้ ดังนี้
- ปีการศึกษา 2521 ให้ใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 เฉพาะชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
- ปีการศึกษา 2522 ให้ใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 เฉพาะชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2
- ปีการศึกษา 2523 ให้ใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 เฉพาะชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 3

ปีการศึกษา 2524 ให้ใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 เฉพาะชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 4

ปีการศึกษา 2525 ให้ใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 เฉพาะชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 5

ตั้งแต่ปีการศึกษา 2526 เป็นต้นไป ให้ใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 6 (หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 2520 : 1 - 2)

จังหวัดสงขลา ทำเนียบการใช้หลักสูตร ดังนี้

1. การทดลองใช้หลักสูตร

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ คัดเลือกโรงเรียนประถมศึกษา ในท้องถิ่นจังหวัดสงขลา เป็นโรงเรียนทดลองหลักสูตรห้าโรงเรียน ดังนี้

1. โรงเรียนวิเชียรชม อำเภอเมืองสงขลา สังกัดกรมสามัญศึกษา
2. โรงเรียนเทศบาล 3 สังกัดเทศบาลเมืองสงขลา
3. โรงเรียนวัดโคกพิชัย อำเภอหาดใหญ่ สังกัดองค์การบริหาร

ส่วนจังหวัดสงขลา

4. โรงเรียนบ้านน้ำขาวนอก อำเภอจะนะ สังกัดองค์การบริหาร

ส่วนจังหวัดสงขลา

5. โรงเรียนบ้านลำลอง อำเภอนาทวี สังกัดองค์การบริหารส่วน

จังหวัดสงขลา

การทดลองหลักสูตรในโรงเรียนทดลองทั้งห้าโรงเรียน เริ่มทดลองตั้งแต่ปีการศึกษา 2519 ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และดำเนินการทดลองซ้ำชั้นละสองปีก่อนประกาศใช้ คือ ในปีการศึกษา 2519 ทดลองชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2520 ทดลองชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ 2 ปีการศึกษา 2521 ทดลองชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และ 3 ปีการศึกษา 2522 ทดลองชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 4 ปีการศึกษา 2523 ทดลองชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และ 5 ปีการศึกษา 2524 ทดลองชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 และปีการศึกษา 2525 ทดลองชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นขั้นสุดท้าย

ในช่วงการทดลอง โรงเรียนใช้แผนการสอน สื่อการเรียน และวัสดุอุปกรณ์ ซึ่งส่วนกลางกำหนดให้ทั้งสิ้น

2. การใช้หลักสูตรประถมศึกษา

ปีการศึกษา 2521 ก่อนใช้หลักสูตรจังหวัดจัดอบรมครูผู้สอนครูใหญ่ และวิทยากรประจำกลุ่มโรงเรียน โรงเรียนใช้หลักสูตรประถมศึกษาตามคำสั่งของกระทรวงศึกษาธิการ

ปีการศึกษา 2522 โรงเรียนใช้หลักสูตรชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 แต่ครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ไม่ได้รับการอบรมจากจังหวัด เพียงแต่จัดประชุมแนะนำกันเองภายในโรงเรียน ภายในกลุ่มโรงเรียน และภายในอำเภอเท่านั้น แต่เพื่อเป็นการแก้ปัญหาการใช้หลักสูตร ศึกษาในเขตจังหวัดได้จัดทำโครงการโรงเรียนผู้นำการใช้หลักสูตรขึ้น โดยคัดเลือกโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด และสังกัดเทศบาล จำนวน 27 โรงเรียน เข้าในโครงการ

ปีการศึกษา 2523 โรงเรียนใช้หลักสูตรชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กรมวิชาการร่วมกับจังหวัดคัดเลือกโรงเรียนผู้นำกลุ่มในการใช้หลักสูตร จำนวนหกโรงเรียน เพื่อเป็นแบบอย่างในการใช้หลักสูตรในทุก ๆ ตำบล

ปีการศึกษา 2525 โรงเรียนใช้หลักสูตรชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ตลอดเวลาห้าปี จังหวัดสงขลา ใช้หลักสูตร แผนการสอน สื่อการเรียน ตามที่ส่วนกลางกำหนดทั้งสิ้น แม้จะมีโครงการแก้ปัญหา แต่ก็เป็นการแก้ปัญหการใช้ไม่ได้ดำเนินการแก้ปัญหการพัฒนาหลักสูตรให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่นมาก่อนเลย

3. ปัญหาในการใช้หลักสูตร

ปัญหาการใช้หลักสูตรประถมศึกษาในจังหวัดสงขลา ประสบปัญหาเช่นเดียวกับปัญหาของจังหวัดอื่น ๆ ดังเช่น ผลการศึกษาพบว่า

ผลการสำรวจการเรียนการสอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ 2 ซึ่งกรมวิชาการสำรวจในปีการศึกษา 2522 จาก 24 จังหวัดทั่วประเทศ รวม 192 โรงเรียน ซึ่งมีโรงเรียนในจังหวัดสงขลา รวมอยู่ด้วย ได้ผลสรุปว่า "ด้านการสอนส่วนใหญ่ในกลุ่มวิชาทุกกลุ่ม ครูยังคงใช้วิธีสอนไม่แตกต่างไปจากวิธีเดิม การทำกิจกรรมใช้กระบวนการกลุ่มน้อยมาก การใช้อุปกรณ์การเรียนการสอนครูใช้เสียเองเพราะอุปกรณ์น้อย" (กองวิจัยทางการศึกษา 2523 : 58 - 59)

การสำรวจผลและปัญหาการใช้หลักสูตรประถมศึกษาปีที่ 1 ใน 14 จังหวัดภาคใต้ ของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ สรุปได้ว่า "แผนการสอนกลุ่มวิชาทักษะเหมาะสม แต่กลุ่มวิชาอื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง การจัดกิจกรรมและการใช้สื่อการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ครูต้องออกเงินส่วนตัวในการทำอุปกรณ์การสอน ความรู้ของครูเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผลอยู่ในระดับปานกลาง" (กองวิจัยทางการศึกษา 2523 : 5)

หน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดนครศรีธรรมราช สำรวจความต้องการด้านวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัด พบว่า "โรงเรียนมีความพร้อมเกี่ยวกับหลักสูตรน้อย โรงเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาด้านการจัด การผลิต การใช้สื่อการเรียน" (วิจัยสนเทศ 2523 : 7)

หน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดพระนครศรีอยุธยา วิจัยความคิดเห็นของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการใช้หลักสูตร เมื่อปี 2521 - 2522 พบว่า "วิชางานประดิษฐ์ งานช่าง ภาษาไทย กวีและนาฏศิลป์ ยากเกินความสามารถของนักเรียน และครูไม่สามารถปฏิบัติได้ ขาดอุปกรณ์การสอน มีปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผล หนังสือเรียนไม่เพียงพอ แผนการสอนไม่ครบทุกชั้น" (กองวิจัยการศึกษา 2523 : 87 - 88)

จากปัญหาซึ่งกรมวิชาการสำรวจทั่วประเทศ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ศึกษาใน 14 จังหวัดภาคใต้ ผลการวิจัยของหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดนครศรีธรรมราช และ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ล้วนมีปัญหาเกี่ยวกับแผนการสอน เนื้อหาวิชา กิจกรรมการเรียน การสอน อุปกรณ์การสอน แบบเรียน ตลอดจนปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของครู กล่าวได้ว่า

เป็นปัญหาทั่วประเทศ และเป็นปัญหาของจังหวัดสงขลาด้วย โดยเฉพาะปัญหาการใช้แผนการสอน และปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหาวิชา ซึ่งทำให้เกิดปัญหาในท่านอื่น ๆ ตามมา การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัย จึงตั้งจุดมุ่งหมายที่จะหาแนวทางแก้ปัญหา โดยเฉพาะในท่านเนื้อหาวิชา เพราะเนื้อหาวิชาของหลักสูตรเป็นเครื่องมือที่เป็นสื่อระหว่างครูกับนักเรียน หากจัดได้เหมาะสม ก็สามารถนำไปใช้ในการแก้ปัญหาอื่น ๆ ของโรงเรียนอีกด้วย

* สภาพปัญหาและความต้องการของจังหวัดสงขลา

สงขลาเป็นเมืองท่าที่สำคัญทางตอนใต้ พากะวันออกของไทยมาตั้งแต่สมัยโบราณ มีเมืองเก่าแก่หลายเมือง มีศิลปโบราณวัตถุ ขนบธรรมเนียมประเพณี ภาษา การละเล่นพื้นเมือง ฯลฯ ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของบรรพบุรุษที่ตกทอดมาให้ชนปัจจุบันได้ศึกษามากมาย ปัจจุบันเป็นเมืองศูนย์กลางการค้า ศูนย์กลางทางการศึกษาทางภาคใต้ เป็นจังหวัดที่มีทรัพยากรทางธรรมชาติอุดมสมบูรณ์ มีมูลค่าผลิตภัณฑ์รวมสูงเป็นอันดับหนึ่งของภาคใต้ (จังหวัดสงขลา บรรยายสรุป 2523 : 1, 49)

ประวัติความเป็นมา สงขลาเป็นเมืองหนึ่งในอาณาจักรศรีวิชัย (ไคเลนทร) ราวพุทธศตวรรษที่ 13 - 15 เป็นเมืองประเทศราชในจำนวน 16 เมือง สมัยสมเด็จพระรามาธิบดีที่ 1 แห่งกรุงศรีอยุธยา (พ.ศ. 1893) ในปี พ.ศ. 2310 กรุงศรีอยุธยาเสียแก่พม่า สงขลา รวมอยู่ในกักเจ้าพระยานคร เมื่อพระเจ้ากรุงธนบุรีปราบกักเจ้านครไค้ก็ตั้งให้หลวงจีนเหียง แซ่เหงา เป็นเจ้าเมือง ได้รับราชทินนามเป็น "หลวงสุวรรณคีรีสมบัติ" (ต้นตระกูล ณ สงขลา) มีตัวเมืองตั้งที่บ้านบ่อทรัพย์ ตำบลหัวเขา อำเภอเมืองสงขลา สมัยกรุงรัตนโกสินทร์ เจ้าเมืองสงขลาได้เลื่อนขึ้นเป็น "เจ้าพระยาสุวรรณคีรีสมบัติ" ยกสงขลาขึ้นเป็นเมืองเอก ปกครองเมืองปัตตานี กลันตัน ตรัง กานู ปี พ.ศ. 2379 พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 3 โปรดเกล้าให้ย้ายตัวเมืองจากบ้านบ่อทรัพย์ มาอยู่ทางฝั่งบ้านบ่อยาง ซึ่งเป็นที่ตั้งเมืองในปัจจุบัน สมัยรัชกาลที่ 5 สงขลาเป็นที่ตั้งของมณฑลนครศรีธรรมราช ปัจจุบันมีหน่วยงานที่เป็นเขต และภาคหลายหน่วยงาน (จังหวัดสงขลา 2523 : 1 - 2)

สภาพทั่วไปของจังหวัดสงขลา

1. ลักษณะทางกายภาพ

1.1 สภาพทางภูมิศาสตร์

จังหวัดสงขลา ตั้งอยู่ ณ เส้นรุ้งที่ 10° 17' ตะวันออก เส้นแวงที่ 7° เหนือ ห่างจากกรุงเทพมหานคร ทางรถไฟ 947 กิโลเมตร ทางหลวงแผ่นดินด้านตะวันออก 1,125 กิโลเมตร และทางทะเล 725 กิโลเมตร มีเนื้อที่ประมาณ 4,464,375 ไร่ พื้นที่ทางเหนือเป็นที่ราบลุ่ม ทางตะวันออกเป็นที่ราบริมทะเล ทางใต้เป็นที่ราบสูง ป่า และภูเขา และลากเทไปทางทะเลสาบสงขลา ลักษณะดินเหมาะแก่การเพาะปลูก ทำนา ทำไร่ ทำสวนยางพารา และสวนผลไม้

1.2 ทรัพยากรธรรมชาติ

ป่าไม้ มีพื้นที่ 1,601,108 ไร่ หรือประมาณร้อยละ 36 ของพื้นที่ทั้งหมด เป็นป่าสงวนแห่งชาติ 38 ป่า ป่าโครงการ 10 โครงการ
แร่ แร่ที่สำคัญ ได้แก่ คิบุก วุลแฟรม หินแกรนิต แบริท์
สัตว์น้ำ จากทะเลอ่าวไทยและทะเลสาบ ทำการประมงน้ำเค็มและน้ำจืด ได้เป็นมูลค่าปีละประมาณ 300 ล้านบาท

เนื้อที่ถือครองเพื่อการเกษตร มี 2,739,309 ไร่ หรือประมาณร้อยละ 61 ของพื้นที่ทั้งหมด เนื้อที่สำคัญ ได้แก่

1. เนื้อที่ป่า	628,263	ไร่
2. เนื้อที่สวนยางพารา	1,215,128	ไร่
3. เนื้อที่ปลูกพืชไร่	313,590	ไร่
4. เนื้อที่ปลูกผลไม้	101,625	ไร่
5. เนื้อที่ปลูกผัก	19,676	ไร่
6. เนื้อที่ใช้อย่างอื่น ๆ	123,958	ไร่

- 1.3 สถานที่ท่องเที่ยว โบราณสถาน และโบราณวัตถุ
 สวน ไค้เก้ สวนเสรี สวนสาธารณะเทศบาลเมืองหาคใหญ่
 ชายทะเล ไค้เก้ เกาะเลี้ยง แหลมสมิหรา แหลมสนอ่อน หาดแก้ว
 เกาะ ไค้เก้ เกาะยอ เกาะหนู เกาะแมว
 ถ้ำ ไค้เก้ ถ้ำตลอด ถ้ำครก ถ้ำเขารูปช้าง
 น้ำตก ไค้เก้ น้ำตกโตนงาช้าง น้ำตกบริพัตร น้ำตกไม้ไผ่
 โบราณสถาน ไค้เก้ โบราณวัตถุซึ่งกรมศิลปากรจดทะเบียนไว้ 19 แห่ง

2. สภาพโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ

2.1 การคมนาคม

สงขลา เป็นจังหวัดศูนย์กลางการคมนาคม ทั้งทางบก ทางเรือ และ
 ทางน้ำของภาคใต้ ติดต่อกับทั้งภายในประเทศ และประเทศใกล้เคียง

2.2 การสื่อสารและประชาสัมพันธ์

มีหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น 6 ฉบับ สถานีวิทยุกระจายเสียง 7 สถานี
 สถานีโทรทัศน์ช่อง 10 และช่อง 7 การไปรษณีย์โทรเลข 12 แห่ง โทรศัพท์ติดต่อได้ทั้ง
 ภายในและต่างประเทศ

2.3 การไฟฟ้า

มีไฟฟ้าใช้ทุกอำเภอ และจัดให้มีกระแสไฟฟ้าใช้แล้ว จำนวน

170 หมู่บ้าน

2.4 การประปา

มีประปาของกรมโยธาเทศบาล 4 แห่ง และประปาชนบท 6 แห่ง

2.5 การชลประทาน

มี 5 โครงการ คิดเป็นพื้นที่ทางเกษตร 232,600 ไร่ หรือร้อยละ

8.5 ของพื้นที่ถือครองทางการเกษตร

3. โครงสร้างประชากร สังคม และลักษณะการประกอบอาชีพ

3.1 ประชากร

จากผลการสำรวจเมื่อสิ้นเดือนธันวาคม พ.ศ. 2525 มีประชากร
ทั้งสิ้น 885,216 คน ชาย 444,945 คน หญิง 440,271 คน

3.2 ศาสนา

ประชาชนนับถือศาสนาพุทธมากที่สุด รองลงมา คือ ศาสนาอิสลาม
มีวัด 314 วัด มัสยิด 202 แห่ง

3.3 การศึกษา

เป็นศูนย์กลางการศึกษาของภาคใต้ มีสถาบันต่าง ๆ ดังนี้

1. ศูนย์พัฒนาเด็กและศูนย์ปฐมวัย	8	ศูนย์
2. โรงเรียนประถมศึกษา	474	โรงเรียน
(สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ)		
3. โรงเรียนเทศบาล	9	โรงเรียน
4. โรงเรียนมัธยมศึกษา	19	โรงเรียน
5. โรงเรียนมัธยมศึกษาอาชีวศึกษา	4	โรงเรียน
6. โรงเรียนการศึกษาเอกชน (อนุบาล-มัธยม)	65	โรงเรียน
7. สถาบันอุดมศึกษา	4	โรงเรียน
(วิทยาลัย 2, มหาวิทยาลัย 2)		
8. โรงเรียนโสตทัศนศึกษา	1	โรงเรียน

3.4 การอนามัย

1. สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด	1	แห่ง
2. โรงพยาบาล	6	แห่ง
3. สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ	11	แห่ง
4. ศูนย์การแพทย์และอนามัย	4	แห่ง

5.	สำนักงานนครราชสีมา	53	แห่ง
6.	ศูนย์กำจัดขยะมูลฝอย	1	แห่ง
7.	ศูนย์ระบาศวิทยามหาวิทยาลัย	1	แห่ง
8.	ศูนย์สุขภาพจิต เขต 9 สงขลา	1	แห่ง
- 3.5 ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรม
1. การทำบุญวันสารท
 2. การชักพระ
 3. สงกรานต์ รดน้ำสรงหัว
 4. การบวชนาค
 5. การแต่งงาน
 6. งานศพ
 7. ลอยกระทง
- 3.6 กีฬาพื้นเมือง
1. ตะกร้อ
 2. การชนโค
 3. การชนไก่
 4. การกัศยลา
- 3.7 มหรสพ การละเล่นพื้นเมือง
1. หนังตะลุง
 2. มโนห์รา
 3. เพลงพื้นเมือง เพลงบอก เพลงกล่อมเด็ก เพลงนา เพลงเรือ
ลำตัด
 4. ลิเกบอก

3.8 ลักษณะการประกอบอาชีพ และสาขาการผลิต

ประชากรสงขลาส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ในเขตชนบท ร้อยละ 70 ประกอบอาชีพทำนา ร้อยละ 10.6 ทำสวนยาง ที่เหลือเพาะปลูกพืชไร่ และทำการประมง อาชีพที่มีรายได้มากที่สุดคือ การทำสวนยางพารา ทำนา ทำสวนผลไม้ และประมง สาขาการผลิตจำแนกได้ ดังนี้

สาขาเกษตรกรรม ได้แก่

1. การกลั่นกรรม ผลิตภัณฑ์ที่มีแนวโน้มสูงขึ้น ได้แก่ ยางพารา
มันสำปะหลัง มะพร้าว

2. ปศุสัตว์

3. ประมง การเลี้ยงกุ้ง และปลากะพงมีแนวโน้มสูงขึ้นมาก

4. ป่าไม้

สาขาอื่น ๆ นอกจากเกษตรกรรม

1. หัตถ์เครื่องแร่และย่อยหิน

2. การก่อสร้าง

3. อุตสาหกรรม ผลิตภัณฑ์จากยาง ผลิตภัณฑ์อาหาร การเลี้ยงสัตว์

มีแนวโน้มสูงขึ้น

4. การไฟฟ้าและบริการ

5. การคมนาคมและขนส่ง

6. การค้าส่งและค้าปลีก

7. ธนาคาร ประกันภัย อสังหาริมทรัพย์

8. ที่อยู่อาศัย

9. การบริการทั่วไป

4. การแบ่งส่วนราชการและการปกครอง

การแบ่งส่วนราชการและการปกครองในจังหวัดสงขลา แบ่งเป็นสามส่วน ดังนี้

1. ราชการบริหารส่วนกลาง มีหน่วยงานของราชการบริหารส่วนกลาง ระดับภาคและเขต ตั้งอยู่ในจังหวัดสงขลา รวม 79 หน่วยงาน
2. ราชการบริหารส่วนภูมิภาค ซึ่งอยู่ในสายบังคับบัญชาของผู้ว่าราชการจังหวัด คือ หน่วยงานระดับจังหวัด 38 หน่วยงาน หน่วยงานระดับอำเภอ 12 หน่วยงาน คือ อำเภอ 10 อำเภอ กิ่งอำเภอ 2 กิ่งอำเภอ และแบ่งการปกครองออกเป็น 114 ตำบล 892 หมู่บ้าน
3. ราชการบริหารส่วนท้องถิ่น มีดังนี้
 - 3.1 องค์การบริหารส่วนจังหวัด มีเขตการปกครองครอบคลุม ทั้ง 10 อำเภอ และ 2 กิ่งอำเภอ
 - 3.2 เทศบาล มี 3 เทศบาล คือ เทศบาลเมือง 2 แห่ง เทศบาลตำบล 1 แห่ง
 - 3.3 สุขาภิบาล มี 14 แห่ง
 - 3.4 สภาตำบล มี 111 แห่ง

ความต้องการในการพัฒนาจังหวัดสงขลา

ความต้องการของประชาชนในจังหวัดสงขลา ซึ่งเป็นความต้องการในการแก้ปัญหาและการพัฒนา ดังนี้

1. ความต้องการให้พัฒนาน้ำเพื่อการเกษตร เช่น ต้องการให้มีการสร้าง ขัอม เขื่อน ฝาย อ่างเก็บน้ำ คู คลอง เพื่อการเกษตร
2. ความต้องการพัฒนาคมนาคม เช่น ต้องการให้สร้าง ขัอม ถนน สะพาน

3. ความต้องการให้ส่งเสริมอาชีพ เช่น ต้องการปุ๋ย พันธุ์ปลา พันธุ์สัตว์ ความรู้ทางวิชาการ ราคาที่ยุติธรรมสำหรับผลิตหูก้านเกษตร ส่งเสริมการเลี้ยงปลา เลี้ยงกุ้ง
4. ความต้องการเพื่ออุปโภคบริโภค ต้องการให้ขุดบ่อน้ำ เจาะบาดาล และประปา เป็นต้น
5. ไฟฟ้า ต้องการให้มีไฟฟ้าใช้ทุกหมู่บ้าน
6. การศึกษา ปรับปรุงซ่อมแซมโรงเรียน ให้มีโรงเรียนประจำตำบล
7. คำนสาธารณสุข ต้องการสถานอนามัย การบริหารคำนสาธารณสุข การส่งเสริมความรู้คำนอนามัย
8. ศูนย์พัฒนาเด็ก ให้มีศูนย์พัฒนาเด็กประจำตำบล หมู่บ้าน
9. ศาลา มัสยิด สภาตำบล ศูนย์ฝึกอบรมเยาวชน

ปัญหาในการพัฒนาจังหวัดสงขลา

ปัญหาที่สำคัญ ๆ แยกตามพื้นที่พัฒนา ดังนี้

1. เขตพื้นที่บางจน อำเภอรักภูมิ ระโนด สทิงพระ และกิ่งอำเภอกระแสสินธุ์
 - 1.1 ปัญหาการคมนาคม ถนน สะพาน ในหมู่บ้าน ระหว่างตำบล ใช้ไม่ได้ทุกฤดูกาล
 - 1.2 ปัญหาขาดแคลนน้ำเพื่ออุปโภคบริโภค
 - 1.3 ปัญหาขาดแคลนน้ำเพื่อการเกษตร
 - 1.4 ปัญหาไฟฟ้า ไม่เพียงพอกับความต้องการของประชาชน

2. เขตชนบททั้งหมด (ยกเว้นอำเภอตามข้อ 1)

- 2.1 ปัญหาการคมนาคม
- 2.2 ปัญหาขาดแคลนน้ำเพื่ออุปโภคบริโภค
- 2.3 ปัญหาขาดแคลนน้ำเพื่อการเกษตร
- 2.4 ปัญหาโจรผู้ร้าย
- 2.5 ปัญหาการส่งเสริมอาชีพ
- 2.6 ปัญหาด้านสาธารณสุข
- 2.7 ปัญหาด้านไฟฟ้า
- 2.8 ปัญหาด้านการศึกษา

แนวนโยบายในการพัฒนาส่วนรวมของจังหวัดสงขลา

1. เน้นการพัฒนาในเขตพื้นที่ยากจน เพื่อให้ประชาชนพออยู่พอกิน มีบริการขั้นพื้นฐานอย่างทั่วถึง เพื่อให้ประชาชนช่วยเหลือตนเองให้มากที่สุด
2. พัฒนาในเขตชนบทตามสภาพปัญหา และความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง โดยการปรับปรุงบริการ ด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ เช่น ถนน ประปา ไฟฟ้า น้ำดื่ม น้ำใช้ การส่งเสริมอาชีพ การศึกษา การสาธารณสุข และความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน
3. พัฒนาชนบทโดยให้มีการจัดทำแผนงาน โครงการ ตามความต้องการของประชาชน เพื่อช่วยให้ประชาชนมีงานทำในขณะว่างงานตามฤดูกาล
4. พัฒนาพื้นที่เกี่ยวกับความมั่นคง โดยปรับปรุงทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง เช่น การส่งเสริมอาชีพราษฎร จักสรรที่ดินให้ประชาชนมีที่ดินทำกิน การจัดหมู่บ้านตัวอย่าง หมู่บ้าน อพป. การคมนาคม การให้ความคุ้มครอง ความปลอดภัยแก่ประชาชน

เป้าหมายในการพัฒนาโดยส่วนรวมของจังหวัด

แยกตามหมวดการพัฒนาและที่มาของงบประมาณได้ ดังนี้

1. การพัฒนาเพื่อความมั่นคง
2. การพัฒนาชนบทพื้นที่ยากจน
3. การพัฒนาแหล่งน้ำ
4. การสร้างงานในชนบท
5. กระทรวงมหาดไทย
6. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
7. กระทรวงศึกษาธิการ
8. กระทรวงสาธารณสุข

(แผนพัฒนาจังหวัดสงขลา ปี 2526 1 : 18)

สภาพ ปัญหา และความต้องการของจังหวัดสงขลาตลอดแนวนโยบายและเป้าหมายในการพัฒนาส่วนรวมของจังหวัดดังกล่าวมาแล้ว ล้วนเป็นลักษณะเฉพาะของท้องถิ่น การจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น การจัดทำหลักสูตรสำหรับท้องถิ่น ผู้จัดทำควรจะทราบสภาพของท้องถิ่นในทุก ๆ ด้าน แล้วสร้างหลักสูตรให้สัมพันธ์กันในการศึกษาครั้งนี้ผู้เขียนใช้สภาพพื้นฐาน ปัญหา และความต้องการของจังหวัดเป็นข้อมูลในการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของบุคคล เกี่ยวกับเนื้อหาหลักสูตรประถมศึกษาที่สังคมต้องการ และใช้เป็นแนวทางในการอภิปรายผลการศึกษาในขั้นต่อไปด้วย

กระบวนการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น

กระบวนการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น หมายถึง การนำหลักสูตรระดับชาติมาจัดทำในระดับท้องถิ่น อารี สันทนต์ วิภาณี กล่าวว่า "ในการทำหลักสูตรระดับท้องถิ่นก็คือ

การนำหลักสูตรระดับชาติมาพิจารณาตีความ ให้สัมพันธ์กับลักษณะชีวิตในท้องถิ่น และพิจารณาว่าความมุ่งหมายใดเป็นความจำเป็นร่วมกันของท้องถิ่น การจัดทำในระดับท้องถิ่น อาจจะมีตั้งแต่ระดับภาค ระดับจังหวัด ระดับกลุ่มโรงเรียน" (อารี สันถนวิ 2515 : 106) การพัฒนาหลักสูตรจากระดับชาติเป็นระดับรอง ๆ ลงมา สุมิตร คุณานุกร สรุปว่า "คือการขยายและการปรับหลักสูตรระดับชาติ" และขยายความว่า การขยายหลักสูตรในระดับชาติ หมายถึง การที่นำเอาทั้งความมุ่งหมายและเนื้อหาขยายความ ขยายให้ความมุ่งหมายกลายจากนามธรรมเป็นรูปธรรม ส่วนเนื้อหาก็ขยายความเพิ่มเติม ให้มีรายละเอียดพอที่ครูจะนำไปใช้สอนได้

การปรับ หมายถึง การนำเอาความมุ่งหมายและเนื้อหาวิชามาปรับให้ สอดคล้องกับสภาพทางสังคม ภูมิศาสตร์ และความต้องการของประชาชนในแต่ละเขต การศึกษา (สุมิตร คุณานุกร 2520 : 184)

กระบวนการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น นักการศึกษาหลายท่านแสดงความคิดเห็นไว้ ดังนี้

สุมิตร คุณานุกร เสนอแนะกระบวนการและวิธีการในการดำเนินงาน ซึ่ง เหมาะสมสำหรับนำไปใช้ในการจัดทำประมวลการสอนและแผนการสอน ดังนี้

1. การจัดตั้งคณะกรรมการ ยึดหลักว่า การพัฒนาหลักสูตรมีขอบเขต กว้างขวางมากควรรวมบุคคลที่มีความรู้และประสบการณ์หลาย ๆ ด้านเข้าเป็นกรรมการ และเพื่อให้เกิดการยอมรับของผู้ใช้ควรให้ครูร่วมเป็นกรรมการด้วย
2. การจัดตั้งอนุกรรมการจัดทำประมวลการสอน ควรจะตั้งเจ้าหน้าที่ ทางการศึกษาประจำจังหวัด เพื่อแบ่งเบางาน ปรับ ขยาย จากคณะกรรมการกลาง
3. การศึกษาและวิจัยเพื่อหาข้อมูล ก่อนดำเนินการคณะกรรมการควร หาข้อมูลต่าง ๆ ดังนี้
 - 3.1 ข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตรในระดับชาติ
 - 3.2 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพและปัญหาของชุมชนในแต่ละเขตการศึกษา

3.3 ข้อมูลเกี่ยวกับข้อบกพร่องต่าง ๆ ของประมวลการลอนที่ได้อผลิตขึ้นมาแล้วในอดีต

3.4 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและข้อจำกัดในการเรียนการสอนของแต่ละเขต

4. กำหนดข้อตกลงเบื้องต้นเกี่ยวกับโครงสร้างหรือฟอร์ม และเวลาปฏิบัติงาน

5. การประชุมเพื่อดำเนินงาน ใช้กระบวนการกลุ่ม (สมิทร คุณานุกร 2520 : 192 - 195)

ชิน ปุณฺณภาพ แสดงความคิดเห็นถึงขั้นตอนในการพัฒนาหลักสูตรระดับท้องถิ่น ดังนี้

1. การปรับและขยายการสอนของแต่ละกลุ่มวิชา ควรจัดตั้งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น เพื่อกำหนดนโยบาย การอำนวยความสะดวก การอนุมัติใช้หลักสูตรของท้องถิ่น และการตั้งอนุกรรมการปฏิบัติงาน

2. ร่างแผนการสอนและสื่อการเรียน ในขั้นนี้จัดตั้งอนุกรรมการจัดทำแผนการสอน สื่อการเรียนให้เหมาะสมกับท้องถิ่น

3. การกำหนดโรงเรียนทดลอง เลือกโรงเรียนที่จะทดลองแผนการสอนสื่อการเรียน

4. การอบรม อบรมครูในโรงเรียนทดลอง เจ้าหน้าที่ทางการศึกษา และผู้บริหารระดับจังหวัด ให้มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องหลักสูตร

5. ทำเนิการทดลองในโรงเรียนที่กำหนดไว้

6. ติดตามผลการทดลอง แล้วนำผลมาปรับปรุงแก้ไข

หลังจากที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแผนการสอนแล้ว เขตการศึกษาประกาศใช้หลักสูตรท้องถิ่นในภูมิภาคของเขตการศึกษา (ชิน ปุณฺณภาพ 2519 : 186 - 187)

หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 กำหนดให้เขตศึกษาจัดทำหลักสูตรบางส่วนให้เหมาะสมกับท้องถิ่น ซึ่งดำเนินการตามแนวทางที่ สุมิตร คุณานุกร กล่าวไว้เป็นลำดับขั้น ตั้งแต่ระดับชาติไปจนถึงระดับท้องถิ่น ดังนี้

1. ศูนย์พัฒนาหลักสูตรจัดทำหลักสูตรและแผนการสอนแกนกลาง
2. เขตการศึกษานำหลักสูตรและแผนการสอนมาปรับและขยาย ดังนี้
 - 2.1 ปรับและขยายแผนการสอนแกนกลาง
 - 2.2 ประมวลข้อมูลเกี่ยวกับสภาพและปัญหาของเขต
3. จัดทำแบบเรียน คู่มือครู และเตรียมวัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอน
4. กำหนดแผนการทดลองใช้ ซึ่งประกอบด้วยกำหนดเวลาโรงเรียนที่จะทดลอง การอบรมครูที่จะทดลองใช้แผนการสอน เตรียมการรวบรวมข้อมูลผลการประเมินผล
5. ดำเนินการทดลอง ติดตามผล รวบรวมข้อมูลและประเมินผลการทดลอง
6. ประกาศใช้แผนการสอนของท้องถิ่น (สุมิตร คุณานุกร 2520 : 230)

บันลือ พุกกะวัน เห็นว่า หลักสูตรแกนกลางกับหลักสูตรท้องถิ่น ควรจะมีความสัมพันธ์กันตั้งแต่การนำหลักสูตรแกนกลางมาจัดทำเป็นหลักสูตรท้องถิ่น จนถึงการนำไปปฏิบัติ ซึ่งมีลำดับขั้นดังต่อไปนี้

1. ศึกษาหลักสูตรแกนกลาง โดยการพิจารณาจุดประสงค์ หลักการ และเนื้อหา
2. ศึกษาแผนการสอนแกนกลาง
3. ศึกษาสื่อการเรียนแกนกลาง
4. การจัดทำแผนการสอนท้องถิ่น โดยปรับปรุงแผนการสอนแกนกลาง โดยอาศัยข้อมูลท้องถิ่นเป็นหลัก ในขั้นนี้ควรสร้างบทเรียนและแผนการสอนของท้องถิ่นให้เหมาะสม

5. ปฏิบัติการสอน ครูผู้สอนทำการสอนตามแผนการสอนของท้องถิ่น
(บันลือ พฤษะวัน 2520 : 154 - 155)

อาคม จันทสุนทร เสนอแนะว่า การนำหลักสูตรท้องถิ่นไปใช้นั้นควรจัดทำ กังนี้
ควรจะปรับ เพิ่ม และลดให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น ส่วนที่นำไปปรับ
ส่วนใหญ่ก็คือแผนการสอน ซึ่งอาจมีตั้งแต่การเปลี่ยนแปลง ลด เพิ่ม ให้เหมาะสมกับสภาพ
ท้องถิ่น

ส่วนคู่มือครู เอกสารประกอบการเรียนของนักเรียน และเอกสาร
เกี่ยวกับการประเมินผลนั้น จะใช้ของส่วนกลางทั้งหมด และเพิ่มเติมของท้องถิ่นเข้าไปอีก
ตามความเหมาะสม (อาคม จันทสุนทร 2520 : 235)

การพัฒนาหลักสูตรในระดับเขตการศึกษา เป็นการดำเนินงานที่กว้างขวาง
ครอบคลุมไปหลายจังหวัด เพราะฉะนั้น จังหวัดควรจะนำหลักสูตรของเขตการศึกษา
มาปรับ เพิ่ม ลด คัดแปลง ให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น ซึ่งกลวิธี
ในการพัฒนาหลักสูตรระดับจังหวัดนี้คล้ายคลึงกับระดับเขตการศึกษา ในเรื่องนี้ มีการ
ประชุมปฏิบัติการระดับชาติ เพื่อจัดทำหลักสูตรสุขศึกษา โภชนาการ เพื่อพัฒนาชนบท
ของหมู่บ้านจุกา อำเภอมัญพวา จังหวัดสมุทรสงคราม คณะผู้ดำเนินงานประกอบด้วย
คณะครู เจ้าหน้าที่ทางการศึกษาของจังหวัดสมุทรสงครามและนครปฐม นักสุขศึกษาและ
โภชนาการ แพทย์ อนามัย และนักพัฒนาหลักสูตร โดยมีกลวิธีในการพัฒนาหลักสูตร กังนี้

1. การสำรวจชนบท เพื่อทราบปัญหาและสภาพแวดล้อมของท้องถิ่น
ตลอดจนความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นนั้น ๆ
2. วิเคราะห์หลักสูตรเดิมและกำหนดแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรใหม่
3. กำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรจากปัญหาที่ประมวลได้
4. กำหนดเนื้อหา คำนอนามัยและโภชนาการ
5. กำหนดทรัพยากรในท้องถิ่นเป็นสื่อการเรียนการสอน
6. การทดลองใช้ (กรมวิชาการ 2519 : 7 - 22)

จากความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการพัฒนาหลักสูตรในระดับเขตหรือจังหวัด
ดังกล่าวมาแล้ว สรุปเป็นแนวทางเพื่อนำไปปฏิบัติในขั้นตอนต่อไป ได้ดังนี้

1. จัดตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน
2. ศึกษารวบรวมข้อมูลในเรื่องสภาพปัญหาและความต้องการของเขต
การศึกษาหรือของจังหวัด
3. ศึกษาหลักสูตรในเรื่อง หลักการ จุดหมาย จุดประสงค์ของกลุ่ม
ประสบการณ์ และเนื้อหาของแต่ละกลุ่มวิชา เพื่อพิจารณาลด เพิ่ม และขยายเป็น
หลักสูตรของท้องถิ่น
4. ศึกษาแผนการสอนที่นำมาจัดให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น
5. ประชุมดำเนินการจัดทำแผนการสอน คู่มือครู
6. ดำเนินการทดลองและติดตามผลการสอน การใช้หลักสูตร

แผนการสอน

7. ปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรของท้องถิ่น
 8. ขออนุมัติและประกาศใช้หลักสูตร
 9. ดำเนินการอบรมผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและประชาสัมพันธ์เผยแพร่หลักสูตร
- การพัฒนาหลักสูตรในระดับกลุ่มโรงเรียนหรือระดับโรงเรียน การพัฒนาหลักสูตร
ในระดับนี้ ได้แก่ การจัดทำโครงการสอนหรือแผนการสอน โดยการขยายและปรับแผน
การสอนของเขตหรือจังหวัด ในส่วนที่ควรจะทำให้ละเอียดยิ่งขึ้น หลักสูตรระดับท้องถิ่น
เป็นหลักสูตรที่สำคัญที่สุด สังคมจะเปลี่ยนได้หรือไม่ขึ้นอยู่กับหลักสูตรระดับนี้ (วิชัย วงษ์ใหญ่
2521 : 4) นักการศึกษาแนะวิธีดำเนินการพัฒนาหลักสูตรระดับกลุ่ม ระดับโรงเรียน
ไว้ว่า

ในการพัฒนาหลักสูตรระดับโรงเรียน หรือกลุ่มโรงเรียน ควรจัดทำดังนี้

1. กำหนดเป้าประสงค์และจุดมุ่งหมายของโรงเรียนหรือกลุ่มโรงเรียน

2. ประเมินสถานะของนักเรียนในปัจจุบันตามเป้าประสงค์และจุดมุ่งหมายของโรงเรียนหรือกลุ่มโรงเรียน
3. กำหนดความต้องการที่จำเป็น
4. จัดลำดับและคัดเลือกความต้องการที่จะนำไปจัดทำโครงการทางการศึกษา

การศึกษา

5. พัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการ
6. การนำหลักสูตรไปปฏิบัติ
7. ประเมินผลหลักสูตรตามเป้าประสงค์และจุดมุ่งหมาย
8. ปรับปรุงแก้ไขหลักสูตร (Tankard. 1974 : 141)

ในการนำหลักสูตรประถมศึกษา 2521 ไปใช้ในระดับโรงเรียนนั้น เพื่อให้เกิดสัมฤทธิ์ผลตามจุดมุ่งหมาย กลุ่มโรงเรียน ควรจะดำเนินการดังนี้

1. จัดตั้งคณะกรรมการบริหารหลักสูตร
2. ประชุมครูใหญ่วางแผนการใช้หลักสูตร
3. ประชุมปฏิบัติการเพื่อวิเคราะห์หลักสูตร
4. ประชุมปฏิบัติการเพื่อจัดทำแผนการสอน และทำสื่อการเรียน
5. อบรมครูเรื่องการใช้แผนการสอนและสื่อการเรียน
6. การนิเทศจากภายนอกโรงเรียน คือ ระดับกลุ่ม อำเภอ จังหวัด

เขต และกรม

7. การประเมินผล (หน่วยศึกษานิเทศก์ 2519 : 24)

จากความเห็นทั้งสองทัศนะ สรุปแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรระดับกลุ่มโรงเรียนหรือระดับโรงเรียน ได้ดังนี้

1. ตั้งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรระดับกลุ่มโรงเรียนหรือระดับโรงเรียน
2. สำรวจปัญหาและความต้องการของชุมชน
3. ศึกษาจุดหมาย หลักการ และเนื้อหาสาระของหลักสูตร

4. ศึกษาแผนการสอนของเขต หรือของจังหวัด
5. ประชุมปฏิบัติการขยายและปรับแผนการสอน
6. อบรมครูผู้สอนและฝ่ายวิชาการของโรงเรียน
7. นำแผนการสอนไปใช้ในกลุ่มโรงเรียน หรือโรงเรียน
8. ประเมินผลและรวบรวมข้อมูล เพื่อพัฒนาต่อไป

จากเอกสารที่ค้นคว้าเกี่ยวกับกระบวนการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น ผู้วิจัยสรุปกระบวนการพัฒนาระดับเขตหรือระดับจังหวัดไว้แก่ขั้นตอน ระดับกลุ่มโรงเรียนหรือระดับโรงเรียนแปดขั้นตอน ซึ่งทั้งสองระดับเมื่อเปรียบเทียบกันจะมีลักษณะขั้นตอนคล้ายกันต่างกันเฉพาะขั้นตอนการขออนุมัติและการเผยแพร่เท่านั้น ซึ่งตามระบบการบริหารงานการศึกษาในปัจจุบัน การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นในระดับจังหวัดอยู่ในความรับผิดชอบของเขตการศึกษา โดยมีคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เป็นผู้พิจารณาให้ความเห็นชอบ แล้วจึงนำไปสู่ระดับโรงเรียน สำหรับการพัฒนาระดับโรงเรียนเป็นการดำเนินงานเป็นการภายใน เพราะอยู่ในอำนาจของคณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัด ในส่วนที่เกี่ยวกับการวิจัยครั้งนี้ ยืนยันได้ว่าการสำรวจความคิดเห็นของบุคคลเพื่อปรับปรุงเนื้อหาหลักสูตร เป็นขั้นตอนหนึ่งของการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น

บทบาทของผู้มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น

เชย์เลอร์ และอเล็กซานเดอร์ เห็นว่า ผู้มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรประกอบด้วย

นักเรียน ครู บุคลากรจากภายนอกโรงเรียน เช่น ผู้เชี่ยวชาญในเรื่องหลักสูตร ผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอน ผู้เชี่ยวชาญด้านประเมินผล นักการศึกษาในชุมชน ผู้ปกครอง นักเรียน และบุคคลอื่น ๆ เช่น นักเรียน ผู้พิมพ์หนังสือ เป็นต้น (Saylor and Alexander, 1974 : 42 - 44)

โบซอง กล่าวถึงผู้มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรว่า ควรประกอบด้วย

1. บุคลากร ผู้มีความเชี่ยวชาญด้านต่าง ๆ เช่น ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาวิชา ผู้เชี่ยวชาญทั่วไป และผู้เชี่ยวชาญหลักสูตร
2. บุคลากร ผู้มีความเชี่ยวชาญในศาสตร์ต่าง ๆ นักวิจัยทางหลักสูตร และตัวแทนของครูผู้สอน
3. บุคลากรทางด้านวิชาชีพ ประกอบด้วยครูผู้สอน ศึกษานิเทศก์ ครูพิเศษ และนักบริหาร
4. ตัวแทนของประชาชน
5. นักเรียน (Beauchamp. 1968 : 148 - 151)

แฮส เสนอว่า ในการพัฒนาหลักสูตรนั้น ผู้มีส่วนร่วมควรประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาต่าง ๆ ผู้ปกครองนักเรียน และประชาชน นักการศึกษา และนักเรียน (Hass. 1961 : 2 - 4, 39)

คักลาส เห็นว่า ควรจะให้บุคคลต่อไปนี้มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร คือ ผู้เขียนแบบเรียน นักวิชาการ ผู้มีความเชี่ยวชาญในเรื่องหลักสูตร บุคคลที่ทำงานในองค์กรของรัฐและของท้องถิ่น สถาบันที่มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับ นักเรียนและครูผู้สอน (Douglass. 1964 : 116 - 132)

ครูก เห็นว่า ผู้มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร ควรจะประกอบด้วยบุคลากรหลาย ๆ ฝ่าย ดังนี้ กลุ่มผู้นำของรัฐ ผู้นำของท้องถิ่น ครู หน่วยงานต่าง ๆ และผู้เรียน (Krug. 1975 : 8 - 17)

สุนทร สุนันท์ชัย เห็นว่า การจัดทำหลักสูตรนั้นไม่สามารถที่จะให้ทุกคนเข้ามามีส่วนร่วมได้ ฉะนั้นจำเป็นที่จะต้องคัดเลือกบุคคลที่มีความเหมาะสมจริง ๆ ซึ่งควรได้แก่บุคคลต่อไปนี้ คือ ครูผู้สอน ศึกษานิเทศก์ นักจิตวิทยาการศึกษา นักวิชาการ และผู้เชี่ยวชาญในทฤษฎีหลักสูตร (สุนทร สุนันท์ชัย 2512 : 16, 17)

เอกวิทย์ ณ ถลาง จัดผู้มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรไว้ ห้า ประเภท คือ

1. ผู้ที่มีความสนใจในวิชาต่าง ๆ เช่น ศึกษานิเทศก์สายวิชา
2. ผู้บริหารการศึกษาในระดับสำคัญ
3. ผู้แทนครูผู้สอน
4. ครูใหญ่หรืออาจารย์ใหญ่
5. นักการศึกษาที่รู้ทางทฤษฎีการศึกษาและจิตวิทยาการศึกษา

(เอกวิทย์ ณ ถลาง 2513 : 43 - 44)

จากความเห็นของนักการศึกษาดังกล่าว สรุปได้ว่า ผู้มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น ควรประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

1. นักวิชาการจากศูนย์พัฒนาหลักสูตร เป็นที่ปรึกษา
2. นักบริหารการศึกษาในระดับเขตการศึกษา และระดับจังหวัด
3. อาจารย์จากสถาบันการศึกษาชั้นสูง ในเขตการศึกษาและจังหวัด
4. ศึกษานิเทศก์เขต จังหวัด และเทศบาล
5. คณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัด อำเภอและกิ่งอำเภอ
6. ผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาต่าง ๆ
7. เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานราชการต่าง ๆ
8. ตัวแทนครูผู้สอน
9. ตัวแทนผู้ประกอบการอาชีพต่าง ๆ
10. ผู้เชี่ยวชาญทางค่านิยมหลักสูตร
11. นักเรียน

นักการศึกษาทั้งภายในประเทศ และต่างประเทศ ได้กล่าวถึงบทบาทของผู้มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น สรุปได้ เจ็ด กลุ่มดังนี้

1. ผู้บริหาร
2. ศึกษาในเทศก์
3. นักวิชาการ
4. ครูใหญ่
5. ครูผู้สอน
6. นักเรียน
7. ประชาชน

บทบาทของผู้บริหารในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น

[illegible]

1. การประเมินความต้องการและการเลือกข้อช่วยสำหรับการพัฒนา
2. การเลือกกลวิธีดำเนินการ
3. การบริหารโครงการในระยะการดำเนินงาน
4. การจัดเตรียมการประเมินผลและการพัฒนาโครงการ
5. ข้อจำกัดและประสิทธิภาพของกระบวนการวินิจฉัยสั่งการ (Tankard, 1997)

1974 : 57 - 63)

คอสลีย์ เห็นว่า นักบริหารและศึกษานิเทศก์ควรจะมีหน้าที่กระตุ้นให้งานก้าวหน้า และเราให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ให้การสนับสนุน ตลอดจนจัดหาเงินทุน วัสดุ บุคลากร และอำนวยความสะดวกคณะกรรมการในการพัฒนาหลักสูตร (Do11. 1970 : 279 - 281)

๒. ชนุ แสงศักดิ์ เห็นว่า ในการปรับปรุงหลักสูตรกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ
ผู้บริหารควรคำนึงงาน ดังนี้

ตรวจสอบตราดูแลให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างไค้ผล ควรมีการประชุม สัมมนาวางแผนในการจัดหลักสูตรการทำงานและพื้นฐานอาชีพให้เหมาะสมกับจังหวัด อำเภอ และตำบลที่โรงเรียนตั้งอยู่ หาทางประสานการประกอบอาชีพในตำบลต่าง ๆ กับหลักสูตร ให้เป็นประโยชน์ต่อการฝึกนั้สัยการทำงานและการประกอบอาชีพของพลเมืองอย่างแท้จริง (บุญ แสงศักดิ์ 2520 : 219)

สรุปได้ว่า ผู้บริหารควรมีบทบาทในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น ดังนี้

1. การเริ่มดำเนินงานพัฒนาหลักสูตร ด้วยการศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการของท้องถิ่น ในระดับชาติและระดับท้องถิ่น
2. การเลือกบุคลากรและกลวิธีในการดำเนินงาน
3. การวางแผนปฏิบัติงานเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรของท้องถิ่น

บทบาทของศึกษานิเทศก์ในการพัฒนาหลักสูตร

แดเนียล และลอเรล แทนเนอร์ กล่าวว่า ศึกษานิเทศก์ควรมีบทบาทในการพัฒนาหลักสูตร ดังนี้

1. จัดหลักสูตรให้เกิดความสมดุลย์
2. กำหนดเป้าประสงค์ทางการศึกษา
3. จัดเตรียมการประเมินผลอย่างต่อเนื่อง
4. กระตุ้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลง

และศึกษานิเทศก์ ควรมีหน้าที่ ดังนี้

1. เป็นผู้นำในการวินิจฉัยการพัฒนาหลักสูตรแต่ละระดับ
2. การจัดรูปแบบของหลักสูตร
3. การวิจัยและการดำเนินงานพัฒนาหลักสูตร
4. การทดลองและติดตามผล
5. การเปลี่ยนแปลงหลักสูตร (Daniel and Laura Tanner.

1975 : 63 - 65)

หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา กำหนดบทบาทของศึกษานิเทศก์ในการ
พัฒนาหลักสูตรประถมศึกษา 2521 ไว้ดังนี้

1. เป็นที่ปรึกษาของโรงเรียน
2. ทำงานร่วมกับครูด้านการเรียนการสอน
3. การเยี่ยมเยียนและสังเกตการสอนของครู
4. การติดตามผลการใช้หลักสูตร
5. การประเมินผลการใช้หลักสูตร (คู่มือการใช้หลักสูตรประถมศึกษา

2521 2519 : 16 - 19)

สมัย รุ่งสุช เสนอแนะหน้าที่ของศึกษานิเทศก์เขตและจังหวัด ไว้ดังนี้

1. เป็นคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น
2. จัดเตรียมการประชุมอบรมครูในการพัฒนาหลักสูตร
3. จัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกในการทำงาน
4. จัดงบประมาณในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น
5. เป็นวิทยากรในการอบรมครูและผู้บริหาร (สมัย รุ่งสุช 2519 :

191 - 193)

สรุปได้ว่า ศึกษานิเทศก์มีบทบาทในการพัฒนาหลักสูตร ดังนี้

1. เป็นคณะกรรมการในการพัฒนาหลักสูตร
2. เสนอแนะและคัดเลือกคณะกรรมการดำเนินงานพัฒนาหลักสูตร
3. ช่วยวางแผนทางการปฏิบัติงานและกำหนดหลักการ
4. จัดเตรียมงบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก
5. เป็นวิทยากรในการอบรมครูและผู้บริหารการศึกษา
6. นิเทศการเรียนการสอนตามแนวหลักสูตรที่พัฒนา
7. ติดตามผลและประเมินผลการใช้หลักสูตร

บทบาทของนักวิชาการ

ในคู่มือการอบรมวิทยากรในการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 กล่าวไว้ว่า นักวิชาการ คือ อาจารย์ในสถาบันชั้นสูง เช่น มหาวิทยาลัยและวิทยาลัยครู เป็นต้น นอกจากนี้ควรจะรวมไปถึงผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาต่าง ๆ ด้วย นักวิชาการ มีบทบาทสำคัญ ดังนี้

นักวิชาการจะเป็นผู้ช่วยให้ครูพัฒนากระบวนการเรียนการสอนไปสู่ทิศทางที่กำหนดในหลักสูตร ช่วยให้ครูสนใจในความรู้ มีความคิดที่จะสานต่อจากนักวิชาการที่แนะนำ นิเทศและสาธิตให้ดู ช่วยสนับสนุนให้ครูช่วยเหลือตนเอง ช่วยทำให้ครูรวมกำลังปัญญา กำลังใจ กำลังกาย ทำงานในโรงเรียนหรือกลุ่มโรงเรียนได้ดียิ่งขึ้น (คู่มือการอบรมวิทยากรฯ กรมวิชาการ 2520 : 307)

สมิธ สแตนลีย์ และ ชอส์ กล่าวถึง อาจารย์ในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัย ในฐานะที่มีบทบาทด้านการให้คำปรึกษาหารือคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตร ควรจะมีหน้าที่ ดังนี้

ให้ความช่วยเหลือแก่ผู้บริหารและครู โดยเฉพาะคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรในการสร้างเครื่องมือเพื่อศึกษาและเปลี่ยนแปลงหลักสูตร ช่วยกำหนดจุดมุ่งหมายของการศึกษา ช่วยปรับปรุงจุดมุ่งหมายในระดับห้องเรียน สอดคล้องช่วยผู้บริหารในการกำหนดวิถีทางที่จะเข้าสู่หลักสูตร (Smith, Stanley and Shores. 1950 : 668)

นิกัลย์ และ อีแวนส์ เห็นว่า อาจารย์ในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยควรจะมี ส่วนช่วยเหลือในการพัฒนาหลักสูตร ดังนี้

1. การจัดการสอนแก่ผู้เรียน
2. ให้การอบรมครูประจำการ
3. การสำรวจและประเมินผลการใช้หลักสูตร
4. การวิจัยและสร้างทฤษฎีทางการศึกษา
5. การให้บริการในการปรึกษาหารือ (Neagley and Evans. 1967 :

รัก และคนอื่น ๆ เสนอแนะว่าอาจารย์ในวิทยาลัยครู ควรมีบทบาทในการพัฒนาหลักสูตร ดังนี้

1. การปฐมนิเทศและการช่วยเหลือครูในระยะเริ่มแรกของการทำงาน
2. การฝึกอบรมแบบต่อเนื่องแก่ครูประจำการ
3. การจัดหลักสูตรแบบเข้มในระยะสั้น
4. การช่วยเหลือศึกษานิเทศก์ และเป็นคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตร
5. ใ้การแนะนำในการคัดเลือกครูที่มีความสามารถเป็นกรรมการ

ในการสร้างหลักสูตร

6. สวัสดิการสอนและสังเกตการสอนในโรงเรียนฝึกสอนและโรงเรียน

ทดลอง (Hugg and others. 1969 : 198)

สรุปบทบาทของนักวิชาการในการพัฒนาหลักสูตร ได้ดังนี้

1. การจัดหลักสูตรระยะสั้นให้ครูไ้ศึกษา
2. การให้การอบรมแก่ครูประจำการ
3. เป็นกรรมการที่ปรึกษาในการพัฒนาหลักสูตร
4. เป็นกรรมการพัฒนาหลักสูตร
5. ทำวิจัยในเรื่องหลักสูตรและการสอน
6. ทดลองการสอนและเผยแพร่ทฤษฎีทางการศึกษา

บทบาทของครูใหญ่ในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น

การใช้หลักสูตร ครูใหญ่เป็นผู้บริหารที่สำคัญที่สุด หลักสูตรจะเกิดผลสัมฤทธิ์ ถ้าครูใหญ่มีความเข้าใจหลักการ จุดหมาย โครงสร้าง และเนื้อหาของหลักสูตร ตลอดจนการดูแลควบคุมให้ครูดำเนินการสอนโดยถูกต้อง

คอลล์ เห็นว่าบทบาทของครูใหญ่ควรมีดังนี้

1. เป็นผู้นำทางวิชาชีพ

2. นิเทศการเรียนการสอน
3. กระตุ้นให้ครูจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับท้องถิ่น
4. จัดครูเข้าสอนให้เหมาะสม
5. ปรับปรุงนิเทศครูใหญ่
6. ช่วยเหลือครูเข้าใจจุดประสงค์ของการพัฒนา (Doll. 1970 : 283 -

284)

เฟื่องฟูง เครือตราฐ เห็นว่า ครูใหญ่ควรมีบทบาท ดังนี้

1. เป็นคณะกรรมการหลักสูตรของโรงเรียนและกลุ่มโรงเรียน
2. ประสานกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับหลักสูตรของกลุ่มโรงเรียนเพื่อให้หลักสูตรมีความต่อเนื่องกัน
3. จัดประชุมครูแต่ละหมวดวิชาเพื่อพิจารณาปัญหาเกี่ยวกับหลักสูตร
4. ส่งเสริมการค้นคว้า การทดลองวิจัยเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน

ของเด็ก

5. จัดประชุมครูเสมอ ๆ
6. การส่งเสริมความงอกงามของครูประจำการ
7. นิเทศการสอน (เฟื่องฟูง เครือตราฐ 2514 : 77)

ในคู่มือการอบรมวิทยากรในการใช้หลักสูตรประถมศึกษา กล่าวว่า ในการนำหลักสูตรประถมศึกษา 2521 ไปใช้ในโรงเรียน ครูใหญ่ควรจะสนใจศึกษาหาความรู้ในเรื่องหลักสูตร หาโอกาสเข้ารับการอบรม และประชุมปรึกษาหารือกับครูเสมอ ๆ บทบาทของครูใหญ่ในด้านการพัฒนาหลักสูตรควรมีดังนี้

1. การเยี่ยมห้องเรียนและการสังเกตการสอนของครูเป็นครั้งคราว
2. ประชาสัมพันธ์กิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนแก่ผู้ปกครอง และพยายามดึงเอาผู้ปกครองนักเรียนให้เข้ามามีส่วนในการพัฒนาหลักสูตร
3. ส่งเสริมให้มีกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น

(คู่มือการอบรมวิทยากรฯ 2520 : 179)

สรุปบทบาทของครูใหญ่ในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น มีดังนี้

1. เป็นกรรมการพัฒนาหลักสูตรของกลุ่มโรงเรียนและโรงเรียน
2. ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร
3. จัดประชุมปรึกษาหารือกับครูในเรื่องหลักสูตรเสมอ ๆ
4. กระตุ้นให้ครูจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับท้องถิ่น
5. ส่งเสริมการค้นคว้า การทดลองวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอน
6. จัดระบบการนิเทศในกลุ่มโรงเรียนและโรงเรียน

บทบาทของครูในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น

การนำหลักสูตรไปใช้ ครูผู้สอนมีความสำคัญที่สุด เปรียบเสมือนหัวใจของการสร้างหลักสูตร เพราะครูเป็นผู้นำหลักสูตรเข้าสู่ห้องเรียน

เชย์เลอร์ และอเล็กซานเดอร์ กล่าวถึงบทบาทของครู ดังนี้

ครูควรมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร มีส่วนร่วมในการกำหนดจุดมุ่งหมายของโรงเรียน จัดทำคู่มือหลักสูตร จัดโครงการทางการศึกษาของโรงเรียน และนำประสบการณ์การเรียนรู้ไปปฏิบัติให้เหมาะสมกับนักเรียน (Saylor and Alexander. 1974 : 61)

คอลลี กล่าวว่า ในการพัฒนาหลักสูตรนั้น ครูควรทำงานและวางแผนร่วมกับนักเรียนทำการศึกษารายบุคคล และแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับครูอื่น ๆ (Doll. 1970 : 61)

ไทเลอร์ เสนอแนะว่า บทบาทของครูในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น ควรประกอบด้วยการมีส่วนร่วมในแผนกวิชาของโรงเรียน ส่วนในโรงเรียนเล็ก ๆ ครูควรทำงานในรูปของคณะกรรมการ ในการศึกษาผู้เรียน สัมผัสสภาพภายนอกโรงเรียน และทดสอบรายงานของผู้เชี่ยวชาญในเนื้อหาวิชา (Tyler. 1950 : 126 - 127)

แท่งกรรก เห็นว่า ในการพัฒนาหลักสูตรครูควรมีบทบาทดังนี้

1. การมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร
2. การกำหนดระดับชั้นการวางแผนพัฒนาหลักสูตร
3. การกำหนดความต้องการที่จะพัฒนา
4. การดำเนินงานตามโครงการ
5. การกำหนดระดับของการยอมรับในการพัฒนาหลักสูตร

(Tankard. 1974 : 83 - 91)

บันลือ พฤษะวัน กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตรไม่ใช่ให้ครูไปทำหลักสูตรกันเอง แต่ครูควรมีส่วนร่วมในการสร้างหลักสูตรในลักษณะใดลักษณะหนึ่งดังต่อไปนี้

1. ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ให้สัมภาษณ์หรือวิจัยงานอันเกี่ยวกับหลักสูตรที่ใช้อยู่
2. ทดลองและใช้หลักสูตรอย่างจริงจัง พร้อมกับศึกษาจุดอ่อนและจุดที่เด่นของหลักสูตร โดยสม่ำเสมอ

3. พยายามศึกษาและใช้วัสดุหลักสูตรให้เต็มที่
4. จัดประชุมวิเคราะห์หลักสูตร เพื่อที่ศึกษาจุดประสงค์การใช้แผน

การสอน และศึกษาหลักสูตร (หลักสูตรเชิงพินิจกับภาคปฏิบัติ 2520 : 132)

เฟื่องฟูง เครือตราฐ กล่าวว่า ครูควรมีบทบาทในการพัฒนาหลักสูตร ดังนี้

1. เป็นผู้แทนในคณะกรรมการหลักสูตรของกลุ่มโรงเรียน
2. ร่วมเป็นคณะกรรมการของกลุ่มโรงเรียนและโรงเรียน ในการสำรวจความต้องการ จำเป็น และปัญหาของชุมชน เพื่อนำมาสร้างหลักสูตร
3. ประเมินผลหลักสูตรของโรงเรียน
4. ทำการศึกษาเป็นกลุ่มหรือรายบุคคล เพื่อเพิ่มพูนความเข้าใจในพัฒนาการของเด็ก และการที่จะทำหลักสูตรให้เหมาะสม

5. ค้นคว้าและทดลองวิธีสอนใหม่ ๆ เพื่อปรับปรุงการสอนและวิจัย
ในกลุ่มโรงเรียนและโรงเรียน

6. จัดทำเอกสาร วัสดุอุปกรณ์ประกอบหลักสูตร

7. เข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการสร้างและปรับปรุงหลักสูตร (เฟื่องฟุ้ง
เครือตราฐ 2514 : 72 - 74)

บทบาทของครูในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น สรุปได้ดังนี้

1. มีส่วนรวมเป็นคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรในระดับจังหวัดและโรงเรียน
2. นำหลักสูตรไปใช้ให้ถูกต้องตามหลักการและจุดหมาย โดยรวบรวม
ข้อมูลซึ่งเป็นจุดอ่อนและจุดเด่นไว้
3. ประชุมปรึกษาหารือร่วมกับคณะครู และผู้นิเทศการศึกษาโดยสม่ำเสมอ
4. ทำการวิจัยในเรื่องการเรียนการสอน
5. จัดการสอนให้สอดคล้องกับสภาพของท้องถิ่น
6. ศึกษาหาความรู้และเข้ารับการอบรมเรื่องหลักสูตรอยู่เสมอ

* บทบาทของนักเรียนในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น

เซย์เลอร์ และอเล็กซานเดอร์ กล่าวว่า ควรให้โอกาสนักเรียนแสดงความคิดเห็น และให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับความต้องการในการเรียน (Saylor and Alexander, 1974 : 59)

คอลล์ เห็นว่า นักเรียนมีบทบาทในการพัฒนาหลักสูตร โดยการตอบแบบสอบถาม การแสดงความคิดเห็นในเนื้อหาวิชาที่เรียน การให้สัมภาษณ์ และการมีส่วนร่วมศึกษา
หลักสูตร (Doll. 1970 : 86 - 87)

แฮส เสนอแนะว่า นักเรียนควรวางแผนร่วมกับครูในเรื่อง จะเรียนเรื่องอะไร
ทำไมจึงจัดกิจกรรมการเรียนรู้นี้ จะนำไปสู่จุดมุ่งหมายใดอย่างไร ควรทำตามความ
ต้องการของนักเรียน ณ จุดใด เมื่อไร และใครควรรับผิดชอบงานใด (Hass. 1961 : 4)

แท่งการึก กล่าวถึงบทบาทของนักเรียนด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. บทบาทในการให้ข้อมูลต่าง ๆ
2. บทบาทในการให้คำแนะนำ
3. บทบาทในการมีส่วนร่วมพิจารณาเรื่องที่เรียน
4. บทบาทในการมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร (Tankard. 1974 :

122 - 130)

เฟื่องฟูง เครือตราฐ กล่าวว่า นักเรียนควรมีส่วนร่วมในการสร้างหลักสูตร
ดังนี้

ร่วมศึกษาชุมชนเพื่อค้นหาความต้องการจำเป็นร่วมในการประเมินผล
การสอนการเรียน การวิเคราะห์ความต้องการ จำเป็น และความสนใจของตนเอง
การช่วยผลิตวัสดุอุปกรณ์การสอน การกำหนดประสบการณ์การเรียน การร่วมจัดกิจกรรม
การเรียน (เฟื่องฟูง เครือตราฐ 2514 : 78)

บทบาทของนักเรียนในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น สรุปได้ดังนี้

1. การให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม การให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับ
การเรียนการสอน ตลอดจนให้ความเห็นในเนื้อหาวิชาที่เรียน
2. การร่วมมือในการศึกษาชุมชน
3. การวางแผนการเรียนร่วมกับครู
4. การให้ความร่วมมือในการประเมินผลการเรียน

* บทบาทของประชาชนในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น

สเตรทเมเยอร์ และคนอื่น ๆ เห็นว่า ควรนำประชาชนเข้ามาช่วยพัฒนาหลักสูตร
โดยช่วยกำหนดนโยบายทางการศึกษา เป็นที่ปรึกษาในข้อสงสัยที่คนมีความเชี่ยวชาญ ช่วยจัด
เตรียมวัสดุที่ครูจะใช้ และมีส่วนร่วมในโครงการพัฒนาหลักสูตร (Stratemeyer and
others. 1957 : 679)

เซย์เลอร์ และอเล็กซานเดอร์ กล่าวว่า ประชาชนควรมีส่วนร่วมตั้งแต่
การกำหนดจุดหมายของโรงเรียน การจัดประเภทของหลักสูตรและการประเมินผลหลักสูตร
(Saylor and Alexander. 1974 : 69)

คอลล์ กล่าวว่า บทบาทของประชาชนควรเป็นดังนี้

1. มีส่วนร่วมในการกำหนดจุดหมาย
2. มีส่วนร่วมในการวินิจฉัยในโรงเรียนแต่ละแห่ง
3. ช่วยเหลือในเรื่องทั่ว ๆ ไป (Doll. 1970 : 279 - 281)

เฟื่องฟูง์ เกรือตราฐ กล่าวว่าบทบาทของประชาชนว่า

1. การให้ความรู้เรื่องเด็ก
2. การกำหนดนโยบายของโรงเรียน
3. การสำรวจความคิดเห็นในเรื่องการจัดการศึกษาของโรงเรียน

และเรื่องที่ชุมชนเห็นว่ามีสำคัญ

4. การประเมินผลการศึกษาของโรงเรียน
5. เป็นวิทยากรพิเศษ (เฟื่องฟูง์ เกรือตราฐ 2514 : 85)

สรุปบทบาทของประชาชนต่อการพัฒนาหลักสูตร มีดังนี้

1. เป็นที่ปรึกษาในด้านที่ตนมีความเชี่ยวชาญ
2. ร่วมในการจัดทำหลักสูตร
3. เป็นคณะกรรมการในการสำรวจความคิดเห็น
4. เป็นคณะกรรมการที่ปรึกษาของโรงเรียน
5. การให้ความสนับสนุนช่วยเหลือด้านต่าง ๆ แก่โรงเรียน

จำนวนกลุ่มผู้มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรที่นักการศึกษากล่าวถึงมี 11 กลุ่ม
และกำหนดบทบาทของผู้มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรไว้ 7 กลุ่ม ดังกล่าวมาแล้วในตอนต้น
แต่ในการศึกษารั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดบุคคลที่จะศึกษาเพียง 5 กลุ่ม โดยเหตุผลดังนี้

กลุ่มครูผู้สอน คือ ตัวแทนครูผู้สอน

ผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษา เป็นตัวแทนครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ และผู้อำนวยการ โรงเรียน ในระดับประถมศึกษา

นักวิชาการ เป็นตัวแทนบุคคลหลายกลุ่ม คือ ศึกษาพิเศษ อาจารย์จากสถาบันการศึกษา นักวิชาการทั่วไป ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร และศาสตร์อื่น ๆ

คณะกรรมการการประถมศึกษา เป็นตัวแทนผู้บริหารในระดับอำเภอ ระดับจังหวัด ในฐานะหัวหน้าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา และเป็นผู้กำหนด ควบคุมการปฏิบัติงานตามนโยบายการบริหารการประถมศึกษาของจังหวัด

ผู้ประกอบการอาชีพต่าง ๆ เป็นตัวแทนข้าราชการ เจ้าหน้าที่ พนักงาน และประชาชนทั่วไป

เห็นได้ว่า การศึกษาจากบุคคลเพียงห้ากลุ่ม ก็ครอบคลุมได้ทั่วทุกท้องถิ่น และเป็นการเพียงพอสำหรับนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาเห็นว่า การแสดงความคิดเห็นในทางต่าง ๆ คงจะไม่กว้างขวางพอจึงมีได้กำหนดขึ้นเพื่อการศึกษาในครั้งนี้

สรุปได้ว่า บุคคลทุกฝ่าย ทุกอาชีพ ต่างก็มีความสำคัญ และควรมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรของท้องถิ่น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ที่เกี่ยวข้องกับปัญหาในการศึกษาครั้งนี้ จำแนกตามลักษณะการนำหลักสูตรไปใช้ได้ ดังนี้

1. ในด้านความมุ่งหมายของหลักสูตร ผู้วิจัยสรุปผลไว้ ดังนี้

ศึกษานิเทศก์และครูใหญ่ต้องการให้เน้นความสำคัญของครอบครัว การเข้าใจสภาพความเป็นจริงของตนเอง การนำความรู้ไปปรับปรุงการดำเนินชีวิต การสร้างคุณธรรมในสังคม การจักความเอารัดเอาเปรียบในสังคม การปรับปรุง

ท้องถิ่นและการปรับปรุงอาชีพ แสดงว่า ศึกษานิเทศก์ และครูใหญ่ต้องการให้นั่นหนัก
ความรู้ ความเข้าใจและทักษะที่จำเป็นแก่การดำรงชีวิตในโลกตัวเด็กภายในท้องถิ่น

(เกียรติ ชวยการ 2518 : 119)

2. ในด้านที่เกี่ยวกับเนื้อหา ผลการวิจัยสรุปไว้ ดังนี้

ศึกษานิเทศก์และครูใหญ่ให้ความสำคัญแกสิ่งใกล้ตัวเด็กมากกว่า
เรื่องห่างไกลตัวเด็ก เช่น ต้องการให้เน้นบทบาทของตนต่อครอบครัวและชุมชน ชาวและ
เหตุการณ์ปัจจุบัน วิธีศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง การทำความเข้าใจกับสภาพแวดล้อมของตน
และการรู้จักแก้ไขในปัญหาอาชีพ (เกียรติ ชวยการ 2518 : 119)

ปัญหาเกี่ยวกับหลักสูตร พบว่า หลักสูตรกลุ่มทักษะ เนื้อหามากไป
ไม่เหมาะสมกับคาบเวลา กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ไม่มีเนื้อหาทำให้เด็กได้รับความรู้
แตกต่างกันไปตามความสามารถในการค้นคว้าของครู และกิจกรรมแต่ละบทเรียนมากเกินไป
ไม่เหมาะสมกับเวลาและความสามารถของเด็ก

เนื้อหาในกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ ข้างกับกลุ่มสร้างเสริม
ประสบการณ์ชีวิต เช่น วิธีเพาะเมล็ดพืช ควรคัดเนื้อหาที่ซ้ำออก (หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนัก
การศึกษากรุงเทพมหานคร, วิจัยสนเทศ 2523 : 12 - 13)

ขอเสนอแนะเกี่ยวกับเนื้อหาในกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพของบุคคลต่าง ๆ
มีดังนี้

1. ครู เห็นว่า เนื้อหาเรื่องการเพาะเมล็ด การใส่ปุ๋ย พรวนดิน
ไม่เหมาะสมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เรื่องที่จะสอนบางเรื่องขาดวัสดุอุปกรณ์
เนื้อหาของงานประดิษฐ์และงานช่างยากเกินไป ควรคัดออกประมาณ 1 ใน 3 เนื้อหา
บางเรื่องไม่เหมาะสมกับนักเรียนชนบท เช่น การเลือกเครื่องแต่งกาย การใช้โทรศัพท์

2. ครูใหญ่ เห็นว่า เนื้อหาจัดไว้เหมาะสมพอสมควร แต่บาง
เนื้อหาไม่จำเป็นสำหรับนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผู้ปกครองที่บ้านไม่สนใจ
และไม่ให้ความร่วมมือหาวัสดุอุปกรณ์ จึงควรหาทางให้ผู้ปกครองเข้าใจ และให้ความ
ร่วมมือด้วย

3. ศึกษานิเทศก์ เห็นว่า เนื้อหาและกิจกรรมควรมีให้มากและให้เหมาะสมกับภูมิภาคท้องถิ่นที่จะจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับวัสดุและประโยชน์ใช้สอยของท้องถิ่น และกิจกรรมบางอย่างเหมาะสมสำหรับในเมือง ไม่เหมาะสมสำหรับเด็กชนบท เช่น การใช้โทรศัพท์ จึงควรมีการปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสมกับท้องถิ่น (มลิวัลย์ ลับไพร 2521 : 109 - 111)

3. ในด้านการจัดการเรียนการสอน ผลการวิจัยมีดังนี้

ศึกษานิเทศก์และครูใหญ่ ส่งเสริมการเรียนการสอนแบบใช้เหตุผล แบบควบคุมพฤติกรรม และแบบค้นพบด้วยตนเองตามลำดับ (เกียรติ ชวयर 2518 : 120)

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ มีดังนี้

1. ครูบางคนยังไม่ชำนาญในการสอน ควรจะได้มีการชี้แจงและบอกวิธีทำด้วย ก็จะเป็นการช่วยในการสอนนักเรียนมากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ แผนการสอนบางอย่างนักเรียนทำไม่ได้ เช่น การประดิษฐ์เศษวัสดุด้วยกระดาษแข็ง เพราะมีนักเรียนยังตัดกระดาษแข็งไม่ได้ จึงควรปรับปรุงให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

2. ครูใหญ่ เนื้อหาไม่ไว้ครบ แต่การจัดกิจกรรมเป็นไปได้อย่าง เพราะท้องถิ่นชาวศุเป็นส่วนใหญ่ จึงควรที่จะจัดศุการเรียนรู้ให้แกครูให้พร้อม เพื่อหลักสูตรจะได้บรรลุผล (มลิวัลย์ ลับไพร 2521 : 109 - 111)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร สรุปผลได้ว่า

1. ผู้บริหารการศึกษาเห็นว่า การจัดกิจกรรมการเรียน การใช้สื่อการเรียน ตลอดจนการประเมินผลนั้น จะไม่สามารถทำให้บรรลุเป้าหมายอย่างแท้จริงได้ เพราะว่าโรงเรียนแต่ละแห่งไม่สามารถจัดหาสื่อการเรียนมาสนองกิจกรรมการเรียนการสอนได้

2. ครูประจำการเห็นว่า ปัญหาใหญ่ ๆ อยู่กับการจัดกิจกรรมการเรียนและสื่อการเรียน ซึ่งครูส่วนใหญ่เห็นว่า เวลานำไปปฏิบัติจริงย่อมทำได้ยากเพราะ

ความไม่พร้อมทั้งกำลังครูและงบประมาณแหล่งความรู้ก็ไม่สามารถหาได้ให้เพียงพอ และตรงกับที่แผนการสอนวางไว้ (รัตน ยืนนาน 2521 : 20)

วิธีสอนที่ใช้อยู่ในปัจจุบันไม่บรรลุเป้าหมายเท่าที่ควร เพราะขาดการสนับสนุนในด้านสื่อการเรียนการสอน ขาดวัสดุอุปกรณ์ในการจัดทำ ครูขาดทักษะในการทำอุปกรณ์ และมีเวลาทำการสอนมาก ครูคนเดียวสอนทุกวิชา ทำให้วิธีสอนไม่ดีเท่าที่ควร เพราะครูไม่ถนัดทุกวิชา ในกลุ่มวิชาทักษะ เวลา กับ เนื้อหา ไม่เหมาะสม เนื้อหามากแต่ให้เวลาในการสอนน้อย ขาดคู่มือในการสอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต (หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร, วิจัยสนเทศ 2523 : 12 - 14)

4. ในด้านการวัดผลประเมินผล

ศึกษานิเทศก์และครูใหญ่ยังให้ความสำคัญแก่การสอบอยู่มาก แต่ต้องการให้เน้นการวัดความก้าวหน้าของแต่ละบุคคลโดยไม่ต้องเปรียบเทียบกับผู้อื่น และผู้ที่ควรวัดผลคือ ครูผู้สอนและเด็ก (เกียรติ ชวยการ 2518 : 120)

ครูยังขาดความเข้าใจในเอกสารการประเมินผล ทำให้มีปัญหาในการตัดสินใจเลื่อนและข้ามชั้น การจัดทำเอกสารชี้แจงเพิ่มเติมเกี่ยวกับการประเมินผล รวมทั้งเอกสารการประเมินผล เช่น สมุดประจำชั้น และคู่มือการวัดผลการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ในสมุดประจำชั้น (หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร, วิจัยสนเทศ 2523 : 14)

5. ในด้านการสอนวิชาชีพ

ศึกษานิเทศก์และครูใหญ่ช่วยสนับสนุนให้มีการสอนวิชาชีพในชั้นประถมศึกษา (เกียรติ ชวยการ 2518 : 120)

นอกจากนี้ยังมีผลงานการวิจัย ที่สรุปข้อบกพร่องในการใช้หลักสูตรประถมศึกษา 2521 ตามความเห็นของครูในจังหวัดชัยภูมิ ดังนี้

การผันเสียงวรรณยุกต์ในวิชาภาษาไทย ข้ามชั้นตอน

แผนการสอนกลุ่มประสบการณ์บางเรื่องเนื้อหาสั้น แต่ให้เวลาสอนมาก

มากขึ้น

เสนอแนะสื่อการเรียนรู้มากเกินไป ครูจัดหาไม่ได้
สภาพโรงเรียนไม่เอื้อต่อการใช้หลักสูตรใหม่
หลักสูตรใหม่มีข้อเสียเล็กน้อย แต่ฝ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องทำให้เสีย

ฝ่ายบริหาร กับฝ่ายวิชาการดำเนินงานไม่สัมพันธ์กัน
ครูผู้สอนหลักสูตรใหม่บางคนไม่ได้รับการอบรม
เอกสารชุดคู่มือครูมีหลายเล่มเกินไป (หน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดชัยภูมิ

2523 : 91)

จากผลงานการวิจัย ทั้งในด้านความมุ่งหมายของ หลักสูตร เนื้อหาวิชา การจัด
การเรียนรู้ การสอน การวัดผลประเมินผล การสอนวิชาชีพ และขอบกรอบในการใช้
หลักสูตร ทั้งกล่าวมาแล้วพอจะสรุปขอบข่ายของปัญหาได้ว่า ตัวหลักสูตรไม่สอดคล้อง
สัมพันธ์กับความต้องการของท้องถิ่นในบางประการ จึงควรจะได้หาแนวทางปรับส่วนที่
บกพร่อง สร้างเสริมส่วนที่ขาดเพื่อให้เกิดความสมดุลย์ทางการศึกษาตามแนวนโยบาย
ของชาติที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นความมุ่งหมายในการศึกษาครั้งนี้

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

กลุ่มตัวอย่าง

เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุมสภาพและความต้องการของท้องถิ่นในจังหวัดสงขลา มากที่สุด จึงได้กำหนดกลุ่มประชากรออกเป็นห้ากลุ่ม แต่ละกลุ่มสุ่มจำนวนบุคคลที่ทำการ ศึกษา ดังนี้

กลุ่มครูสอน จำนวน 60 คน

กลุ่มผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 60 คน

กลุ่มนักวิชาการ จำนวน 30 คน

กลุ่มคณะกรรมการการประถมศึกษา จำนวน 34 คน

กลุ่มผู้ประกอบการอาชีพต่าง ๆ จำนวนที่ศึกษา 292 คน ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์

265 คน

รวมจำนวนบุคคลในกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา 470 คน ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์

จำนวน 449 คน คิดเป็นร้อยละ 94.3 รายละเอียดทั้งปรากฏในตาราง

ตาราง 2 จำแนกจำนวนบุคคลในกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวนที่ศึกษา	จำนวนที่ข้อมูล สมบูรณ์	ร้อยละ
ครูผู้สอน	60	60	100
ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา	60	60	100
นักวิชาการ	30	30	100
คณะกรรมการการประถมศึกษา	34	34	100
ผู้ประกอบการอาชีพต่าง ๆ	292	265	90.8
รวม	476	449	94.3

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. เครื่องมือ เป็นแบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นตามวิธีของ Likert แบบ Rating scale แบ่งออกเป็นสองตอน ดังนี้
 ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับ อายุ เพศ สภาพสมรรถ การมีบุตร ประสบการณ์การทำงานหรืออาชีพ ระยะเวลาที่อยู่ใน จังหวัดสงขลา วุฒิสามัญ และสภาพชุมชนที่อยู่อาศัย
 ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหา หลักสูตรแต่ละ เรื่อง แต่ละกลุ่มประสบการณ์

2. วิธีสร้างเครื่องมือ การสร้างแบบสอบถามเฉพาะตอนที่ 2 นำมาวัด ประสบการณ์ในหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ทั้งสี่กลุ่มประสบการณ์มาเป็นหลัก ในการพิจารณากำหนดรายละเอียด เนื้อหา เรื่องที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับสภาพของจังหวัด สงขลา ก็ใช้เป็นข้อมูลในแบบสอบถาม

3. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ทำเนิการดังนี้

3.1 การตรวจสอบรายละเอียดของเนื้อหา ใช้เอกสาร คือ หลักสูตร
ประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 และแผนพัฒนาจังหวัดสงขลา

3.2 ให้ผู้เชี่ยวชาญในศูนย์พัฒนาหลักสูตร กรมวิชาการ ตรวจสอบ
ความถูกต้องของเนื้อหาที่กำหนด

3.3 ให้ผู้มีประสบการณ์ด้านการประถมศึกษา และรัฐภาพของจังหวัด
สงขลา ตรวจสอบรายละเอียดของข้อมูลเพื่อให้เกิดความเที่ยงตรง

3.4 ให้ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับเทคนิคในการสร้างแบบสอบถามตรวจสอบ
ก่อนนำไปใช้

เนื้อหาซึ่งเป็นข้อมูลของแบบสอบถาม มีทั้งสิ้น 142 เรื่อง จำแนกเป็นกลุ่ม
ประสบการณ์ได้ดังนี้

กลุ่มทักษะ - ภาษาไทย	12	เรื่อง
กลุ่มทักษะ - คณิตศาสตร์	5	เรื่อง
กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต	50	เรื่อง
กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย	38	เรื่อง
กลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ	37	เรื่อง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปขอความร่วมมือ จากศึกษานิเทศก์จังหวัดสงขลา
หัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ และครูอาจารย์แต่ละอำเภอ ให้จัดส่งและเก็บรวบรวม
ข้อมูลจากบุคคลในกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ส่งให้ผู้วิจัยและผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วย
ตนเองในบางท้องที่ โดยเฉพาะในกลุ่มผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ ในเขตอำเภอเมืองสงขลา
การเก็บรวบรวมข้อมูลในกรณีที่ไม่สามารถตอบแบบสอบถามได้ ก็ใช้การสัมภาษณ์ตาม
รายละเอียดในแบบสอบถาม (ดูรายละเอียดของแบบสอบถามในภาคผนวก)

การจัดกระทำข้อมูล

1. การจำแนกข้อมูล

1.1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์เกี่ยวกับเพศ การมีบุตร อายุของบุคคลในกลุ่มตัวอย่าง สภาพสมรส ประสบการณ์ในการทำงานหรือประกอบอาชีพ ระยะเวลาที่อยู่ในจังหวัดสงขลา วุฒิสามัญและสภาพชุมชนที่อยู่อาศัย โดยจำแนกเป็นกลุ่มตัวอย่าง และรวมบุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง หากการย่อยละเอียดจะสอบถามภาพ เพื่อประโยชน์ในการอภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า และคุณภาพความเหมาะสมของบุคคลที่ให้ข้อมูล

1.2 ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาหลักสูตร แบ่งเนื้อหาเป็นสี่กลุ่ม ประสบการณ์ หากกลุ่มย่อย คือ กลุ่มทักษะ – ภาษาไทย กลุ่มทักษะ – คณิตศาสตร์ กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย และกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ

เนื้อหาแต่ละเรื่อง จัดอันดับความจำเป็นตามลำดับความสำคัญเป็นห้าอันดับ คือ จำเป็นมากที่สุด จำเป็นมาก จำเป็นปานกลาง จำเป็นน้อย และจำเป็นน้อยที่สุด

ข้อมูลที่วิเคราะห์จำแนกเป็นรายข้อ รายบุคคล รายกลุ่มตัวอย่าง และสรุปรวมบุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง

2. คะแนนความสำคัญของข้อมูล

การนำข้อมูลมาศึกษา ได้กำหนดคะแนนความสำคัญของข้อมูลไว้ตามลำดับดังนี้

เนื้อหาที่มีความจำเป็นมากที่สุด	5	คะแนน
มาก	4	คะแนน
ปานกลาง	3	คะแนน
น้อย	2	คะแนน
น้อยที่สุด	1	คะแนน

3. การวิเคราะห์ค่าสถิติ

นำข้อมูลที่ศึกษาไปหาค่าสถิติ โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์คำนวณ ดังนี้

3.1 ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ของแต่ละกลุ่มตัวอย่าง และบุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง เป็นรายข้อ

3.2 หาค่าฐานนิยม (Mode) ค่าร้อยละ ของบุคคลแต่ละกลุ่มตัวอย่าง และบุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาค่าความสำคัญสูงสุดของแต่ละเนื้อหา

3.3 ทดสอบสมมติฐานหาความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้การทดสอบแบบ F - test และทดสอบหาความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มตัวอย่างของเนื้อหาแต่ละข้อ โดยวิธีของ Scheffe's method

4. สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

4.1 สรุปผลการวิเคราะห์สถานการณ์ของผู้ตอบแบบสอบถาม (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 5 - 10)

4.2 สรุปผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของบุคคลในกลุ่มตัวอย่างตามความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้าข้อที่หนึ่ง (ดูรายละเอียดภาคผนวก ตาราง 11)

4.3 สรุปผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาหลักสูตรระหว่างกลุ่มตัวอย่างตามความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้าข้อที่สอง (ดูรายละเอียดภาคผนวก ตาราง 12)

4.4 สรุปผลการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาหลักสูตรประถมศึกษาที่เหมาะสมกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่นในจังหวัดสงขลา (ดูรายละเอียดตาราง 4)

ผลการศึกษาค้นคว้า

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เพื่อศึกษาความคิดเห็น และเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูผู้สอน ผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษา นักวิชาการ คณะกรรมการการประถมศึกษา และผู้ประกอบการอาชีพต่าง ๆ เกี่ยวกับเนื้อหาหลักสูตรประถมศึกษาที่เหมาะสมกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่นในจังหวัดสงขลา จากการรวบรวมข้อมูล และนำข้อมูลมาวิเคราะห์แล้ว ปรากฏผลดังนี้

1. สถานภาพของบุคคลในกลุ่มตัวอย่าง

บุคคลในกลุ่มตัวอย่างทั้ง 5 กลุ่ม มีจำนวนทั้งสิ้น 449 คน สถานภาพต่าง ๆ ที่ศึกษา มีดังนี้

1.1 เพศ เป็น เพศชาย 326 คน คิดเป็นร้อยละ 72.63
เพศหญิง 123 คน คิดเป็นร้อยละ 27.39 (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 5)

1.2 สถานภาพการมีบุตร บุคคลที่มีบุตร 368 คน คิดเป็นร้อยละ 81.96 ไม่มีบุตร 81 คน คิดเป็นร้อยละ 18.04 (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 5)

1.3 อายุของบุคคลในกลุ่มตัวอย่าง อายุ 20 - 30 ปี 89 คน คิดเป็นร้อยละ 19.82 อายุ 31 - 40 ปี 131 คน คิดเป็นร้อยละ 29.18 อายุ 41 - 50 ปี 144 คน คิดเป็นร้อยละ 32.07 อายุ 51 ปีขึ้นไป 85 คน คิดเป็นร้อยละ 18.93 (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 6)

1.4 สถานภาพสมรส โสด 57 คน คิดเป็นร้อยละ 12.70 มีครอบครัว 358 คน คิดเป็นร้อยละ 79.73 หม้ายหรือร้าง 34 คน คิดเป็นร้อยละ 7.57 (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 7)

1.5 ประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งและอาชีพ เวลา 1 - 10 ปี 203 คน คิดเป็นร้อยละ 45.21 เวลา 11 - 20 ปี 134 คน คิดเป็นร้อยละ 29.84 เวลา 21 ปี ขึ้นไป 112 คน คิดเป็นร้อยละ 24.94 (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 8)

1.6 ระยะเวลาที่อยู่อาศัยในจังหวัดสงขลา เวลา 1 - 10 ปี 126 คน คิดเป็นร้อยละ 28.06 เวลา 11 - 20 ปี 74 คน คิดเป็นร้อยละ 16.48 เวลา 21 ปีขึ้นไป 249 คน คิดเป็นร้อยละ 55.46 (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 9)

1.7 วุฒิสามัญ วุฒิระดับประถมศึกษา 128 คน คิดเป็นร้อยละ 28.51 วุฒิมัธยมศึกษา 321 คน คิดเป็นร้อยละ 71.49 (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 10)

1.8 สภาพชุมชนที่อาศัย อยู่ในเขตเทศบาล 66 คน คิดเป็นร้อยละ 14.70อยู่นอกเขตเทศบาล 383 คน คิดเป็นร้อยละ 85.30 (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 10)

จากผลการวิเคราะห์ แสดงให้เห็นถึงการกระจายและองค์สำคัญของแต่ละสถานภาพ ถึงความเหมาะสมของบุคคลในกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นตัวแทนของประชากรในท้องถิ่น ที่แสดงความคิดเห็นความต้องการตามความมุ่งหมายในการศึกษาครั้งนี้

2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาหลักสูตรของบุคคลในกลุ่มตัวอย่าง

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูผู้สอน ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา นักวิชาการ คณะกรรมการการประถมศึกษา และผู้ประกอบการอาชีพต่าง ๆ ตามความมุ่งหมายในการค้นคว้าข้อที่หนึ่งมีขั้นตอน ดังนี้

2.1 นำหนักความสำคัญของแต่ละเนื้อหา วิเคราะห์หาคะแนนเฉลี่ย (Mean) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ของแต่ละกลุ่มตัวอย่าง และของบุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง

2.2 ระดับความจำเป็นของแต่ละเนื้อหา วิเคราะห์หาค่าฐานนิยม (Mode) และค่าร้อยละของแต่ละกลุ่มตัวอย่าง และของบุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง ที่เป็นความคิดเห็นสูงสุด โดยกำหนดความจำเป็นออกเป็น 5 ระดับ คือมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

2.3 เปรียบเทียบน้ำหนักความสำคัญ และระดับความจำเป็นที่เป็นความคิดเห็นของแต่ละกลุ่มตัวอย่าง และของบุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่างสรุปเป็นความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาหลักสูตร (ดูรายละเอียดในภาคผนวกตาราง 11)

สรุปผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นแต่ละเนื้อหาของแต่ละกลุ่มประสบการณ์ ดังนี้

ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาหลักสูตรมหาวิทยาลัยไทย

1. การพูดภาษากลางให้ถูกต้องชัดเจน

ครูผู้สอน ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา คณะกรรมการการประถมศึกษา เห็นว่ามีความจำเป็นมากที่สุด นักวิชาการเห็นว่า มีความจำเป็นมาก บุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่างเห็นว่า จำเป็นมากที่สุด สรุปได้ว่ามีความจำเป็นมากที่สุด (ดูรายละเอียดในภาคผนวกตาราง 11)

2. การพูดภาษาถิ่นได้ในกลุ่มชาติ

ครูผู้สอน และผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ เห็นว่า มีความจำเป็นมากที่สุด ผู้บริหารโรงเรียน และนักวิชาการ เห็นว่า จำเป็นมาก คณะกรรมการการประถมศึกษา เห็นว่า มีความจำเป็นปานกลาง บุคคลในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเห็นว่า จำเป็นมากที่สุด แต่เมื่อพิจารณาน้ำหนักความสำคัญของทุกกลุ่ม และความเห็นของผู้บริหารโรงเรียน นักวิชาการ และคณะกรรมการการประถมศึกษา โดยถือหลักการของหลักสูตรเรื่องความเป็นเอกภาพของชาติมาพิจารณา สรุปได้ว่า มีความจำเป็นมาก (ดูรายละเอียดในภาคผนวกตาราง 11)

3. การใช้ภาษากลางในการอธิบายและรายงาน

ครูผู้สอน นักวิชาการ และคณะกรรมการการประถมศึกษา เห็นว่า มีความจำเป็นมากที่สุด ผู้บริหารโรงเรียน และผู้ประกอบอาชีพ เห็นว่า จำเป็นมาก และความเห็นของบุคคลในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด เห็นว่า จำเป็นมาก เมื่อพิจารณาว่า ผู้นำนักความรู้สำคัญของทุกกลุ่มตัวอย่างอยู่ในเกณฑ์สูง เรื่องนี้จึงมีความจำเป็นมากที่สุด (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

4. การเรียกชื่อสิ่งของและใช้คำกริยาเป็นภาษาถิ่นได้

กลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่มมีความเห็นคล้ายคลึงกันว่า มีความจำเป็นปานกลาง (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

5. การรวบรวมคำภาษาถิ่นแล้วอธิบายความหมายเป็นภาษากลาง

ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา และผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ เห็นว่า จำเป็นมากที่สุด กลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ และบุคคลในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเห็นว่ มีความจำเป็นมาก ควรถือตามความคิดเห็นของกลุ่มนักวิชาการคือ มีความจำเป็นมาก (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

6. การเข้าใจความหมายและใช้สำนวนชาวใต้ได้ถูกต้อง เช่น ศรีแก้ว พลอยรุ่ง ฯลฯ

ครูผู้สอน และผู้บริหารโรงเรียนเห็นว่ มีความจำเป็นมาก กลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ อีกสามกลุ่มและบุคคลในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด เห็นว่ จำเป็นปานกลาง จึงควรสรุปได้ว่า มีความจำเป็นปานกลาง (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

7. การเข้าใจเนื้อร้อง ความหมายเพลงกล่อมเด็ก

กลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่มมีความเห็นว่ มีความจำเป็นปานกลาง (ดูรายละเอียดภาคผนวก ตาราง 11)

8. การใช้คำพังเพย ภาษิต และปริศนาคำทายของท้องถิ่น

กลุ่มครูผู้สอน ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา นักวิชาการ และคณะกรรมการการประถมศึกษา เห็นว่ จำเป็นมาก แต่กลุ่มผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ แบบ

บุคคลในตัวอย่างทั้งหมด เห็นว่า จำเป็นปานกลาง ควรจะเป็นไปตามความคิดเห็น
ของหลายกลุ่มที่คล้ายคลึงกัน คือ จำเป็นมาก (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

9. ค่าตอบแทนของชาวสงขลาและชาวใต้

กลุ่มคณะกรรมการการประถมศึกษา เห็นว่า จำเป็นมากที่สุด กลุ่มครู
ผู้สอน ผู้บริหารโรงเรียน และนักวิชาการ เห็นว่า จำเป็นมาก กลุ่มผู้ประกอบการ
ต่าง ๆ เห็นว่า จำเป็นปานกลาง และบุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง เห็นว่า จำเป็น
ปานกลาง ควรจะถือตามของกลุ่มตัวอย่างส่วนมากและนักวิชาการแสดงความคิดเห็นคือ
จำเป็นมาก (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

10. การเล่นกีฬาในเมืองและแสดงท่าทางประกอบ

ครูผู้สอน และคณะกรรมการการประถมศึกษา เห็นว่า จำเป็นมาก
แต่กลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ อีกสามกลุ่มและบุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง เห็นว่า มีความจำเป็น
ปานกลาง จึงควรจะมีควมจำเป็นปานกลาง (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

11. การออกเสียง ร. ง. และคำควบกล้ำถูกต้อง

ทุกกลุ่มตัวอย่าง เห็นว่า มีความจำเป็นมากที่สุด (ดูรายละเอียดภาคผนวก
ตาราง 11)

12. มารยาทในการทักทายและสนทนากับบุคคลระดับต่าง ๆ

ครูผู้สอน ผู้บริหารโรงเรียน คณะกรรมการการประถมศึกษา ผู้ประกอบ
อาชีพต่าง ๆ เห็นว่า มีความจำเป็นมากที่สุด นักวิชาการเห็นว่ จำเป็นมาก บุคคล
ในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด เห็นว่า มีความจำเป็นมากที่สุด จัดได้ว่าเรื่องนี้มีความจำเป็น
มากที่สุด (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาหลักสูตรทัศนศึกษา

1. การคาดคะเน การวัดความยาว น้ำหนัก และจำนวน

กลุ่มคณะกรรมการการประถมศึกษา และผู้ประกอบการอาชีพต่าง ๆ เห็นว่า

จำเป็นมากที่สุด แต่ครูผู้สอน ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา และนักวิชาการ เห็นว่า
จำเป็นมาก บุคคลในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด เห็นว่า จำเป็นมากที่สุด ความคิดเห็นของ
ผู้ประกอบการที่มีความสำคัญมากเพราะเป็นผลในทางปฏิบัติ เนื้อหานี้จึงจัดได้ว่า จำเป็น
มากที่สุด (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

2. การเปรียบเทียบจำนวน ขนาด น้ำหนัก

นักวิชาการ เห็นว่า จำเป็นมากที่สุด แต่กลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ ทั้งสี่กลุ่ม
และบุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง เห็นว่า จำเป็นมาก จึงสรุปได้ว่า เรื่องนี้มีความ
จำเป็นมาก (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

3. การเขียนแผนผังบอกมาตราส่วน บอกระยะทาง

กลุ่มผู้ประกอบการ และบุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง เห็นว่า จำเป็นมาก
ที่สุด แต่กลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ อีกสี่กลุ่มเห็นว่า จำเป็นมาก สรุปความคิดเห็นว่า จำเป็นมาก
(ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

4. การนับเงินและการซื้อขายแลกเปลี่ยน

ทุกกลุ่มตัวอย่างเห็นว่า มีความจำเป็นมากที่สุด (ดูรายละเอียดภาคผนวก
ตาราง 11)

5. การใช้เรื่องราว และวัสดุสิ่งของในท้องถิ่นเป็นโจทย์เลข

กลุ่มนักวิชาการ เห็นว่า จำเป็นมาก แต่กลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ อีกสี่กลุ่ม
และบุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง เห็นว่า มีความจำเป็นมากที่สุด จัดได้ว่า เป็นเรื่องราว
ที่มีความจำเป็นมากที่สุด (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหากลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต

1. ความสะอาดของร่างกาย เสื้อผ้า เครื่องใช้ และบ้าน

ทุกกลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่มเห็นว่า เป็นเนื้อหาที่มีความจำเป็นมากที่สุด
(ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

2. การเลือกซื้ออาหารที่มีประโยชน์

กลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่ม เห็นว่า เป็นเนื้อหาที่มีความจำเป็นมากที่สุด

(ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

3. การถนอม การเก็บรักษา และการปรุงอาหาร

กลุ่มครูผู้สอนและกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพต่าง ๆ เห็นว่า มีความจำเป็นมากที่สุด กลุ่มผู้บริหารโรงเรียน นักวิชาการ และคณะกรรมการการประถมศึกษา เห็นว่า จำเป็นมาก แต่บุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง เห็นว่า มีความจำเป็นมากที่สุด จึงสรุปได้ว่า มีความจำเป็นมากที่สุด (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

4. การกินอาหารที่ถูกสุขลักษณะ

กลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่ม เห็นว่า เป็นเนื้อหาที่มีความจำเป็นมากที่สุด

(ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

5. การสร้างนิสัย การออกกำลังกาย และการพักผ่อน

กลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่ม เห็นว่า เป็นเนื้อหาที่มีความจำเป็นมากที่สุด

(ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

6. การใช้ยาสามัญประจำบ้านและการปฐมพยาบาล

กลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่ม เห็นว่า จำเป็นมากที่สุด ยกเว้นกลุ่มคณะกรรมการการประถมศึกษา เห็นว่า จำเป็นมาก บุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง เห็นว่า จำเป็นมากที่สุด จึงสรุปได้ว่า เป็นเนื้อหาที่จำเป็นมากที่สุด (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

7. การป้องกันอุบัติเหตุจากสิ่งแวดล้อม

กลุ่มผู้ประกอบการอาชีพต่าง ๆ และบุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง เห็นว่า จำเป็นมากที่สุด แต่กลุ่มอื่น ๆ อีกสี่กลุ่ม เห็นว่า จำเป็นมาก จึงสรุปความเห็นของผู้เกี่ยวข้องกับการศึกษาโดยตรงคือ จำเป็นมาก (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

8. การใช้ส้วมที่ถูกสุขลักษณะ

กลุ่มครูผู้สอน นักวิชาการ และผู้ประกอบการอาชีพต่าง ๆ เห็นว่า มีความจำเป็นมากที่สุด กลุ่มผู้บริหารโรงเรียนและคณะกรรมการการประถมศึกษา เห็นว่า

จำเป็นมาก บุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า จำเป็นมากที่สุด จึงสรุปได้ว่า จำเป็นมากที่สุด (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

9. การป้องกันโรคติดต่อ

กลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่ม เห็นว่า เป็นเนื้อหาที่จำเป็นมากที่สุด (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

10. การรู้จักใช้น้ำสะอาด และการรู้จักและแก้ปัญหาการดื่มการใช้

กลุ่มครูผู้สอน และผู้ประกอบการอาชีพต่าง ๆ เห็นว่า จำเป็นมากที่สุด กลุ่มผู้บริหารการศึกษา กลุ่มนักวิชาการ และคณะกรรมการการประถมศึกษา เห็นว่า จำเป็นมาก บุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง เห็นว่า จำเป็นมากที่สุด จึงสรุปว่า เป็นเรื่องที่มีความจำเป็นมากที่สุด (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

11. จำนวนประชากร สภาพความเป็นอยู่ในชุมชน

กลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่ม เห็นว่า จำเป็นมาก แต่กลุ่มนักวิชาการ เห็นว่า จำเป็นปานกลาง บุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่างเห็นว่า จำเป็นมาก สรุปได้ว่า จำเป็นมาก (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

12. ทรัพยากรอาชีพและผลิตภัณฑ์ของชุมชนและจังหวัด

กลุ่มครูผู้สอน ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา คณะกรรมการการประถมศึกษา และผู้ประกอบการอาชีพต่าง ๆ เห็นว่า จำเป็นมาก กลุ่มนักวิชาการ เห็นว่า จำเป็นปานกลาง จึงสรุปได้ว่า เรื่องนี้มีความจำเป็นมาก สอดคล้องกับความคิดเห็นของบุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่างคือ จำเป็นมาก (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

13. โบราณวัตถุและวัฒนธรรมในท้องถิ่น

นักวิชาการ และคณะกรรมการการประถมศึกษา เห็นว่า จำเป็นมาก กลุ่มครูผู้สอน ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา และผู้ประกอบการอาชีพต่าง ๆ เห็นว่า มีความจำเป็นปานกลาง สอดคล้องกับความคิดเห็นของบุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่างคือ มีความจำเป็นปานกลาง (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

14. บุคคลสำคัญและผู้ให้บริการในชุมชน

ผู้บริหารโรงเรียน และนักวิชาการ เห็นว่า จำเป็นมาก ครูผู้สอน คณะกรรมการการประถมศึกษา และผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ เห็นว่า จำเป็นปานกลาง สอดคล้องกับความเห็นของบุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่างคือ จำเป็นปานกลาง (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

15. ปัญหาและความต้องการของชุมชนและของจังหวัด

นักวิชาการ และผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ เห็นว่า มีความจำเป็นมากที่สุด กลุ่มครูผู้สอน ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา และคณะกรรมการการประถมศึกษา เห็นว่า จำเป็นมาก ความคิดเห็นของนักวิชาการและผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ มีความคิดเห็น สอดคล้องกับบุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่างคือ มีความจำเป็นมากที่สุด (ดูรายละเอียด ภาคผนวกตาราง 11)

16. ประวัติและความเป็นมาของจังหวัดสงขลา

กลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่ม มีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า เรื่องนี้มีความจำเป็น ปานกลาง (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

17. สภาพภูมิศาสตร์และเขตการติดต่อกับจังหวัดอื่น ๆ

นักวิชาการ และคณะกรรมการการประถมศึกษา เห็นว่า จำเป็นมาก แต่ครูผู้สอน ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา และผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ เห็นว่า มีความ จำเป็นปานกลาง สอดคล้องกับความเห็นของบุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่างคือ จำเป็น ปานกลาง (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

18. การแบ่งเขตการปกครองเป็นอำเภอ กิ่งอำเภอ เทศบาล สุขาภิบาล และตำบล

ผู้บริหารโรงเรียน เห็นว่า มีความจำเป็นมาก กลุ่มครูผู้สอน นักวิชาการ คณะกรรมการการประถมศึกษา และผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ เห็นว่า จำเป็นปานกลาง สอดคล้องกับความคิดเห็นของบุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่างคือ เห็นว่ามีความจำเป็นปานกลาง (ดูภาคผนวกตาราง 11)

19. การคมนาคม การขนส่ง และการสื่อสารของจังหวัด

ครูผู้สอน นักวิชาการ คณะกรรมการการประถมศึกษา เห็นว่า มีความจำเป็นมาก ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาและผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ เห็นว่า มีความจำเป็นปานกลาง บุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่างเห็นว่า เรื่องนี้มีความจำเป็นมากสอดคล้องกับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งสามกลุ่ม คือ มีความจำเป็นมาก (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

20. การชลประทานและแหล่งเก็บกักน้ำ

กลุ่มครูผู้สอน ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา นักวิชาการ และคณะกรรมการการประถมศึกษา เห็นว่า มีความจำเป็นมาก ผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ เห็นว่า จำเป็นปานกลาง แต่ความคิดเห็นของบุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง เห็นว่า เรื่องนี้มีความจำเป็นมาก สอดคล้องกับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

21. การป้องกันรักษาความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

กลุ่มผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ เห็นว่า จำเป็นมากที่สุด แต่กลุ่มครูผู้สอน ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา นักวิชาการ และคณะกรรมการการประถมศึกษา เห็นว่า จำเป็นมาก กลุ่มบุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นสอดคล้องกับผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ ซึ่งเป็นผู้ที่มีผลกระทบโดยตรงต่อเรื่องนี้ การจัดเนื้อหาในหลักสูตรจึงควรจะมี ความจำเป็นมากที่สุด (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

22. การศึกษาและนับถือศาสนาพุทธ

กลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่มมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า มีความจำเป็นมาก (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

23. การศึกษาและนับถือศาสนาอิสลาม

กลุ่มผู้บริหารโรงเรียน และคณะกรรมการการประถมศึกษา เห็นว่า มีความจำเป็นมาก ครูผู้สอน นักวิชาการ และผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ เห็นว่า จำเป็นปานกลาง สอดคล้องกับบุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่างคือ มีความจำเป็นปานกลาง (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

24. การศึกษาและนับถือศาสนาอื่น ๆ

กลุ่มผู้บริหารโรงเรียน และคณะกรรมการการประถมศึกษา เห็นว่า จำเป็นมาก ครูผู้สอน นักวิชาการ และผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ เห็นว่า จำเป็นปานกลาง สอดคล้องกับความคิดเห็นของบุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง คือ มีความจำเป็นปานกลาง (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

25. ประเพณีวันขึ้นปีใหม่

ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา และผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ เห็นว่า จำเป็นมาก ครูผู้สอน นักวิชาการ และคณะกรรมการการประถมศึกษา เห็นว่า จำเป็นปานกลาง สอดคล้องกับความเห็นของบุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง คือ จำเป็นปานกลาง (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

26. ประเพณีวันเข้าพรรษา ออกพรรษา และการชักพระ

ครูผู้สอน ผู้บริหารโรงเรียน และนักวิชาการ เห็นว่า จำเป็นมากที่สุด คณะกรรมการการประถมศึกษา และผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ เห็นว่า จำเป็นมาก แต่ความคิดเห็นของบุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่างเห็นว่า จำเป็นมาก จึงสรุปความคิดเห็นในเรื่องนี้ว่า มีความจำเป็นมาก (ดูรายละเอียดภาคผนวก ตาราง 11)

27. ประเพณีวันสารท

ครูผู้สอน ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา และนักวิชาการ เห็นว่า มีความจำเป็นมากที่สุด คณะกรรมการการประถมศึกษา และผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ เห็นว่า จำเป็นมาก สอดคล้องกับความคิดเห็นของบุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง จึงสรุปได้ว่า เรื่องนี้มีความจำเป็นมาก (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

28. ประเพณีวันสงกรานต์ และวันลอยกระทง

ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา นักวิชาการ คณะกรรมการการประถมศึกษา และผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ เห็นว่า มีความจำเป็นมาก ครูผู้สอน เห็นว่า จำเป็นปานกลาง แต่บุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง เห็นว่า จำเป็นมาก สอดคล้องกับความคิดเห็นของแต่ละกลุ่มส่วนใหญ่ (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

29. การทำนา

ครูผู้สอน ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา นักวิชาการ และผู้ประกอบการอาชีพต่าง ๆ เห็นว่า จำเป็นมากที่สุด คณะกรรมการการประถมศึกษา เห็นว่า จำเป็นมาก ความคิดเห็นของบุคคลในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดสอดคล้องกับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คือ จำเป็นมากที่สุด (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

30. การทำสวนยางพารา

กลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่ม เห็นว่า มีความจำเป็นมากที่สุด (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

31. การปลูกพืชไร่ และการทำไร่นาสวนผสม

คณะกรรมการการประถมศึกษา เห็นว่า จำเป็นมากที่สุด กลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ และบุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง เห็นว่า เรื่องนี้มีความจำเป็นมาก (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

32. การทำสวนผลไม้ เช่น มะพร้าว ทุเรียน เงาะ ฯลฯ

ครูผู้สอนเห็นว่า จำเป็นมากที่สุด แต่กลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ เห็นว่า จำเป็นมาก สอดคล้องกับความคิดเห็นของบุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง คือ จำเป็นมาก (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

33. การประมง

กลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่มเห็นว่า มีความจำเป็นมาก (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

34. การเลี้ยงปศุสัตว์ เช่น วัว ควาย เป็ด ไก่ ฯลฯ

กลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่มมีความเห็นว่า จำเป็นมาก (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

35. การทำเหมืองแร่ การขุดหิน

คณะกรรมการการประถมศึกษา เห็นว่า จำเป็นมาก ผู้บริหารการประถมศึกษา นักวิชาการ และผู้ประกอบการอาชีพต่าง ๆ เห็นว่า จำเป็นปานกลาง ครูผู้สอน

เห็นว่า มีความจำเป็นน้อย บุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า มีความจำเป็นปานกลาง (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

36. อุตสาหกรรมโรงงาน

กลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่มเห็นว่า มีความจำเป็นปานกลาง (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

37. อุตสาหกรรมในครอบครัวและหัตถกรรม

ครูผู้สอน เห็นว่า มีความจำเป็นมากที่สุด ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา เห็นว่า จำเป็นมาก คณะกรรมการการประถมศึกษาและผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ เห็นว่า จำเป็นปานกลาง แต่บุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่า จำเป็นมาก (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

38. การพาณิชย์กรรม

ครูผู้สอน ผู้บริหารการประถมศึกษา นักวิชาการ และผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ เห็นว่า จำเป็นปานกลาง คณะกรรมการการประถมศึกษา เห็นว่า จำเป็นมาก สรุปความคิดเห็นของบุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง เห็นว่า มีความจำเป็นปานกลาง (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

39. อาชีพบริการ

ครูผู้สอน ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา คณะกรรมการการประถมศึกษา และผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ เห็นว่า มีความจำเป็นปานกลาง นักวิชาการเห็นว่า มีความจำเป็นน้อย บุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง เห็นว่า จำเป็นปานกลาง ความคิดเห็นในเรื่องนี้ มีความจำเป็นปานกลาง (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

40. การธนาคารและการเงิน

กลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่ม เห็นว่า มีความจำเป็นปานกลาง (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

41. การรวมกลุ่มอาชีพและการสหกรณ์

ครูผู้สอน นักวิชาการ และผู้ประกอบการอาชีพต่าง ๆ เห็นว่า จำเป็นมากที่สุด ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา เห็นว่า จำเป็นมาก คณะกรรมการการประถมศึกษา เห็นว่า จำเป็นน้อย สรุปความคิดเห็นของทุกกลุ่มสอดคล้องกับความคิดเห็นของบุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง คือ มีความจำเป็นมากที่สุด (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

42. ความรับผิดชอบ และจรรยาบรรณของผู้ประกอบอาชีพ

ครูผู้สอน และคณะกรรมการการประถมศึกษา เห็นว่า จำเป็นมากที่สุด ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา นักวิชาการ และผู้ประกอบการอาชีพต่าง ๆ มีความคิดเห็นสอดคล้องกับบุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่างคือ จำเป็นมาก (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

43. เครื่องทุนแรงและเครื่องมือแรงการประกอบอาชีพ

ครูผู้สอน ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา และผู้ประกอบการอาชีพต่าง ๆ เห็นว่า จำเป็นมาก นักวิชาการ และคณะกรรมการการประถมศึกษา เห็นว่า จำเป็นปานกลาง บุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่า จำเป็นมาก สรุปความคิดเห็นในเรื่องนี้เห็นว่า มีความจำเป็นมาก (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

44. เชื้อเพลิง และพลังงานที่มีในท้องถิ่น

ครูผู้สอน ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา และผู้ประกอบการอาชีพต่าง ๆ เห็นว่า จำเป็นมาก นักวิชาการ และคณะกรรมการการประถมศึกษา เห็นว่า จำเป็นปานกลาง บุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่างเห็นสอดคล้องกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่คือ จำเป็นมาก (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

45. การผลิต การใช้ปุ๋ยอินทรีย์ และปุ๋ยหมัก

กลุ่มครูผู้สอน ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา และผู้ประกอบการอาชีพต่าง ๆ เห็นว่า มีความจำเป็นมากที่สุด นักวิชาการ เห็นว่า จำเป็นมาก คณะกรรมการการประถมศึกษา เห็นว่า จำเป็นปานกลาง บุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่างเห็นว่า จำเป็นมากที่สุด (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

46. การใช้ปุ๋ยเคมีและยาปราบศัตรูพืช

คณะกรรมการการประถมศึกษา เห็นว่า จำเป็นมากที่สุด แก่กลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ และบุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง เห็นว่า เรื่องนี้มีความจำเป็นมาก (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

47. สถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา

คณะกรรมการการประถมศึกษา เห็นว่า จำเป็นมากที่สุด ครูผู้สอนและนักวิชาการ เห็นว่า จำเป็นมาก แต่ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา และผู้ประกอบการอื่น ๆ และบุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง เห็นว่า มีความจำเป็นปานกลาง เรื่องนี้มีความสำคัญในการพัฒนาท้องถิ่น ความคิดเห็นของผู้สอนและนักวิชาการจึงถือว่ามีความสำคัญ และสรุปได้ว่า เรื่องนี้มีความจำเป็นมาก (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

48. การสงวนทรัพยากรและอนุรักษ์ธรรมชาติ

ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา และนักวิชาการ เห็นว่า จำเป็นมากที่สุด กลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ และบุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง เห็นว่า จำเป็นมาก เรื่องนี้จึงจัดได้ว่ามีความจำเป็นมาก (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

49. สถานศึกษา สถานประกอบการและหน่วยงานส่งเสริมอาชีพ

ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา และคณะกรรมการการประถมศึกษา เห็นว่า มีความจำเป็นมากที่สุด แก่กลุ่มอื่น ๆ เห็นว่า จำเป็นมาก สรุปความคิดเห็นของบุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง เห็นว่า จำเป็นมาก (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

50. ชาว เหตุการณ์ ของชุมชน จังหวัด และชาติ

ครูผู้สอน เห็นว่า จำเป็นมากที่สุด ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา นักวิชาการ และคณะกรรมการการประถมศึกษา เห็นว่า จำเป็นมาก ผู้ประกอบการอื่นต่าง ๆ เห็นว่า จำเป็นปานกลาง สรุปความคิดเห็นของบุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่างได้ว่า มีความจำเป็นมาก (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

7. ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหากลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย

1. ความขยันหมั่นเพียรและรู้จักประหยัด

ครูผู้สอน ผู้บริหารโรงเรียน นักวิชาการ และผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ เห็นว่า มีความจำเป็นมากที่สุด คณะกรรมการการประถมศึกษา เห็นว่า จำเป็นมาก สรุปความคิดเห็นของทุกกลุ่มตัวอย่าง และของบุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง เห็นว่า เรื่องนี้มีความจำเป็นมากที่สุด (ดูรายละเอียดภาคผนวก ตาราง 11)

2. ความซื่อสัตย์สุจริตและความจริงใจ

กลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่มมีความคิดเห็นว่าเป็นเรื่องที่มีความจำเป็นมากที่สุด (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

3. ความเมตตากรุณา

กลุ่มครูผู้สอน นักวิชาการ คณะกรรมการการประถมศึกษา และผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ เห็นว่า เป็นเรื่องที่มีความจำเป็นมากที่สุด ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา เห็นว่า จำเป็นมาก สรุปความคิดเห็นของบุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง เห็นว่า เป็นเรื่องที่มีความจำเป็นมากที่สุด (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

4. ความรับผิดชอบ

กลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่มเห็นว่าเป็นเรื่องที่มีความจำเป็นมากที่สุด (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

5. ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ เสียสละและเห็นอกเห็นใจ

กลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่มเห็นว่าเป็นเรื่องที่มีความจำเป็นมากที่สุด (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

6. ความมีระเบียบวินัย และการตรงต่อเวลา

ครูผู้สอน ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา นักวิชาการ และผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ เห็นว่า มีความจำเป็นมากที่สุด คณะกรรมการการประถมศึกษา เห็นว่า จำเป็นมาก สรุปความคิดเห็นของทุกกลุ่มตัวอย่าง และบุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง เห็นว่า จำเป็นมากที่สุด (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

7. ความกตัญญูรู้คุณ

กลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่มเห็นว่า เป็นเรื่องที่มีความจำเป็นมากที่สุด

(ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

8. การไม่โลภ ไม่ขโมย ไม่ละเมิดของรักผู้อื่น

ครูผู้สอน ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา คณะกรรมการการประถมศึกษา และผู้ประกอบการอาชีพต่าง ๆ เห็นว่า จำเป็นมากที่สุด นักวิชาการ เห็นว่า จำเป็นมาก สรุปความคิดเห็นบุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่างและกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เห็นว่า จำเป็นมากที่สุด (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

9. ความมีมารยาท มีใจเป็นธรรม ไม่ลำเอียง

ครูผู้สอน ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา คณะกรรมการการประถมศึกษา และผู้ประกอบการอาชีพต่าง ๆ เห็นว่า จำเป็นมากที่สุด นักวิชาการ เห็นว่า จำเป็นมาก สรุปความเห็นของบุคคลในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดและกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เห็นว่า จำเป็นมากที่สุด (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

10. การไม่พูดปด ไม่พูดคำหยาบ ไม่ยุ่งให้แตกแยก

ครูผู้สอน ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา และผู้ประกอบการอาชีพต่าง ๆ เห็นว่า จำเป็นมากที่สุด นักวิชาการ คณะกรรมการการประถมศึกษา เห็นว่า จำเป็นมาก แต่บุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่างเห็นว่า เป็นเรื่องที่มีความจำเป็นมากที่สุด (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

11. ความร่วมมือร่วมใจไม่ฉ้อราษฎร์บังหลวง

ครูผู้สอน ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา นักวิชาการ และผู้ประกอบการอาชีพต่าง ๆ เห็นว่า จำเป็นมากที่สุด คณะกรรมการการประถมศึกษา เห็นว่า จำเป็นมาก บุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่างเห็นว่า เรื่องนี้มีความจำเป็นมากที่สุด (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

12. การฝึกสมาธิ และการส่งเสริมจริยธรรม

คณะกรรมการการประถมศึกษา เห็นว่า จำเป็นมากที่สุด ผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ เห็นว่า จำเป็นมาก ครูผู้สอน ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา และบุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง เห็นว่า มีความจำเป็นปานกลาง สรุปความคิดเห็นในเรื่องนี้มีความจำเป็นปานกลาง (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

13. วิธีแก้ข้อบกพร่องการปฏิบัติผิดศีลธรรม ระเบียบ กฎหมาย และจารีตประเพณี

ผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ เห็นว่า มีความจำเป็นมากที่สุด ครูผู้สอน ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา และนักวิชาการ เห็นว่า จำเป็นมาก คณะกรรมการการประถมศึกษา เห็นว่า จำเป็นปานกลาง สรุปความคิดเห็นของบุคคลในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดควรมีความจำเป็นมาก (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

14. การวาดภาพ การออกแบบ และการพิมพ์

ครูผู้สอน และคณะกรรมการการประถมศึกษา เห็นว่า จำเป็นมาก ผู้บริหารโรงเรียน นักวิชาการ และผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ เห็นว่า จำเป็นปานกลาง สรุปความคิดเห็นของบุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่างเห็นว่า เรื่องนี้มีความจำเป็นปานกลาง (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

15. การทำรูปปั้นตะลุง สำหรับเชิดและเป็นที่ระลึก

กลุ่มนักวิชาการ เห็นว่ามีความจำเป็นมาก แต่กลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ เห็นว่า จำเป็นปานกลาง สรุปความคิดเห็นของแต่ละกลุ่มและบุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง เห็นว่า มีความจำเป็นปานกลาง (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

16. การแกะกนกลายไทย และการแทงหยวก

ผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ เห็นว่า มีความจำเป็นมาก แต่กลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ เห็นว่า จำเป็นปานกลาง และสรุปความคิดเห็นของบุคคลทั้งหมดเห็นว่า มีความจำเป็นปานกลาง (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

17. การฝึกเกี่ยวกับดนตรีไทย

ครูผู้สอน ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา ผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ เห็นว่า มีความจำเป็นมาก นักวิชาการและคณะกรรมการการประถมศึกษา เห็นว่า จำเป็นปานกลาง แต่สรุปความคิดเห็นของแต่ละกลุ่มและบุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่างเห็นว่ามีความจำเป็นมาก (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

18. การฝึกเกี่ยวกับดนตรีสากล

กลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่มเห็นว่า มีความจำเป็นปานกลาง (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

19. การขับร้องเพลงไทยเดิม

ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา และผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ เห็นว่า จำเป็นมาก แต่ครูผู้สอน นักวิชาการ และคณะกรรมการการประถมศึกษา เห็นว่า จำเป็นปานกลาง สรุปความจำเป็นแต่ละกลุ่มตัวอย่าง และบุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่างเห็นว่า มีความจำเป็นปานกลาง (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

20. การร้องเพลงไทยสากลและเพลงสากล

ทุกกลุ่มตัวอย่างเห็นว่า จำเป็นปานกลาง (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

21. การร้องรำและแสดงมโนห์รา

ทุกกลุ่มตัวอย่างเห็นว่า จำเป็นปานกลาง (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

22. การเชิดและขับบทหนังตะลุง

ทุกกลุ่มตัวอย่างเห็นว่า มีความจำเป็นปานกลาง (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

23. การเล่นเพลงบอก

ทุกกลุ่มตัวอย่างเห็นว่า มีความจำเป็นปานกลาง (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

24. การแสดงลิเก

ครูผู้สอน คณะกรรมการการประถมศึกษา และผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ เห็นว่า จำเป็นปานกลาง ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา และนักวิชาการ เห็นว่า จำเป็นน้อย บุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่างเห็นว่า มีความจำเป็นปานกลาง สอดคล้องกับความเห็นส่วนใหญ่ของแต่ละกลุ่ม (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

25. การเล่นเกมโยง ร้องเง็ง

ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา และนักวิชาการ เห็นว่า มีความจำเป็นปานกลาง ครูผู้สอน คณะกรรมการการประถมศึกษา และผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ เห็นว่า จำเป็นน้อย ความคิดเห็นของบุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง เห็นว่า มีความจำเป็นน้อย (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

26. การรำลิละ รำกริช รำมวยจีน

คณะกรรมการการประถมศึกษา เห็นว่า มีความจำเป็นปานกลาง กลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ เห็นว่าจำเป็นน้อย และสรุปความคิดเห็นของบุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง เห็นว่าเป็นเรื่องที่จำเป็นน้อย (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

27. การเล่นชนวัว

คณะกรรมการการประถมศึกษา เห็นว่า จำเป็นปานกลาง ผู้บริหารโรงเรียน และนักวิชาการ เห็นว่า จำเป็นน้อย ครูผู้สอนและผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ เห็นว่า จำเป็นน้อยที่สุด สรุปบุคคลในตัวอย่างทั้งหมดเห็นว่า มีความจำเป็นน้อยที่สุด (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

28. การเล่นตีไก่ เล่นตี่จับ

กลุ่มผู้บริหารโรงเรียนเห็นว่า จำเป็นปานกลาง ครูผู้สอนเห็นว่า จำเป็นน้อย นักวิชาการ คณะกรรมการการประถมศึกษา และผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ เห็นว่า จำเป็นน้อยที่สุด สรุปความคิดเห็นของบุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่างเห็นว่า จำเป็นน้อยที่สุด (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

29. การเล่นเกมกระดาน

ครูผู้สอน ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา นักวิชาการ และผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ เห็นว่า มีความจำเป็นปานกลาง คณะกรรมการการประถมศึกษา เห็นว่า จำเป็นน้อย สรุปตามความคิดเห็นของบุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่างเห็นว่า จำเป็นปานกลาง (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

30. การเล่นเกมเก็บ หมายหนึบ หมายสอด

คณะกรรมการการประถมศึกษา เห็นว่า จำเป็นมาก ครูผู้สอน ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา เห็นว่า จำเป็นปานกลาง นักวิชาการ เห็นว่า จำเป็นน้อย สรุปตามความคิดเห็นของบุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่างมีความจำเป็นปานกลาง (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

31. การเล่นเกมหุ้ดุม (หมากรุก)

ครูผู้สอน ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา และคณะกรรมการการประถมศึกษา เห็นว่า มีความจำเป็นปานกลาง นักวิชาการและผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ เห็นว่า จำเป็นน้อย สรุปตามความคิดเห็นของบุคคลในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเห็นว่า มีความจำเป็นน้อย (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

32. การเล่นเกมว้าว

ครูผู้สอน ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา คณะกรรมการการประถมศึกษา ผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ เห็นว่า มีความจำเป็นปานกลาง นักวิชาการเห็นว่า มีความจำเป็นน้อย สรุปตามความคิดเห็นของบุคคลในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเห็นว่า มีความจำเป็นปานกลาง (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

33. การรับศีล ฟังธรรม ฟังเทศน์

ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา และผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ เห็นว่า จำเป็นมากที่สุด นักวิชาการเห็นว่า จำเป็นมาก ครูผู้สอน เห็นว่า จำเป็นปานกลาง คณะกรรมการการประถมศึกษา เห็นว่า จำเป็นน้อย บุคคลในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเห็นว่า จำเป็นมากที่สุด แต่นำหนักความสำคัญและจำนวนคนที่แสดงความคิดเห็นเพียง 33.2 เปอร์เซ็นต์ของบุคคล

ทั้งหมด จึงสรุปความคิดเห็นจากความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่างว่า เรื่องนี้มีความ
จำเป็นมาก (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

34. การทอดกฐิน ทอดผ้าป่า

ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา นักวิชาการ และคณะกรรมการการประถมศึกษา
เห็นว่า มีความจำเป็นมาก แต่ครูผู้สอนและผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ เห็นว่า มีความ
จำเป็นปานกลาง บุคคลในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด เห็นว่า มีความจำเป็นระดับปานกลาง
(ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

35. การบวชนาค

ครูผู้สอน ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา นักวิชาการ และผู้ประกอบ
อาชีพต่าง ๆ เห็นว่า จำเป็นมาก คณะกรรมการการประถมศึกษา เห็นว่า จำเป็นปานกลาง
สรุปตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ และบุคคลในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด เห็นว่า
จำเป็นมาก (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

36. การถือศีลอด การเข้าสูหนัศ

ครูผู้สอน ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา นักวิชาการ และคณะกรรมการ
การประถมศึกษา เห็นว่า จำเป็นปานกลาง ผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ เห็นว่า จำเป็นน้อย
สรุปความคิดเห็นของแต่ละกลุ่มและ ของบุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่างเห็นว่า มีความจำเป็น
ปานกลาง (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

37. การแต่งงาน

ผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ เห็นว่า มีความจำเป็นมาก กลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ
เห็นว่า จำเป็นปานกลาง สรุปความคิดเห็นของแต่ละกลุ่มและบุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง
เห็นว่า มีความจำเป็นปานกลาง (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

38. งานศพ

ผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ มีความเห็นว่า จำเป็นมาก แต่กลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ
เห็นว่า จำเป็นปานกลาง สรุปความคิดเห็นของแต่ละกลุ่มตัวอย่างและของบุคคลทั้งหมด
ในกลุ่มตัวอย่างเห็นว่า จำเป็นปานกลาง (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหากลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ

1. การจัดบ้านและช่วยเหลืองานในบ้าน

ครูผู้สอน ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา นักวิชาการ และผู้ประกอบการอาชีพต่าง ๆ เห็นว่า จำเป็นมากที่สุด คณะกรรมการการประถมศึกษา เห็นว่า จำเป็นปานกลาง สรุปความคิดเห็นของแต่ละกลุ่มและของบุคคลในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเห็นว่ามีความจำเป็นมากที่สุด (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

2. การรู้จักใช้ เก็บรักษา ซ่อมแซมเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม

ครูผู้สอน ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา คณะกรรมการการประถมศึกษา และผู้ประกอบการอาชีพต่าง ๆ เห็นว่า จำเป็นมากที่สุด นักวิชาการ เห็นว่า จำเป็นมาก สรุปความคิดเห็นของแต่ละกลุ่มตัวอย่างและบุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่างเห็นว่ามีมากที่สุด (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

3. การเลี้ยงเด็กเลี้ยงน้อง

คณะกรรมการการประถมศึกษา และผู้ประกอบการอาชีพต่าง ๆ เห็นว่า จำเป็นมากที่สุด ครูผู้สอน ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา และนักวิชาการ เห็นว่า จำเป็นมาก สรุปความคิดเห็นของแต่ละกลุ่มตัวอย่างและบุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่างเห็นว่ามีจำเป็นมาก (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

4. การทำสวนครัว

ครูผู้สอน ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา และผู้ประกอบการอาชีพต่าง ๆ เห็นว่า จำเป็นมากที่สุด นักวิชาการ และคณะกรรมการการประถมศึกษา เห็นว่า จำเป็นมาก สรุปความคิดเห็นของแต่ละกลุ่มตัวอย่างและความคิดเห็นของบุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่างเห็นว่ามีจำเป็นมากที่สุด (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

5. การปลูก การดูแลรักษาไม้ดอกไม้ประดับ

กลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่มเห็นว่ามีความจำเป็นมาก (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

6. งานใบทอง

คณะกรรมการการประถมศึกษา เห็นว่า จำเป็นมาก แต่กลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ เห็นว่า จำเป็นปานกลาง สรุปบุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่างเห็นว่า มีความจำเป็น ปานกลาง (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

7. งานเย็บปักถักร้อย

ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา นักวิชาการ และผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ เห็นว่า จำเป็นมาก ครูผู้สอน และคณะกรรมการการประถมศึกษา เห็นว่า จำเป็นปานกลาง สรุปความคิดเห็นแต่ละกลุ่มและความคิดเห็นของบุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่างเห็นว่า มีความจำเป็น มาก (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

8. งานแกะสลัก

ครูผู้สอน และคณะกรรมการการประถมศึกษา เห็นว่า จำเป็นมาก ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา นักวิชาการ และผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ เห็นว่า จำเป็นปานกลาง สรุปความคิดเห็นแต่ละกลุ่มและความคิดเห็นของบุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่างเห็นว่า มีความจำเป็น ปานกลาง (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

9. การจัดดอกไม้ร้อยมาลัย

กลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่มเห็นว่า มีความจำเป็น ปานกลาง (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

10. งานไม้

ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา เห็นว่า จำเป็นมากที่สุด ครูผู้สอน คณะกรรมการการประถมศึกษา และผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ เห็นว่า จำเป็นมาก นักวิชาการ เห็นว่า จำเป็นปานกลาง สรุปความคิดเห็นแต่ละกลุ่มตัวอย่างและความคิดเห็นของบุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่างเห็นว่า มีความจำเป็น มาก (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

11. งานปูน

ทุกกลุ่มตัวอย่างเห็นว่า มีความจำเป็น มาก (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

12. งานโลหะ คัด บักรั้ว

ทุกกลุ่มตัวอย่างเห็นว่า มีความจำเป็นปานกลาง (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

13. งานไฟฟ้า

ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา คณะกรรมการการประถมศึกษา และผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ เห็นว่า จำเป็นมาก ครูผู้สอน และนักวิชาการ เห็นว่า จำเป็นปานกลาง สรุปความคิดเห็นของแต่ละกลุ่มตัวอย่างและความคิดเห็นของบุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่างเห็นว่า จำเป็นมาก (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

14. งานปั้น งานดินเผา

ครูผู้สอน และคณะกรรมการการประถมศึกษา เห็นว่า จำเป็นมาก ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา นักวิชาการ และผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ เห็นว่า จำเป็นปานกลาง สรุปความคิดเห็นแต่ละกลุ่มตัวอย่างและความคิดเห็นของบุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่างเห็นว่า จำเป็นปานกลาง (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

15. งานซ่อมรถจักรยาน และเครื่องยนต์

ครูผู้สอน เห็นว่า จำเป็นมากที่สุด นักวิชาการ และผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ เห็นว่า จำเป็นมาก ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา และคณะกรรมการการประถมศึกษา เห็นว่า จำเป็นปานกลาง สรุปความคิดเห็นทุกกลุ่มตัวอย่าง และความคิดเห็นของบุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง เห็นว่า มีความจำเป็นมาก (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

16. งานตัดผม คัดผมและเสริมสวย

คณะกรรมการการประถมศึกษา เห็นว่า จำเป็นมากที่สุด แต่กลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ เห็นว่า จำเป็นปานกลาง และสรุปทุกกลุ่มตัวอย่างและบุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่างเห็นว่า จำเป็นปานกลาง (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

17. การประดิษฐ์玩具 การทำของชำร่วย

ครูผู้สอน เห็นว่า จำเป็นมาก แต่กลุ่มอื่น ๆ ทั้งสี่กลุ่มเห็นว่า จำเป็นปานกลาง สรุปความคิดเห็นแต่ละกลุ่มตัวอย่าง และบุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง

เห็นว่า จำเป็นปานกลาง (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

18. การทำรูป คอกไม้จันทร์ และพวงหรีด

ครูผู้สอน และคณะกรรมการการประถมศึกษา เห็นว่า จำเป็นมาก ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา นักวิชาการ และผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ เห็นว่า จำเป็นปานกลาง สรุปแต่ละกลุ่มและบุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง เห็นว่า จำเป็น ปานกลาง (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

19. การเพาะเห็ด

ครูผู้สอน ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา และนักวิชาการ เห็นว่า จำเป็นมาก คณะกรรมการการประถมศึกษา และผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ เห็นว่า จำเป็นปานกลาง สรุปความคิดเห็นของแต่ละกลุ่ม และความคิดเห็นของบุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง เห็นว่า มีความจำเป็นมาก (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

20. การทำอาหาร ขนม

ครูผู้สอน และคณะกรรมการการประถมศึกษา เห็นว่า จำเป็นมากที่สุด นักวิชาการ เห็นว่า จำเป็นมาก ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา และผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ เห็นว่า จำเป็นปานกลาง บุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่างเห็นว่ จำเป็นปานกลาง สรุปความคิดเห็นของแต่ละกลุ่มแล้วเรื่องนี้มีความจำเป็นมากตามความคิดเห็นของนักวิชาการ (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

21. การทอผ้า

กลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่มเห็นว่า มีความจำเป็นปานกลาง (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

22. การทำน้ำตาลโตนด

ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา เห็นว่า จำเป็นมากที่สุด ครูผู้สอนและนักวิชาการ เห็นว่า จำเป็นมาก คณะกรรมการการประถมศึกษา และผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ เห็นว่า จำเป็นปานกลาง บุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง เห็นว่า จำเป็นปานกลาง สรุปความคิดเห็นของแต่ละกลุ่มตัวอย่างแล้วเรื่องนี้คิดโดยส่วนรวมทุกท้องถิ่นแล้วมีความจำเป็นปานกลาง (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

23. การสีข้าว

นักวิชาการ เห็นว่า จำเป็นมาก แต่กลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ เห็นว่า จำเป็นปานกลาง สรุปความคิดเห็นของบุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง เห็นว่า จำเป็นปานกลาง (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

24. การเพาะเลี้ยงกุ้ง ห่านากุ้ง การเลี้ยงปลากระพง

ครูผู้สอน และนักวิชาการ เห็นว่า จำเป็นมาก แต่กลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ เห็นว่า จำเป็นปานกลาง สรุปความคิดเห็นแต่ละกลุ่มและบุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง เห็นว่า มีความจำเป็นปานกลาง (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

25. การเลี้ยงปลาน้ำจืด เช่น ปลากุฏ ปลาไนล์ ฯลฯ

ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา เห็นว่า จำเป็นมากที่สุด ครูผู้สอน นักวิชาการ คณะกรรมการการประถมศึกษา เห็นว่า จำเป็นมาก ผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ เห็นว่า จำเป็นปานกลาง สรุปความคิดเห็นของแต่ละกลุ่มตัวอย่าง และบุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่างเห็นว่า มีความจำเป็นมาก (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

26. การเพาะพันธุ์ ขยายพันธุ์ และศึกษายางพันธุ์ดี

ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา และผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ เห็นว่า มีความจำเป็นมากที่สุด ครูผู้สอน นักวิชาการ คณะกรรมการการประถมศึกษา เห็นว่า จำเป็นมาก สรุปกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่มและบุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่างเห็นว่า จำเป็นมาก (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

27. การทำยางแผ่นพันธุ์ดี

ครูผู้สอน และผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ เห็นว่า จำเป็นมากที่สุด กลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ เห็นว่า จำเป็นมาก สรุปความคิดเห็นของแต่ละกลุ่มตัวอย่างและความคิดเห็นของบุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง เห็นว่า จำเป็นมาก (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

28. การทำเม็คมะม่วงหิมพานต์

ครูผู้สอนเห็นว่า มีความจำเป็นมากที่สุด แต่กลุ่มอื่น ๆ และบุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่างเห็นว่า จำเป็นมาก (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

29. การทำทุเรียนกวน

ผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษา และคณะกรรมการการประถมศึกษา เห็นว่าจำเป็นมาก ครูผู้สอน นักวิชาการ และผู้ประกอบการต่าง ๆ เห็นว่าจำเป็นปานกลาง สรุปความคิดเห็นของทุกกลุ่ม และความคิดเห็นของบุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่างเห็นว่า จำเป็นปานกลาง (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

30. การทำลูกหยี

ทุกกลุ่มเห็นว่า มีความจำเป็นปานกลาง (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

31. การทำกะปิ

ครูผู้สอน เห็นว่า มีความจำเป็นมากที่สุด ผู้บริหารโรงเรียน ประถมศึกษาและนักวิชาการ เห็นว่า จำเป็นมาก คณะกรรมการการประถมศึกษา และผู้ประกอบการต่าง ๆ เห็นว่า จำเป็นปานกลาง สรุปจากค่าน้ำหนักความสำคัญของแต่ละกลุ่ม และความคิดเห็นของบุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่างเห็นว่า มีความจำเป็นปานกลาง (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

32. การทำกุ้งแห้ง มันกุ้ง กุ้งแ้ว กุ้งไม

ครูผู้สอน ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา และนักวิชาการ เห็นว่า มีความจำเป็นมาก คณะกรรมการการประถมศึกษา และผู้ประกอบการต่าง ๆ เห็นว่า จำเป็นปานกลาง สรุปความคิดเห็นของบุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่างเห็นว่า มีความจำเป็นปานกลาง (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

33. การทำปลาแห้ง ปลาเค็ม

ครูผู้สอน และนักวิชาการ เห็นว่า มีความจำเป็นมาก ผู้บริหารโรงเรียน ประถมศึกษา คณะกรรมการการประถมศึกษา และผู้ประกอบการต่าง ๆ เห็นว่า จำเป็น

ปานกลาง เมื่อรวมความคิดเห็นของบุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง เห็นว่า จำเป็นมาก (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

34. การทำข้าวเกรียบกุ้ง ข้าวเกรียบปลา

นักวิชาการ เห็นว่า มีความจำเป็นมาก แต่กลุ่มอื่น ๆ เห็นว่า จำเป็นปานกลาง และความคิดเห็นของบุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่างก็มีความคิดเห็นเห็นว่า มีความจำเป็นปานกลาง (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

35. การทำปลาป่น และอาหารสัตว์

ครูผู้สอน และนักวิชาการ เห็นว่า จำเป็นมาก ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา คณะกรรมการการประถมศึกษา และผู้ประกอบการอาชีพต่าง ๆ เห็นว่า จำเป็นปานกลาง สรุปความคิดเห็นของบุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่างเห็นว่า มีความจำเป็นปานกลาง (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

36. ผลิตภัณฑ์จากไม้ หวาย ย่านยี่เปาะ ใบลาน ฯลฯ

ครูผู้สอน เห็นว่า สำคัญมากที่สุด นักวิชาการ เห็นว่า สำคัญมาก กลุ่มอื่น ๆ เห็นว่า จำเป็นปานกลาง สรุปความคิดเห็นของบุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่างเห็นว่า มีความจำเป็นปานกลาง (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

37. ผลิตภัณฑ์พลาสติก

ครูผู้สอน ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา คณะกรรมการการประถมศึกษา เห็นว่า มีความจำเป็นปานกลาง นักวิชาการ และผู้ประกอบการอาชีพต่าง ๆ เห็นว่า มีความจำเป็นน้อย สรุปความคิดเห็นของบุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่างเห็นว่า จำเป็นปานกลาง (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 11)

3. เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาหลักสูตรระหว่างกลุ่มตัวอย่าง

ความมุ่งหมายในการค้นคว้าข้อที่ 2 มุ่งเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูผู้สอน ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา นักวิชาการ คณะกรรมการการประถมศึกษา และผู้ประกอบการอาชีพต่าง ๆ เกี่ยวกับเนื้อหาหลักสูตรที่กำหนดขึ้น แนวทางการศึกษา

กำหนดให้แต่ละกลุ่ม มีความคิดเห็นเป็นอิสระแก่กันและกัน แล้วนำข้อมูลมาทดสอบสมมติฐานหาความแตกต่างระหว่างกลุ่ม สรุปเป็นผลการค้นคว้าตามความมุ่งหมาย การวิเคราะห์ค่าในการ ดังนี้

3.1 การทดสอบหาความแตกต่างระหว่างกลุ่มเกี่ยวกับความคิดเห็นที่แต่ละกลุ่มแสดงออกต่อเนื้อหาแต่ละเนื้อหา โดยการทดสอบหาค่าเอฟ (F - test)

3.2 เนื้อหาที่กลุ่มมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ นำไปทดสอบหาผู้ที่แตกต่างกัน โดยวิธี Scheffe's method แล้วสรุปผลความแตกต่างเพื่อเป็นข้อมูลในการอภิปรายผลต่อไป

3.3 เนื้อหาที่กลุ่มมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ รวบรวมไว้เป็นข้อมูลในการอภิปรายผลต่อไป

การทดสอบหาค่าเอฟ (F - test) ที่ $df = 448$ คำนัยสำคัญ $P < .05$ สรุปผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มเกี่ยวกับเนื้อหาหลักสูตรแต่ละกลุ่มประสบการณ์ ดังนี้

กลุ่มทักษะภาษาไทย

เนื้อหาที่ศึกษามี 12 เรื่อง ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่ม สรุปได้ดังนี้

เรื่องที่ 1 การพูดภาษากลางให้ถูกต้องชัดเจน กลุ่มที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ได้แก่

กลุ่มนักวิชาการ กับกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพต่าง ๆ
ส่วนความคิดเห็นระหว่างกลุ่มอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

(ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 12)

เรื่องที่ 2 การพูดภาษาปักษ์ใต้ในกลุ่มชาวใต้ กลุ่มที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ได้แก่

กลุ่มครูสอน กับกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพต่าง ๆ
 กลุ่มนักวิชาการ กับกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพต่าง ๆ
 กลุ่มคณะกรรมการการประถมศึกษา กับกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพต่าง ๆ
 ส่วนความคิดเห็นระหว่างกลุ่มอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน (ดูรายละเอียด

ภาคผนวกตาราง 12)

เรื่องที่ 4 การเรียกชื่อสิ่งของและใช้คำกริยาเป็นภาษาปักษ์ใต้ กลุ่มที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ได้แก่

กลุ่มครูสอน กับกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพต่าง ๆ
 กลุ่มผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา กับกลุ่มคณะกรรมการ
 การประถมศึกษา
 กลุ่มนักวิชาการ กับกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพต่าง ๆ
 กลุ่มคณะกรรมการการประถมศึกษา กับกลุ่มผู้ประกอบการ
 อาชีพต่าง ๆ

ส่วนความคิดเห็นระหว่างกลุ่มอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

(ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 12)

เรื่องที่ 10 การเล่นพื้นเมืองและแสดงท่าทางประกอบ กลุ่มที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ได้แก่

กลุ่มคณะกรรมการการประถมศึกษา กับกลุ่มผู้ประกอบการ
 อาชีพต่าง ๆ

ส่วนความคิดเห็นระหว่างกลุ่มอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน (ดูรายละเอียด

ภาคผนวกตาราง 12)

เนื้อหาอื่น ๆ 8 เรื่อง ไม่ปรากฏกลุ่มที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน
 (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 12)

กลุ่มทักษะคณิตศาสตร์

เนื้อหาที่ศึกษามี 5 เรื่อง ผลการวิเคราะห์สรุปได้ดังนี้

เรื่องที่ 4 การนับเงินและการซื้อขายแลกเปลี่ยน กลุ่มที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ได้แก่

กลุ่มครูผู้สอน กับกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพต่าง ๆ

กลุ่มนักวิชาการ กับกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพต่าง ๆ

ส่วนความคิดเห็นระหว่างกลุ่มอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

(ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 12)

เนื้อหาเรื่องอื่น ๆ 4 เรื่อง ไม่ปรากฏกลุ่มที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน (ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 12)

กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต

เนื้อหาที่ศึกษาทั้งหมด 50 เรื่อง ผลการวิเคราะห์สรุปได้ ดังนี้

เรื่องที่ 15 ปัญหาและความต้องการของชุมชนและของจังหวัด กลุ่มที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ได้แก่

กลุ่มครูผู้สอน กับกลุ่มนักวิชาการ

กลุ่มนักวิชาการ กับกลุ่มคณะกรรมการการประถมศึกษา

ส่วนความคิดเห็นระหว่างกลุ่มอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

(ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 12)

เรื่องที่ 23 การศึกษาและนับถือศาสนาอิสลาม กลุ่มที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ได้แก่

กลุ่มครูผู้สอน กับกลุ่มคณะกรรมการการประถมศึกษา

กลุ่มคณะกรรมการการประถมศึกษา กับกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพต่าง ๆ

ส่วนความคิดเห็นระหว่างกลุ่มอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

(ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 12)

เรื่องที่ 24 การศึกษาและนับถือศาสนาอื่น ๆ กลุ่มที่มีความ
คิดเห็นแตกต่างกัน ได้แก่

กลุ่มครูผู้สอน กับกลุ่มคณะกรรมการการประถมศึกษา
กลุ่มคณะกรรมการการประถมศึกษา กับกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพต่าง ๆ
ส่วนความคิดเห็นระหว่างกลุ่มอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน (ดูรายละเอียด

ภาคผนวกตาราง 12)

เรื่องที่ 25 ประเพณีวันขึ้นปีใหม่ กลุ่มที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน
ได้แก่

กลุ่มครูผู้สอน กับกลุ่มนักวิชาการ
กลุ่มครูผู้สอน กับกลุ่มคณะกรรมการการประถมศึกษา
กลุ่มผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา กับกลุ่มคณะกรรมการ

การประถมศึกษา

กลุ่มนักวิชาการ กับกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพต่าง ๆ
กลุ่มคณะกรรมการการประถมศึกษา กับกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพต่าง ๆ
ส่วนความคิดเห็นระหว่างกลุ่มอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน (ดูรายละเอียด

ภาคผนวกตาราง 12)

เรื่องที่ 28 ประเพณีวันสงกรานต์และวันลอยกระทง กลุ่มที่มีความ
คิดเห็นแตกต่างกัน ได้แก่

กลุ่มคณะกรรมการการประถมศึกษา กับกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพต่าง ๆ
ส่วนความคิดเห็นระหว่างกลุ่มอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน (ดูรายละเอียด

ภาคผนวกตาราง 12)

เรื่องที่ 29 การทำนา กลุ่มที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ได้แก่

กลุ่มครูผู้สอน กับกลุ่มคณะกรรมการการประถมศึกษา
กลุ่มผู้บริหารโรงเรียน กับกลุ่มคณะกรรมการการประถมศึกษา

กลุ่มคณะกรรมการการประถมศึกษา กับกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพต่าง ๆ
ส่วนความคิดเห็นระหว่างกลุ่มอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน (ดูรายละเอียด

ภาคผนวกตาราง 12)

เรื่องที่ 35 การทำเหมืองแร่ การขุดหิน กลุ่มที่มีความคิดเห็น
แตกต่างกัน ได้แก่

กลุ่มครูสอน กับกลุ่มคณะกรรมการการประถมศึกษา
กลุ่มผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษา กับกลุ่มคณะกรรมการ

การประถมศึกษา

กลุ่มนักวิชาการ กับกลุ่มคณะกรรมการการประถมศึกษา
กลุ่มคณะกรรมการการประถมศึกษา กับกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพต่าง ๆ
ส่วนความคิดเห็นระหว่างกลุ่มอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน (ดูรายละเอียด

ภาคผนวกตาราง 12)

เรื่องที่ 37 อุทสาหกรรมในครอบครัวและหัตถกรรม กลุ่มที่มีความ
คิดเห็นแตกต่างกัน ได้แก่

กลุ่มครูสอน กับกลุ่มคณะกรรมการการประถมศึกษา
กลุ่มผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษา กับกลุ่มคณะกรรมการ

การประถมศึกษา

กลุ่มนักวิชาการ กับกลุ่มคณะกรรมการการประถมศึกษา
กลุ่มคณะกรรมการการประถมศึกษา กับกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพต่าง ๆ
ส่วนความคิดเห็นระหว่างกลุ่มอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน (ดูรายละเอียด

ภาคผนวกตาราง 12)

เรื่องที่ 38 การพาณิชย์กรรม กลุ่มที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ได้แก่

กลุ่มครูสอน กับกลุ่มคณะกรรมการการประถมศึกษา
ส่วนความคิดเห็นระหว่างกลุ่มอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน (ดูรายละเอียด

ภาคผนวกตาราง 12)

เรื่องที่ 41 การรวมกลุ่มอาชีพและการสหกรณ์ กลุ่มที่มีความคิดเห็น
แตกต่างกัน ได้แก่

กลุ่มครูผู้สอน กับกลุ่มคณะกรรมการการประถมศึกษา
กลุ่มผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา กับกลุ่มคณะกรรมการ
การประถมศึกษา
กลุ่มนักวิชาการ กับกลุ่มคณะกรรมการการประถมศึกษา
กลุ่มคณะกรรมการการประถมศึกษา กับกลุ่มผู้ประกอบการต่าง ๆ
ส่วนความคิดเห็นระหว่างกลุ่มอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน (ดูรายละเอียด

ภาคผนวกตาราง 12)

เรื่องที่ 46 การใช้ปุ๋ยเคมีและยาปราบศัตรูพืช กลุ่มที่มีความคิดเห็น
แตกต่างกัน ได้แก่

กลุ่มคณะกรรมการการประถมศึกษา กับกลุ่มผู้ประกอบการต่าง ๆ
ส่วนความคิดเห็นระหว่างกลุ่มอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน (ดูรายละเอียด

ภาคผนวกตาราง 12)

เรื่องที่ 47 สถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา กลุ่มที่มีความคิดเห็น
แตกต่างกัน ได้แก่

กลุ่มครูผู้สอน กับกลุ่มคณะกรรมการการประถมศึกษา
กลุ่มคณะกรรมการการประถมศึกษา กับกลุ่มผู้ประกอบการต่าง ๆ
ส่วนความคิดเห็นระหว่างกลุ่มอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน (ดูรายละเอียด

ภาคผนวกตาราง 12)

เรื่องที่ 49 สถานศึกษา สถานประกอบการและหน่วยงานส่งเสริม
อาชีพกลุ่มที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ได้แก่

กลุ่มครูผู้สอน กับกลุ่มคณะกรรมการการประถมศึกษา
กลุ่มนักวิชาการ กับกลุ่มคณะกรรมการการประถมศึกษา

กลุ่มคณะกรรมการการประถมศึกษา กับกลุ่มผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ
ส่วนความคิดเห็นระหว่างกลุ่มอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน (ดูรายละเอียด

ภาคผนวกตาราง 12)

เนื้อหาเรื่องอื่น ๆ 37 เรื่อง ไม่ปรากฏกลุ่มที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน

(ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 12)

กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย

เนื้อหาที่ศึกษาทั้งหมด 38 เรื่อง ผลการวิเคราะห์สรุปได้ ดังนี้
เรื่องที่ 1 ความขยันหมั่นเพียร และรู้จักประหยัด กลุ่มที่มีความ

คิดเห็นแตกต่างกัน ได้แก่

กลุ่มครูผู้สอน กับกลุ่มคณะกรรมการการประถมศึกษา

กลุ่มผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษา กับกลุ่มคณะกรรมการ

การประถมศึกษา

กลุ่มนักวิชาการ กับกลุ่มคณะกรรมการการประถมศึกษา

กลุ่มคณะกรรมการการประถมศึกษา กับกลุ่มผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ

ส่วนความคิดเห็นระหว่างกลุ่มอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน (ดูรายละเอียด

ภาคผนวกตาราง 12)

เรื่องที่ 4 ความรับผิดชอบ กลุ่มที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ได้แก่

กลุ่มผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษา กับกลุ่มคณะกรรมการการ

การประถมศึกษา

กลุ่มนักวิชาการ กับกลุ่มผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ

ส่วนความคิดเห็นระหว่างกลุ่มอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน (ดูรายละเอียด

ภาคผนวกตาราง 12)

เรื่องที่ 6 ความมีระเบียบวินัยการตรงต่อเวลา กลุ่มที่มีความ
คิดเห็นแตกต่างกัน ได้แก่

กลุ่มผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา กับกลุ่มคณะกรรมการ
การประถมศึกษา

กลุ่มนักวิชาการ กับกลุ่มคณะกรรมการการประถมศึกษา

กลุ่มคณะกรรมการการประถมศึกษา กับกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพต่าง ๆ
ส่วนความคิดเห็นระหว่างกลุ่มอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน (ดูรายละเอียด

ภาคผนวกตาราง 12)

เรื่องที่ 12 การฝึกสมาธิและการลงเสริมจริยธรรม กลุ่มที่มีความ
คิดเห็นแตกต่างกัน ได้แก่

กลุ่มครูผู้สอน กับกลุ่มคณะกรรมการการประถมศึกษา

กลุ่มนักวิชาการ กับกลุ่มคณะกรรมการการประถมศึกษา

กลุ่มคณะกรรมการการประถมศึกษา กับกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพต่าง ๆ

ส่วนความคิดเห็นระหว่างกลุ่มอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน (ดูรายละเอียด

ภาคผนวกตาราง 12)

เรื่องที่ 13 วิธีแก้ข้อบกพร่องในการปฏิบัติศีลธรรม ระเบียบ กฎหมาย
และจารีตประเพณี กลุ่มที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ได้แก่

กลุ่มครูผู้สอน กับกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพต่าง ๆ

กลุ่มคณะกรรมการการประถมศึกษา กับกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพต่าง ๆ

ส่วนความคิดเห็นระหว่างกลุ่มอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน (ดูรายละเอียด

ภาคผนวกตาราง 12)

เรื่องที่ 17 การฝึกเกี่ยวกับดนตรีไทย กลุ่มที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน
ได้แก่

กลุ่มคณะกรรมการการประถมศึกษา กับกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพต่าง ๆ

ส่วนความคิดเห็นระหว่างกลุ่มอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน (ดูรายละเอียด

ภาคผนวกตาราง 12)

เรื่องที่ 18 การฝึกเกี่ยวกับดนตรีสากล กลุ่มที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน
ได้แก่

กลุ่มผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษา กับกลุ่มนักวิชาการ
ส่วนความคิดเห็นระหว่างกลุ่มอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน (ดูรายละเอียด

ภาคผนวกตาราง 12)

เรื่องที่ 19 การขับร้องเพลงไทยเดิม กลุ่มที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน
ได้แก่

กลุ่มผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษา กับกลุ่มนักวิชาการ
ส่วนความคิดเห็นระหว่างกลุ่มอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน (ดูรายละเอียด

ภาคผนวกตาราง 12)

เรื่องที่ 27 การเล่นชนว้าว กลุ่มที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันได้แก่
กลุ่มผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษา กับกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพต่าง ๆ
กลุ่มคณะกรรมการการประถมศึกษา กับกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพต่าง ๆ
ส่วนความคิดเห็นระหว่างกลุ่มอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน (ดูรายละเอียด

ภาคผนวกตาราง 12)

เรื่องที่ 29 การเล่นตะกร้อ กลุ่มที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันได้แก่
กลุ่มครูผู้สอน กับกลุ่มคณะกรรมการการประถมศึกษา
กลุ่มผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษา กับกลุ่มนักวิชาการ
กลุ่มผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษา กับกลุ่มคณะกรรมการ

การประถมศึกษา

กลุ่มผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษา กับกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพต่าง ๆ
กลุ่มนักวิชาการ กับกลุ่มคณะกรรมการการประถมศึกษา
กลุ่มคณะกรรมการการประถมศึกษา กับกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพต่าง ๆ

ส่วนความคิดเห็นระหว่างกลุ่มอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน (ดูรายละเอียด

ภาคผนวกตาราง 12)

เรื่องที่ 30 การเล่นเกมเก็บ หมายหิน หมายฮอส กลุ่มที่มีความ
คิดเห็นแตกต่างกัน ได้แก่

กลุ่มครูสอน กับกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพต่าง ๆ

กลุ่มผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา กับกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพต่าง ๆ

กลุ่มคณะกรรมการการประถมศึกษา กับกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพต่าง ๆ

ส่วนความคิดเห็นระหว่างกลุ่มอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน (ดูรายละเอียด

ภาคผนวกตาราง 12)

เรื่องที่ 31 การเล่นเกมหลุม (หมายขุม) กลุ่มที่มีความคิดเห็น
แตกต่างกัน ได้แก่

กลุ่มครูสอน กับ กลุ่มผู้ประกอบการอาชีพต่าง ๆ

กลุ่มผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา กับ กลุ่มผู้ประกอบการอาชีพต่าง ๆ

กลุ่มคณะกรรมการการประถมศึกษา กับ กลุ่มผู้ประกอบการอาชีพต่าง ๆ

ส่วนความคิดเห็นระหว่างกลุ่มอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน (ดูรายละเอียด

ภาคผนวกตาราง 12)

เรื่องที่ 32 การเล่นเกมว้าว กลุ่มที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ได้แก่

กลุ่มครูสอน กับกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพต่าง ๆ

กลุ่มผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา กับกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพต่าง ๆ

ส่วนความคิดเห็นระหว่างกลุ่มอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน (ดูรายละเอียด

ภาคผนวกตาราง 12)

เรื่องที่ 33 การรับศีล ฟังธรรม ฟังเทศน์ กลุ่มที่มีความคิดเห็น
แตกต่างกัน ได้แก่

กลุ่มครูสอน กับกลุ่มคณะกรรมการการประถมศึกษา
กลุ่มผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษา กับกลุ่มคณะกรรมการ

ประถมศึกษา

กลุ่มนักวิชาการ กับกลุ่มคณะกรรมการการประถมศึกษา
กลุ่มคณะกรรมการการประถมศึกษา กับกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพต่าง ๆ
ส่วนความคิดเห็นระหว่างกลุ่มอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน (ดูรายละเอียด

ภาคผนวก ตาราง 12)

เรื่องที่ 35 การขวนขวาย กลุ่มที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ได้แก่
กลุ่มผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษา กับกลุ่มคณะกรรมการการ

ประถมศึกษา

กลุ่มคณะกรรมการการประถมศึกษา กับกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพต่าง ๆ
ส่วนความคิดเห็นระหว่างกลุ่มอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน (ดูรายละเอียด

ภาคผนวกตาราง 12)

เรื่องที่ 36 การถือถือถือ การเข้าสู่หน้าที่ กลุ่มที่มีความคิดเห็น
แตกต่างกัน ได้แก่

กลุ่มครูสอน กับกลุ่มคณะกรรมการการประถมศึกษา
กลุ่มผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษา กับกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพต่าง ๆ
กลุ่มคณะกรรมการการประถมศึกษา กับกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพต่าง ๆ
ส่วนความคิดเห็นระหว่างกลุ่มอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน (ดูรายละเอียด

ภาคผนวกตาราง 12)

เรื่องที่ 37 การแต่งงาน กลุ่มที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ได้แก่
กลุ่มผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษา กับกลุ่มนักวิชาการ
กลุ่มผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษา กับกลุ่มคณะกรรมการ

ประถมศึกษา

ส่วนความคิดเห็นระหว่างกลุ่มอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน (ดูรายละเอียด
ภาคผนวก ตาราง 12)

เรื่องที่ 38 งานศพ กลุ่มที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ได้แก่
กลุ่มผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา กับกลุ่มคณะกรรมการการ
ประถมศึกษา

ส่วนความคิดเห็นระหว่างกลุ่มอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน (ดูรายละเอียด
ภาคผนวกตาราง 12)

เนื้อหาเรื่องอื่น ๆ อีก 20 เรื่อง ไม่ปรากฏกลุ่มที่มีความคิดเห็น
แตกต่างกัน (ดูรายละเอียดภาคผนวก 12)

กลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ

เรื่องที่ 1 การจัดบ้านและช่วยเหลืองานในบ้าน กลุ่มที่มีความคิดเห็น
แตกต่างกัน ได้แก่

กลุ่มครูสอน กับกลุ่มคณะกรรมการการประถมศึกษา
กลุ่มผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา กับกลุ่มคณะกรรมการการ
ประถมศึกษา

กลุ่มนักวิชาการ กับกลุ่มคณะกรรมการการประถมศึกษา
กลุ่มคณะกรรมการการประถมศึกษา กับกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพต่าง ๆ
ส่วนความคิดเห็นระหว่างกลุ่มอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน (ดูรายละเอียด

ภาคผนวกตาราง 12)

เรื่องที่ 13 การเลี้ยงเด็กเลี้ยงน้อง กลุ่มที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน
ได้แก่

กลุ่มผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา กับกลุ่มคณะกรรมการการ
ประถมศึกษา

ส่วนความคิดเห็นระหว่างกลุ่มอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน (ดูรายละเอียด
ภาคผนวกตาราง 12)

เรื่องที่ 6 งานใบทอง กลุ่มที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ได้แก่
กลุ่มผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษา กับกลุ่มคณะกรรมการการ
ประถมศึกษา

กลุ่มคณะกรรมการการประถมศึกษา กับกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพต่าง ๆ
ส่วนความคิดเห็นระหว่างกลุ่มอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน (ดูรายละเอียด

ภาคผนวกตาราง 12)

เรื่องที่ 8 งานแกะสลัก กลุ่มที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ได้แก่
กลุ่มครูสอน กับกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพต่าง ๆ
กลุ่มคณะกรรมการการประถมศึกษา กับกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพต่าง ๆ
ส่วนความคิดเห็นระหว่างกลุ่มอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน (ดูรายละเอียด

ภาคผนวกตาราง 12)

เรื่องที่ 10 งานไม้ กลุ่มที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ได้แก่
กลุ่มนักวิชาการ กับกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพต่าง ๆ
ส่วนความคิดเห็นระหว่างกลุ่มอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน (ดูรายละเอียด

ภาคผนวกตาราง 12)

เรื่องที่ 12 งานโลหะ คัด บัดกรี กลุ่มที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน
ได้แก่

กลุ่มครูสอน กับกลุ่มคณะกรรมการการประถมศึกษา
กลุ่มผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษา กับกลุ่มคณะกรรมการการ
ประถมศึกษา

ส่วนความคิดเห็นระหว่างกลุ่มอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน (ดูรายละเอียด

ภาคผนวกตาราง 12)

เรื่องที่ 16 งานทัศนคติ คัดค้าน และเสริมสวຍ กลุ่มที่มีความคิดเห็น
แตกต่างกัน ได้แก่

กลุ่มครูผู้สอน กับกลุ่มคณะกรรมการการประถมศึกษา
กลุ่มผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา กับกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพต่าง ๆ
กลุ่มนักวิชาการ กับกลุ่มคณะกรรมการการประถมศึกษา
กลุ่มคณะกรรมการการประถมศึกษา กับกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพต่าง ๆ
ส่วนความคิดเห็นระหว่างกลุ่มอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน (ดูรายละเอียด

ภาคผนวกตาราง 12)

เรื่องที่ 17 การประทุษร้ายศัตรู การทำของชั่วร้าย กลุ่มที่มีความคิดเห็น
แตกต่างกัน ได้แก่

กลุ่มครูผู้สอน กับกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพต่าง ๆ
กลุ่มผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา กับกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพต่าง ๆ
ส่วนความคิดเห็นระหว่างกลุ่มอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน (ดูรายละเอียด

ภาคผนวกตาราง 12)

เรื่องที่ 18 การทำรูป ดอกไม้จันทน์ พวงหรีด กลุ่มที่มีความคิดเห็น
แตกต่างกัน ได้แก่

กลุ่มครูผู้สอน กับกลุ่มคณะกรรมการการประถมศึกษา
กลุ่มผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา กับกลุ่มคณะกรรมการการ

ประถมศึกษา

กลุ่มคณะกรรมการการประถมศึกษา กับกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพต่าง ๆ
ส่วนความคิดเห็นระหว่างกลุ่มอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน (ดูรายละเอียด

ภาคผนวกตาราง 12)

เรื่องที่ 21 การทอผ้า กลุ่มที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ได้แก่
 กลุ่มครูสอน กับกลุ่มคณะกรรมการการประถมศึกษา
 กลุ่มผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษา กับกลุ่มคณะกรรมการการ

ประถมศึกษา

กลุ่มคณะกรรมการการประถมศึกษา กับกลุ่มผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ
 ส่วนความคิดเห็นระหว่างกลุ่มอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน (ดูรายละเอียด

ภาคผนวกตาราง 12)

เรื่องที่ 22 การทำน้ำตาลโตนด กลุ่มที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน
 ได้แก่

กลุ่มผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษา กับกลุ่มคณะกรรมการการ

ประถมศึกษา

กลุ่มผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษา กับกลุ่มผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ
 ส่วนความคิดเห็นระหว่างกลุ่มอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน (ดูรายละเอียด

ภาคผนวกตาราง 12)

เรื่องที่ 29 การทำทุเรียนกวน กลุ่มที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ได้แก่
 กลุ่มคณะกรรมการการประถมศึกษา กับกลุ่มผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ
 ส่วนความคิดเห็นระหว่างกลุ่มอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน (ดูรายละเอียด

ภาคผนวกตาราง 12)

เรื่องที่ 30 การทำลูกหยี กลุ่มที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ได้แก่
 กลุ่มผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษา กับกลุ่มนักวิชาการ
 กลุ่มนักวิชาการ กับกลุ่มผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ
 ส่วนความคิดเห็นระหว่างกลุ่มอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน (ดูรายละเอียด

ภาคผนวกตาราง 12)

เรื่องที่ 31 การทำกะปิ กลุ่มที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน
ได้แก่

กลุ่มครูสอน กับกลุ่มคณะกรรมการการประถมศึกษา
ส่วนความคิดเห็นระหว่างกลุ่มอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน (ดูรายละเอียด

ภาคผนวกตาราง 12)

เรื่องที่ 33 การทำปลาแห้ง ปลาเค็ม กลุ่มที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน
ได้แก่

กลุ่มครูสอน กับกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพต่าง ๆ
กลุ่มนักวิชาการ กับกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพต่าง ๆ
ส่วนความคิดเห็นระหว่างกลุ่มอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน (ดูรายละเอียด

ภาคผนวกตาราง 12)

เรื่องที่ 34 การทำข้าวเกรียบกุ้ง ข้าวเกรียบปลา กลุ่มที่มีความคิดเห็น
แตกต่างกัน ได้แก่

กลุ่มผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา กับกลุ่ม นักวิชาการ
ส่วนความคิดเห็นระหว่างกลุ่มอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน (ดูรายละเอียด

ภาคผนวกตาราง 12)

เรื่องที่ 35 การทำปลาป่น อาหารสัตว์ กลุ่มที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน
ได้แก่

กลุ่มครูสอน กับกลุ่มนักวิชาการ
กลุ่มผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา กับกลุ่มนักวิชาการ
กลุ่มนักวิชาการ กับกลุ่มคณะกรรมการการประถมศึกษา
กลุ่มนักวิชาการ กับกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพต่าง ๆ
ส่วนความคิดเห็นระหว่างกลุ่มอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน (ดูรายละเอียด

ภาคผนวกตาราง 12)

เรื่องที่ 37 ผลิตภัณฑ์พลาสติก กลุ่มที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน
ได้แก่

กลุ่มครูสอน กับกลุ่มคณะกรรมการการประถมศึกษา
กลุ่มผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา กับกลุ่มคณะกรรมการการ
ประถมศึกษา

กลุ่มนักวิชาการ กับกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพต่าง ๆ
กลุ่มคณะกรรมการการประถมศึกษา กับกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพต่าง ๆ
ส่วนความคิดเห็นระหว่างกลุ่มอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน (ดูรายละเอียด

ภาคผนวกตาราง 12)

เนื้อหาอื่น ๆ อีก 19 เรื่อง ไม่ปรากฏกลุ่มที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน
(ดูรายละเอียดภาคผนวกตาราง 12)

4. สรุปผลการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาหลักสูตร

จากการศึกษาความคิดเห็นและเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคคลในกลุ่ม
เกี่ยวกับเนื้อหาหลักสูตรประถมศึกษาที่เหมาะสมกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่นใน
จังหวัดสงขลา จัดระดับความสำคัญได้เป็น 5 ระดับ คือ

เนื้อหาที่มีความจำเป็นมากที่สุด มีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะต้องจัดไว้ใน
หลักสูตรประถมศึกษา สำหรับจังหวัดสงขลา

เนื้อหาที่มีความจำเป็นมาก มีความสำคัญที่จะต้องจัดและปรับปรุง
รายละเอียดสำหรับใช้เป็นหลักสูตรประถมศึกษา สำหรับจังหวัดสงขลา

เนื้อหาที่มีความจำเป็นปานกลาง เป็นเนื้อหาที่เหมาะสมกับสภาพทั่วไป
และสภาพในบางท้องถิ่น จัดเป็นเนื้อหาย่อยสำหรับกิจกรรมการเรียนการสอนเฉพาะท้องถิ่น
ไม่ถือเป็นเนื้อหาที่สำคัญของหลักสูตรประถมศึกษาสำหรับจังหวัดสงขลา

เนื้อหาที่มีความจำเป็นน้อย และจำเป็นน้อยที่สุด ไม่จัดเป็นเนื้อหาหลักสูตร
ประถมศึกษา สำหรับจังหวัดสงขลา

เนื้อหาที่เป็นความต้องการสำหรับการศึกษาในครั้งนี้คือ เนื้อหาที่มีความจำเป็นมากที่สุดและมีความจำเป็นมาก
ผลการศึกษาจัดเนื้อหาไว้เป็นกลุ่มประสบการณ์ และจัดไว้ตามลำดับความสำคัญดังนี้

ตาราง 3 แสดงผลการศึกษาความนึกเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาหลักสูตร

เนื้อหาหลักสูตร	ความจำเป็น
<u>กลุ่มทักษะ - ภาษาไทย</u>	
1. การพูดภาษากลางให้ถูกต้องชัดเจน	มากที่สุด
2. การใช้ภาษากลางในการอธิบายและรายงาน	มากที่สุด
3. การออกเสียง ร. ง. และคำควบกล้ำถูกต้อง	มากที่สุด
4. มารยาทในการพูด การทักทาย และสนทนากับบุคคลระดับต่าง ๆ	มากที่สุด
5. การพูดภาษาปากในในกลุ่มชาวใต้	มาก
6. การรวบรวมคำภาษาถิ่นแล้วอธิบายความหมายเป็นภาษากลาง	มาก
7. การใช้คำพังเพย ภาษิต และปริศนาคำทายของท้องถิ่น	มาก
8. คำนานการละเล่นของชาวสงขลาและชาวใต้	มาก
9. การเรียกชื่อสิ่งของและใช้คำกริยาเป็นภาษาปากในใต้	ปานกลาง
10. การเข้าใจความหมายและใช้สำนวนชาวใต้ได้ถูกต้อง เช่น ศรีแก้วพลอยรุ่ง นอนเหมือนในหัวโรงแพ	ปานกลาง
11. การเข้าใจเนื้อร้อง ความหมายเพลงกล่อมเด็ก	ปานกลาง
12. การเล่านิทานพื้นเมืองและแสดงท่าทางประกอบ	ปานกลาง

ตาราง 3 (ต่อ)

เนื้อหาหลักสูตร	ความจำเป็น
<u>กลุ่มทักษะ - คณิตศาสตร์</u> 1. การคาดคะเน การวัดความยาว น้ำหนัก และจำนวน 2. การนับเงินและการซื้อขายแลกเปลี่ยน 3. การใช้เรื่องราวและวัสดุสิ่งของในท้องถิ่นเป็นโจทย์เลข 4. การเปรียบเทียบจำนวน ขนาด น้ำหนัก 5. การเขียนแผนผังบอกมาตราส่วน บอกระยะทาง	มากที่สุด มากที่สุด มากที่สุด มาก มาก
<u>กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต</u> 1. ความสะอาดของร่างกาย เสื้อผ้า เครื่องใช้ และบ้าน 2. การเลือกซื้ออาหารที่มีประโยชน์ 3. การถนอมอาหาร เก็บรักษา และการปรุงอาหาร 4. การกินอาหารที่ถูกสุขลักษณะ 5. การสร้างสุขนิสัย การออกกำลังกาย และการพักผ่อน 6. การใช้ยาสามัญประจำบ้าน และการปฐมพยาบาล 7. การใช้ส้วมที่ถูกสุขลักษณะ 8. การป้องกันโรคติดต่อ 9. การใช้น้ำสะอาด และการรู้จักแก้ปัญหาการดื่ม การใช้ 10. ปัญหาและความต้องการของชุมชน และของจังหวัด 11. การป้องกันรักษาความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน	มากที่สุด มากที่สุด มากที่สุด มากที่สุด มากที่สุด มากที่สุด มากที่สุด มากที่สุด มากที่สุด มากที่สุด มากที่สุด

ตาราง 3 (ต่อ)

เนื้อหาหลักสูตร	ความจำเป็น
12. การทำนา	มากที่สุด
13. การทำสวนยางพารา	มากที่สุด
14. การรวมกลุ่มอาชีพและการสหกรณ์	มากที่สุด
15. การผลิต การใช้ปุ๋ยอินทรีย์ ปุ๋ยหมัก	มากที่สุด
16. การป้องกันอุบัติเหตุจากสิ่งแวดล้อม	มาก
17. จำนวนประชากร สภาพความเป็นอยู่ในชุมชน	มาก
18. ทรัพยากรอาชีพและผลิตภัณฑ์ของชุมชนและจังหวัด	มาก
19. การคมนาคม การขนส่ง และการสื่อสารของจังหวัด	มาก
20. การชลประทาน และแหล่งเก็บกักน้ำ	มาก
21. การศึกษาและนับถือศาสนาพุทธ	มาก
22. ประเพณีวันเข้าพรรษา ออกพรรษา และการชักพระ	มาก
23. ประเพณีวันสารท	มาก
24. ประเพณีวันสงกรานต์ และวันลอยกระทง	มาก
25. การปลูกพืชไร่ การทำไร่นาสวนผสม	มาก
26. การทำสวนผลไม้ เช่น มะพร้าว ทุเรียน เงาะ ฯลฯ	มาก
27. การประมง	มาก
28. การเลี้ยงปศุสัตว์ เช่น วัว ควาย เป็ด ไก่ ฯลฯ	มาก
29. อุตสาหกรรมในครอบครัวและหัตถกรรม	มาก
30. ความรับผิดชอบและจรรยาบรรณของผู้ประกอบอาชีพ	มาก
31. เครื่องทุ่นแรงและเครื่องมือแรงการประกอบอาชีพ	มาก
32. เชื้อเพลิงและพลังงานที่ใช้ในท้องถิ่น	มาก

ตาราง 3 (ต่อ)

เนื้อหาหลักสูตร	ความจำเป็น
19. การแกะกนกกลายไทย และการแทงหยวก	ปานกลาง
20. การฝึกเกี่ยวกับดนตรีสากล	ปานกลาง
21. การขับร้องเพลงไทยเดิม	ปานกลาง
22. การร้องเพลงไทยสากลและเพลงสากล	ปานกลาง
23. การร้องรำและแสดงมโนห์รา	ปานกลาง
24. การเชิดและขับบทหนังตะลุง	ปานกลาง
25. การเดินเพลงมอญ	ปานกลาง
26. การแสดงลิเก	ปานกลาง
27. การเล่นตะกร้อ	ปานกลาง
28. การเล่นหมากเก็บ หมากหนีบ หมากชก	ปานกลาง
29. การเล่นวาว	ปานกลาง
30. การทอดกรีน ทอดน้ำปลา	ปานกลาง
31. การถือศีลอด การเข้าสูหนัถ	ปานกลาง
32. การแต่งงาน	ปานกลาง
33. งานศพ	ปานกลาง
34. การเล่นมะโย่ง ร้องเง็ง	น้อย
35. การรำลิละ รำกริช รำมวยจีน	น้อย
36. การเล่นหมากหลุม (หมากฮุก)	น้อย
37. การเล่นชนวัว	น้อยที่สุด
38. การเล่นตีไก่ เล่นตี่จับ	น้อยที่สุด

ตาราง 3 (ต่อ)

เนื้อหาหลักสูตร	ความจำเป็น
18. งานใบทอง	ปานกลาง
19. งานแกะสลัก	ปานกลาง
20. การจักคอกไม้ ร้อยมาลัย	ปานกลาง
21. งานโลหะ กัด บักรั้ว	ปานกลาง
22. งานปั้น งานดินเผา	ปานกลาง
23. งานตัดผม ถักผม และเสริมสวย	ปานกลาง
24. การประดิษฐ์เศษวัสดุ การทำของชำร่วย	ปานกลาง
25. การทำรูป คอกไม้จันทร์ พวงหรีด	ปานกลาง
26. การทอผ้า	ปานกลาง
27. การทำน้ำตาลโตนด	ปานกลาง
28. การสีข้าว	ปานกลาง
29. การเพาะเลี้ยงกุ้ง การทำนากุ้ง การเลี้ยงปลากระพง	ปานกลาง
30. การทำทุเรียนกวน	ปานกลาง
31. การทำลูกหยี	ปานกลาง
32. การทำกะปิ	ปานกลาง
33. การทำกุ้งแห้ง มันกุ้ง กุ้งแก้ว กุ้งไม้	ปานกลาง
34. การทำข้าวเกรียบกุ้ง ข้าวเกรียบปลา	ปานกลาง
35. การทำปลาป่นและอาหารสัตว์	ปานกลาง
36. ผลิตภัณฑ์จากไม้ หวาย ย่านียี่เป่า ใบลาน ฯลฯ	ปานกลาง
37. ผลิตภัณฑ์พลาสติก	ปานกลาง

สรุปผลจำนวนเนื้อหาที่ศึกษาได้จำแนกเป็นรายกลุ่มประสบการณ์

ตาราง 4 แสดงจำนวนเนื้อหาที่ศึกษาเป็นรายกลุ่มประสบการณ์

กลุ่มประสบการณ์	รวมทั้งสิ้น	จำนวนเนื้อหาที่ศึกษาได้				
		จำเป็นอย่าง มากที่สุด	จำ เป็น มาก	จำ เป็น ปานกลาง	จำ เป็น น้อย	จำ เป็น น้อยที่สุด
กลุ่มทักษะ - ภาษาไทย	12	4	4	4	-	-
- คณิตศาสตร์	5	3	2	-	-	-
กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต	50	15	22	13	-	-
กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย	38	11	4	18	3	2
กลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ	37	3	14	20	-	-
รวม	142	36	46	55	3	2

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับเนื้อหาหลักสูตรประถมศึกษา ที่เหมาะสมกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่นในจังหวัดสงขลา ครั้งนี้มีความมุ่งหมาย ขั้นตอนการศึกษา และสรุปผลการค้นคว้า ได้ดังนี้

ความมุ่งหมายในการค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาค้นคว้าความคิดเห็นของบุคคลในกลุ่มตัวอย่าง เกี่ยวกับเนื้อหาหลักสูตรประถมศึกษา ที่เหมาะสมกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่นในจังหวัดสงขลา
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคคลในกลุ่มตัวอย่าง เกี่ยวกับเนื้อหาหลักสูตรประถมศึกษา ที่เหมาะสมกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่นในจังหวัดสงขลา

สมมติฐานในการค้นคว้า

ครูผู้สอน ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา นักวิชาการ คณะกรรมการการประถมศึกษา ผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาหลักสูตรประถมศึกษาที่เหมาะสมกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่นในจังหวัดสงขลาแต่ละเรื่องแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการค้นคว้า

สำรวจข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของบุคคลในกลุ่มตัวอย่าง รวบรวม และจัดกระทำข้อมูล สรุปผลตามความมุ่งหมายในการค้นคว้า

กลุ่มตัวอย่าง

กำหนดประชากรเป็นห้ากลุ่ม โดยวิธีการสุ่มอย่างง่ายจากกลุ่มบุคคล แต่ละอาชีพ ในท้องที่ต่าง ๆ ทั้ง 10 อำเภอ ของจังหวัดสงขลา ดังนี้

1. กลุ่มครูสอน จำนวน 60 คน
2. กลุ่มผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา 60 คน
3. กลุ่มนักวิชาการ จำนวน 30 คน
4. กลุ่มคณะกรรมการการประถมศึกษา จำนวน 34 คน
5. กลุ่มผู้ประกอบการอาชีพต่าง ๆ จำนวน 265 คน

รวมจำนวนประชากรทั้งสิ้น 449 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้า

1. แบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาหลักสูตร ที่เหมาะสมกับสภาพ

และความต้องการของท้องถิ่นในจังหวัดสงขลา

2. เอกสาร ใช้เอกสาร คือ หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521

แผนพัฒนาจังหวัดสงขลา และเอกสารอ้างอิงต่าง ๆ เพื่อกำหนดและตรวจสอบรายละเอียดของเนื้อหาที่กำหนดในแบบสอบถาม

3. เครื่องคอมพิวเตอร์ ใช้ในการคำนวณหาค่าทางสถิติของข้อมูลเกี่ยวกับ

ความคิดเห็นของประชากรในกลุ่มตัวอย่าง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เพื่อคุณภาพ

ความเหมาะสมและเป็นข้อมูลในการอภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า

2. การวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาหลักสูตร ของแต่ละกลุ่มตัวอย่าง และของบุคคลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง

3. การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่าง เกี่ยวกับความคิดเห็น ของแต่ละเนื้อหา

การดำเนินการวิเคราะห์ รวมคะแนนแต่ละเนื้อหา หาค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ค่าร้อยละ และค่าฐานนิยม (Mode) ของแต่ละกลุ่มตัวอย่าง และของบุคคลทั้งหมดที่ศึกษา และวิเคราะห์ความแปรปรวนหาค่าความแตกต่างของความคิดเห็นของแต่ละกลุ่มตัวอย่าง โดยการทดสอบแบบ F - test และใช้การทดสอบวิธี Scheffe's Method หาคู่กลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกัน

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษารูปความสำคัญของเนื้อหาได้เป็นห้าระดับ คือ มีความจำเป็นมากที่สุด 36 เรื่อง จำเป็นมาก 46 เรื่อง จำเป็นปานกลาง 55 เรื่อง จำเป็นน้อย 3 เรื่อง และจำเป็นน้อยที่สุด 2 เรื่อง เนื้อหาที่ต้องการสำหรับการศึกษาในครั้งนี้คือ เนื้อหาที่จำเป็นมากที่สุด และจำเป็นมาก ได้แก่เนื้อหาต่อไปนี้

เนื้อหาที่จำเป็นมากที่สุด

กลุ่มทักษะ - ภาษาไทย

1. การพูดภาษากลางให้ถูกต้องชัดเจน
2. การใช้ภาษากลางในการอธิบายและรายงาน
3. การออกเสียง ร. ง. และคำควบกล้ำถูกต้อง
4. มารยาทในการพูดการทักทาย และสนทนากับบุคคลระดับต่าง ๆ

กลุ่มทักษะ — คณิตศาสตร์

1. การคาดคะเนการวัดความยาว น้ำหนัก และจำนวน
2. การนับเงินและการซื้อขายแลกเปลี่ยน
3. การใช้เรื่องราวและวัสดุสิ่งของในห้องเรียนเป็นโจทย์เลข

กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต

1. ความสะอาดของร่างกาย เสื้อผ้า เครื่องใช้และบ้าน
2. การเลือกซื้ออาหารที่มีประโยชน์
3. การนอนการเก็บรักษา และการปรุงอาหาร
4. การกินอาหารที่ถูกสุขลักษณะ
5. การสร้างสุนทรีย์ การออกกำลังกาย และการพักผ่อน
6. การใช้ยาสามัญประจำบ้านและการปฐมพยาบาล
7. การใช้ส้วมที่ถูกสุขลักษณะ
8. การป้องกันโรคติดต่อ
9. การใช้น้ำที่สะอาดและการรู้จักแก้ปัญหาการดื่มการใช้
10. ปัญหาและความต้องการ ของชุมชนและของจังหวัด
11. การป้องกันรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
12. การทํานา
13. การทำสวนยางพารา
14. การรวมกลุ่มอาชีพและการสหกรณ์
15. การผลิต การใช้ปุ๋ยอินทรีย์ ปุ๋ยหมัก

กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย

1. ความขยันหมั่นเพียร และรู้จักประหยัด
2. ความซื่อสัตย์สุจริต และความจริงใจ
3. ความเมตตากรุณา
4. ความรับผิดชอบ

5. ความเชื่อเพื่อเชื่อแม่ เสียสละ เห็นอกเห็นใจ
6. ความมีระเบียบวินัย และการตรงต่อเวลา
7. ความกตัญญู
8. การไม่โลภ ไม่ขโมย ไม่ละเมิดของรักผู้อื่น
9. ความมีมารยาทดี มีใจเป็นธรรม ไม่ลำเอียง
10. การไม่พูดปด ไม่พูดคำหยาบ ไม่ยุ่งให้แตกแยก
11. ความร่วมมือร่วมใจ ไม่ฉ้อราษฎร์บังหลวง

กลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ

1. การจัดบ้านและช่วยเหลืองานในบ้าน
2. การรู้จักใช้ เก็บรักษา ซ่อมแซม เลื่อนผ้าเครื่องนุ่งห่ม
3. การทำสวนครัว

เนื้อหาที่มีความจำเป็นมาก

กลุ่มทักษะ – ภาษาไทย

1. การพูดภาษาปากได้ในกลุ่มชาวใต้
2. การรวบรวมคำภาษาถิ่นแล้วอธิบายความหมายเป็นภาษากลาง
3. การใช้คำพังเพย ภาษิต และปริศนาคำทายของท้องถิ่น
4. ตำนาน การละเล่นของชาวสงขลา และชาวใต้

กลุ่มทักษะ – คณิตศาสตร์

1. การเปรียบเทียบจำนวน ขนาด น้ำหนัก
2. การเขียนแผนผังบอกมาตราส่วน บอกระยะทาง

กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต

1. การป้องกันอุบัติเหตุจากสิ่งแวดล้อม
2. จำนวนประชากร สภาพความเป็นอยู่ในชุมชน
3. ทรัพยากร อาชีพ และผลิตผลของชุมชน และจังหวัด
4. การคมนาคม การขนส่ง และการสื่อสารของจังหวัด

5. การชลประทานและแหล่งเก็บกักน้ำ
6. การศึกษาและนับถือศาสนาพุทธ
7. ประเพณีวันเข้าพรรษา ออกพรรษา และการชักพระ
8. ประเพณีวันสารท
9. ประเพณีวันสงกรานต์ และวันลอยกระทง
10. การปลูกพืชไร่ การทำไร่นาสวนผสม
11. การทำสวนผลไม้ เช่น มะพร้าว ทุเรียน เงาะ ฯลฯ
12. การประมง
13. การเลี้ยงปศุสัตว์ เช่น วัว ควาย เป็ด ไก่ ฯลฯ
14. อุตสาหกรรมในครอบครัวและหัตถกรรม
15. ความรับผิดชอบและจรรยาบรรณของผู้ประกอบอาชีพ
16. เครื่องทุนแรง และเครื่องมือแรงการประกอบอาชีพ
17. เชื้อเพลิงและพลังงานที่มีในท้องถิ่น
18. การใช้ปุ๋ยเคมีและยาปราบศัตรูพืช
19. สถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา
20. การสงวนทรัพยากรและอนุรักษ์ธรรมชาติ
21. สถานศึกษา แหล่งประกอบการ และหน่วยงานส่งเสริมอาชีพ
22. ชาวเหตุการณ์ของชุมชน จังหวัด และชาติ

กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย

1. วิธีแก้ข้อบกพร่องในการปฏิบัติศีลธรรม ระเบียบ กฎหมาย และจารีตประเพณี
2. การฝึกเกี่ยวกับคนไทย
3. การรับศีล พังขรรณ พังเทศน์
4. การบวชนาค

กลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ

1. การเลี้ยงเด็ก เลี้ยงน้อง
2. การปลูก การดูแลรักษาไม้ดอกไม้ประดับ
3. การเย็บปักถักร้อย
4. งานไม้
5. งานปูน
6. งานไฟฟ้า
7. งานซ่อมรถจักรยาน และเครื่องยนต์
8. การเพาะเห็ด
9. การทำอาหาร ทำขนม
10. การเลี้ยงปลาน้ำจืด เช่น ปลากุฏ ปลาไนล ฯลฯ
11. การเพาะพันธุ์ ขยายพันธุ์ และคิกทายางพันธุ์ดี
12. การทำยางแผ่นชั้นดี
13. การทำเม็คมะม่วงหิมพานต์
14. การทำปลาแห้ง ปลาเค็ม

อภิปรายผล

1. สถานภาพของบุคคลในกลุ่มตัวอย่าง สุ่มมาจากทุกท้องถิ่นในเขตจังหวัด เป็นการกระจายประชากร ที่คาดหวังว่าจะเป็นตัวแทนของประชากรในแต่ละกลุ่มได้เป็นอย่างดี และจากรายละเอียดสถานภาพของบุคคลในทุก ๆ ด้าน มีความเหมาะสมตรงตามความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

2. จำนวนประชากรแต่ละกลุ่มตัวอย่าง มีความแตกต่างกัน แต่ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาหลักสูตรแต่ละเนื้อหาเป็นความคิดเห็นที่ใกล้เคียงกันในด้านความจำเป็นที่จะต้องนำไปใช้เป็นหลักสูตร จึงถือได้ว่าเป็นความคิดเห็นที่เป็นความต้องการของท้องถิ่นอย่างแท้จริง

3. เนื้อหาที่มีความสำคัญในระดับ มีความจำเป็นมากที่สุด และจำเป็นมากที่สุด ถือเป็นเนื้อหาหลักสูตรที่เหมาะสมกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่นในจังหวัดสงขลา
4. เนื้อหาที่มีความจำเป็นปานกลาง ถือเป็นเนื้อหาที่มีความสำคัญและมีประโยชน์เฉพาะบางท้องถิ่น ซึ่งอาจจะนำไปจัดเป็นกิจกรรมเสริมประสบการณ์หรืองานเลือกก็ได้ เนื่องจากเป็นเนื้อหาที่ไม่ครอบคลุมสภาพทั่วไป จึงจัดเป็นเนื้อหาที่ไม่เหมาะสมกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่นอย่างแท้จริง เนื้อหาที่มีความจำเป็นน้อย และจำเป็นน้อยที่สุด ก็ไม่ครอบคลุมสภาพท้องถิ่นเช่นเดียวกัน จึงมิได้เสนอเป็นผลในการศึกษาค้นคว้า

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้ข้อมูลสำหรับใช้ในการพัฒนาหลักสูตร ประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ให้เป็นหลักสูตรท้องถิ่นจังหวัดสงขลา ตลอดจนการวางแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา การพัฒนาอาชีพของชุมชน การจัดทำเอกสาร หนังสืออ่านประกอบ หนังสืออ่านเพิ่มเติม ต่อไป

สำหรับผู้บริหารและผู้บริหารนิคมชลประทานในการจัดการประถมศึกษาของจังหวัดสงขลา สามารถนำข้อมูลความสำคัญของแต่ละเนื้อหา ไปกำหนดนโยบาย กำหนดแผนพัฒนาการศึกษา โดยส่วนรวมได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา ผู้สอน และผู้ทำหน้าที่นิเทศการศึกษา สามารถจะนำข้อมูลแต่ละเนื้อหา ไปจัดทำรายละเอียด กำหนดแผนการสอนย่อย จัดทำเอกสาร คู่มือครู จัดทำชุดการสอน ตลอดจนหนังสืออ่านประกอบแต่ละเรื่อง ตามสภาพและความจำเป็นของแต่ละท้องถิ่น

สำหรับผู้สนใจเกี่ยวกับการศึกษาของจังหวัดสงขลา และการศึกษาเกี่ยวกับหลักสูตร จะได้รับความรู้เกี่ยวกับสภาพทั่วไปของจังหวัดสงขลา การพัฒนาหลักสูตร ขั้นตอนในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น บทบาทของบุคคลต่าง ๆ ในการพัฒนาหลักสูตร ตลอดจนความสำคัญของแต่ละเนื้อหา ซึ่งเป็นผลของการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

เนื่องจากการศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาครั้งแรก และไม่มีผลการศึกษาในลักษณะนี้ในจังหวัดสงขลา และจังหวัดอื่น ๆ มาก่อน การวิจัยต่อไปควรดำเนินการดังนี้

2.1 การศึกษาครั้งนี้เน้นเฉพาะเนื้อหาที่เกี่ยวกับสภาพของจังหวัดสงขลา มิได้นำเนื้อหาของหลักสูตรประถมศึกษาทั้งหมดมาศึกษาว่า เรื่องใดเกี่ยวข้องกับสภาพจังหวัดสงขลาเล็กน้อยเพียงใด ซึ่งควรจะแยกศึกษาเป็นรายกลุ่มประสบการณ์

2.2 นโยบายการใช้หลักสูตร เน้นการเรียนรู้เพื่อการดำรงชีวิต กลุ่มประสบการณ์ที่ควรศึกษาโดยละเอียด คือ กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต และกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ

2.3 การศึกษากลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ ควรจะศึกษาสภาพอาชีพแต่ละท้องถิ่นโดยละเอียด และศึกษาเพื่อจำแนกให้ได้ว่า เรื่องใดควรจะเป็นเนื้อหาที่บังคับให้เรียนเรื่องใด ควรจะเป็นวิชาที่เลือกเรียนในกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ และควรจะเลือกเรียนในกลุ่มประสบการณ์พิเศษ แขนงวิชาชีพเพื่อการดำรงชีวิต

2.4 ควรจะไต่ถามการศึกษาท่านองนี้ ในจังหวัดอื่น ๆ ค่อยไปด้วย จะเป็นการพัฒนาหลักสูตร และพัฒนาคุณภาพการประถมศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมล สุกประเสริฐ "การวิเคราะห์การจัดการศึกษาที่สัมพันธ์กับการพัฒนาชนบท" การจัดการศึกษาให้เข้ากับความต้องการของชนบท โรงพิมพ์คุรุสภา 2513, 97 หน้า
- กรมวิชาการ กองวิจัยทางการศึกษา วิจัยสนเทศ 1 : 4 - 8 ตุลาคม 2523
- เกียรติ ชัยการ ความคิดเห็นของศึกษานิเทศก์และครูใหญ่ในเขตการศึกษา 4 เกี่ยวกับการปรับปรุงหลักสูตรประถมศึกษา วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2518, 135 หน้า อักสำเนา
- ชมพันธุ์ กุญชร ณ อยุธยา "ทฤษฎีของหลักสูตร" เอกสารการบรรยายการพัฒนาหลักสูตรและการสอน 2522, 26 หน้า
- ชิน บุญญาภาพ "วิธีการนำหลักสูตรไปใช้ในท้องถิ่น" รายงานการสัมมนาพิเศษ การศึกษาและพัฒนาหลักสูตร แผนกวิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2519, 227 หน้า
- ธนู แสงศักดิ์ "กลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ" หลักสูตรประถมศึกษา 2521 ทฤษฎีและแนวปฏิบัติ สุมิตร คุณานุกร บรรณาธิการ สำนักพิมพ์สารมวลชน 2520, 294 หน้า
- บันลือ พงษ์ะวัน หลักสูตรเชิงพินิจกับภาคปฏิบัติในโรงเรียนประถมศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 2 เอราวัณการพิมพ์ 2521, 238 หน้า
- ประจักษ์ พัฒนเจริญ ความคิดเห็นของศึกษานิเทศก์อำเภอในภาคเหนือที่มีต่อการปฏิบัติงานด้านวิชาการในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2520, 114 หน้า อักสำเนา
- เฟื่องฟ้า เครือคราฐ แนวคิดในการสร้างหลักสูตรและการปรับปรุงการสอนการเรียนในชั้นประถมศึกษา เกื้อกูลการพิมพ์ 2514, 94 หน้า
- กัญญา สาร หลักการบริหารการศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 2 วัฒนาพานิช 2516, 695 หน้า

มลิวลัย ลับไพรี การเปรียบเทียบความคาดหวังของครู ครูใหญ่ และศึกษานิเทศก์
ที่มีต่อประสิทธิภาพของหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 กลุ่มการงานและ
พื้นฐานอาชีพ วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2521, 136 หน้า
 อักสำเนา

มาโนชญ์ บุญญาวัตร "หลักสูตรท้องถิ่นคืออะไร" รายงานการสัมมนาหัวหน้าส่วน
การศึกษาของคณะกรรมการส่วนจังหวัดปี 2521 2521, 14 หน้า

รังสรรค์ ธนพรพันธุ์ ทัศนะทางการศึกษา สำนักพิมพ์เคสส์ไทย 2518, 273 หน้า
 รัตน์ ยืนนาน "ความคิดเห็นของครูและผู้บริหารเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรประถมศึกษา
 ปี 2521" ผลงานวิจัยทางการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ
 2522, 506 หน้า

วิชัย คันศิริ "การปฏิรูปหลักสูตรประถมศึกษา" เอกสารการประชุมอบรมครู
โรงเรียนทดลองหลักสูตรประถมศึกษา 2519, 6 หน้า

วิชัย วงษ์ใหญ่ พัฒนาหลักสูตรและการสอน โรงพิมพ์รุ่งเรืองธรรม 2521, 162 หน้า

วีรยุทธ วิเชียรโชติ "แนวการพัฒนาหลักสูตรให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและ
 เกิดประสิทธิภาพตามจุดหมายการศึกษา" นิตยสาร 17 : 20 - 23 มิถุนายน
 2518

ศึกษาธิการ, กระทรวง กรมวิชาการ คู่มือการอบรมวิทยากรในการใช้หลักสูตรประถม
ศึกษา 2521 เซ็นทรัลเอ็กซ์เพรสศึกษาการพิมพ์ 2520, 397 หน้า

————— แนวการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 เซ็นทรัลเอ็กซ์เพรส
ศึกษาการพิมพ์ 2522, 211 หน้า

————— บทคัดยอรายงานการวิจัยทางการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ โรงพิมพ์
 การศาสนา 2523, 194 หน้า

————— รายงานการประชุมปฏิบัติการระดับชาติ เรื่องการพัฒนาหลักสูตรสุศึกษา
โภชนาการเพื่อพัฒนาชนบท 2519, 87 หน้า

----- หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น 2520,
442 หน้า

ศึกษาธิการ, กระทรวง สำนักงานปลัดกระทรวง กองแผนงาน แผนพัฒนาการศึกษา
ระยะที่ 4 (พ.ศ. 2520 - 2524) โรงพิมพ์การศาสนา 2519, 365 หน้า

สงขลา, สำนักงานจังหวัด แผนพัฒนาจังหวัดสงขลา พ.ศ. 2520 - 2524 2520,
190 หน้า

----- แผนพัฒนาจังหวัดสงขลา ปี 2526, 18 หน้า

----- บรรยายสรุป 2523, 54 หน้า

สมบุญ ชิตพงศ์ "รูปแบบการวิจัยเพื่อประเมินหลักสูตร" การวัดผลการศึกษา 1 :
28 - 42 พฤษภาคม - สิงหาคม 2522

สมพงษ์ พลະสุรีย์ บทบาทของท้องถิ่นในการพัฒนาหลักสูตรประถมศึกษา 2521 2521,
6 หน้า

สมัย รื่นสุข รายงานการสัมมนาพิเศษการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร แผนกวิชาการ
การศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2519, 199 หน้า

สวัสดิ์ จงกล "การพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น"
สารพัฒนาหลักสูตร 1 : 4 ธันวาคม 2521

สามัญศึกษา, กรม หน่วยงานพิเศษ คู่มือการใช้หลักสูตรประถมศึกษา 2521 โรงพิมพ์
การศาสนา 2519, 195 หน้า

ศิลปพนธ์ เกตุทัต การปฏิรูปการศึกษา วัฒนาพานิช 2518, 294 หน้า

สุนทร สุนันทย์ "งานสร้างหลักสูตรในบางประเทศ" นิทรรศการ 11 : 16, 47
กรกฎาคม 2512

----- "เนื้อหาสาระและกระบวนการเรียนรู้" ศูนย์ศึกษา 21 : 28 - 29
พฤษภาคม - กรกฎาคม 2518

----- "ยุทธศาสตร์แห่งการศึกษาชนบท" ประชาศึกษา 21 : 17 - 18 มิถุนายน
2513

สุมิตร คุณานุกร หลักสูตรและการสอน พิมพ์ครั้งที่ 2 โรงพิมพ์ชวนพิมพ์ 2520,
257 หน้า

———— หลักสูตรประถมศึกษา 2521 ทฤษฎีและแนวปฏิบัติ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2520, 294 หน้า

อาคม จันทสุนทร "เอกสารหลักสูตร" หลักสูตรประถมศึกษา 2521 ทฤษฎีและแนว
ปฏิบัติ สุมิตร คุณานุกร บรรณาธิการ สำนักพิมพ์สารมวลชน 2520, 294 หน้า

อารี ลั่นทนต์ "หลักสูตรศึกษากับชีวิต" ศูนย์ศึกษา 18 : 106 มกราคม -
กันยายน 2515

เอกวิทย์ ณ ถลาง "ข้อคิดเรื่องหลักสูตร" ประชาศึกษา 17 : 138 ตุลาคม 2508

———— "หลักวิชาในการสร้างหลักสูตร" ประมวลบทความเกี่ยวกับการมัธยมศึกษา
โรงพิมพ์สุริยสภา 2513, 610 หน้า

Beachamp, George A. Curriculum Theory. 2nd ed., Illinois, Wilmette,
The Kagg Press. 1968. 186 p.

———— The Curriculum of the Elementary School. Boston, Allyn and
Bacon, Inc., 1964. 381 p.

Doll, Ronald C. Curriculum Improvement : Decision - Making and
Process. 2nd ed., Boston, Mass : Allyn and Bacon, Inc., 1970.
440 p.

Douglass, Harl R. The High School Curriculum. 3rd ed., New York,
Ronald Press, 1964. 696 p.

Hass, C. Glen, "Who should Plan the Curriculum," Educational
Leadership. 2 - 4 : 39, October, 1961.

Krug, Edward A. Curriculum Planning. New York, Harper and Brothers,
1975. 336 p.

Neagley, Ross L. and Evan, R. Dean. Handbook for Effective Curriculum
Development. New Jersey, Englewood Cliff, Prentice - Hall, 1967.
354 p.

Nicholls, Audray and Nicholls, S. Howard. Development a Curriculum :
A Practice Guide. London, George Allen and Urwin Ltd., 1972.
116 p.

Rugg, Harold and others. Curriculum Making Past and Present. New York. Arno Press and the New York Times, 1969. 198 p.

Saylor J. Galen and William M. Alexandor. Planning Curriculum for School. 3rd ed., New York, Holt Rinehart and Winston, Inc., 1974. 404 p.

Smith, B. Othanel, William O. Stanley and Harlen J. Shores. Fundamentals of Curriculum Development. New York, World Book Company, 1950. 780 p.

Stratemeyer, Flozence B. and others. Development a Curriculum for Modern Living. 2nd ed., New York, Teacher Colledge Columbia University, 1975. 740 p.

Taba, Hilda. Curriculum Development : Theory and Practice. New York, Harcourt Brace and World, Inc., 1962. 526 p.

Tankard, George G., Jr. Curriculum Improvement : and Administrator's Guide. New York, Parker Publishing Company, Inc., 1974. 214 p.

Tanner, Daniel and Laurel Tanner. Curriculum Development Theory into Practice. New York, McMillan Publishing Co., INC., 1975. 734 p.

Tyler, Ralp W. Basic Principles of Curriculum and Instruction. Chicago, The University of Chicago Press, 1950. 128 p.

ภาคผนวก

สถานการณ์ของบุคคลในกลุ่มตัวอย่าง

ตาราง 5 แจกแจงเพศ และสภาพการมีบุตรของประชากรกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง	ชาย		หญิง		มีบุตร		ไม่มีบุตร		รวม
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	
ครูผู้สอน	27	45.00	33	55.00	41	68.33	19	31.67	60
ผู้บริหารโรงเรียน	56	93.33	4	6.67	50	83.33	10	16.67	60
นักวิชาการ	18	60.00	12	40.00	18	60.00	12	40.00	30
คณะกรรมการฯ	34	100	—	—	32	94.12	2	5.88	34
อาชีพต่าง ๆ	191	72.08	74	27.92	227	85.66	38	14.34	265
รวม	326	72.61	123	27.39	368	81.96	81	18.04	449

จากตารางประชากรที่เป็นเพศชาย ร้อยละ 72.61 เพศหญิง ร้อยละ 27.39 ประชากรที่มีบุตรร้อยละ 81.96 และไม่มีบุตรร้อยละ 18.04

ตาราง 6 จำแนกอายุของแต่ละกลุ่มประชากร

กลุ่มตัวอย่าง	อายุของประชากร								รวม
	20-30 ปี		31-40 ปี		41-50 ปี		51 ปีขึ้นไป		
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	
ครูผู้สอน	29	48.33	21	35.00	8	13.33	2	3.33	60
ผู้บริหารฯ	11	18.33	14	23.33	22	36.67	13	21.67	60
นักวิชาการ	-	-	11	36.67	19	63.33	-	-	30
คณะกรรมการฯ	-	-	9	26.47	15	44.12	10	29.41	34
อาชีพต่าง ๆ	49	18.49	76	28.68	80	30.19	60	22.64	265
รวม	89	19.82	131	29.18	144	32.07	85	18.93	449

จากตาราง ประชากรส่วนใหญ่มีอายุ 41 - 50 ปี และ 31 - 40 ปี
ตามลำดับ มีสภาพเหมาะสมเกี่ยวกับการศึกษาในครั้งนี้อย่างยิ่ง

ตาราง 7 แจกแจงสภาพสมรรถของประชากรกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง	โสด		มีครอบครัว		หม้ายร้าง		รวม
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	
กลุ่มครูผู้สอน	14	23.33	46	76.67	—	—	60
กลุ่มผู้บริหาร โรงเรียนฯ	8	13.33	49	81.67	3	5.00	60
กลุ่มนักวิชาการ	6	20.00	24	80.00	—	—	30
กลุ่มคณะกรรมการบริหารฯ	—	—	34	100	—	—	34
กลุ่มอาชีพต่าง ๆ	29	10.94	205	77.36	31	11.70	265
รวม	57	12.70	358	79.73	34	7.57	449

จากตาราง มีประชากรที่เป็นโสด ร้อยละ 12.70 มีครอบครัวมากที่สุด ร้อยละ 79.73 และอยู่ในสถานภาพหม้าย ร้อยละ 7.57 นับเป็นสถานภาพที่เหมาะสมกับการศึกษารังนี้

ตาราง 8 จำนวนประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งและวิชาชีพของประชากร

กลุ่มตัวอย่าง	1 - 10 ปี		11 - 20 ปี		21 ปีขึ้นไป		รวม
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	
ครูผู้สอน	35	58.33	18	30.00	7	11.67	60
ผู้บริหารโรงเรียน	26	43.33	20	33.33	14	23.33	60
นักวิชาการ	17	56.67	9	15.00	4	13.33	30
คณะกรรมการ	15	44.12	7	20.59	12	35.29	34
วิชาชีพต่าง ๆ	110	45.21	80	30.19	75	28.30	265
รวม	203	45.21	134	29.84	112	24.94	449

จากตาราง ประสบการณ์การทำงานในวิชาชีพและตำแหน่งต่าง ๆ ทำอยู่ในระยะเวลา 1 - 10 ปี ร้อยละ 45.21 ระยะเวลา 11 - 20 ปี ร้อยละ 29.84 และ ระยะเวลา 21 ปีขึ้นไป ร้อยละ 24.94

ตาราง 9 จำนวนระยะเวลาการอยู่อาศัยในเขตจังหวัดสงขลา ของประชากร

กลุ่มตัวอย่าง	1 - 10 ปี		11 - 20 ปี		21 ปีขึ้นไป		รวม
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	
ครูสอน	33	55.00	14	23.33	13	21.67	60
ผู้บริหารโรงเรียน	10	16.66	19	31.67	31	51.67	60
นักวิชาการ	14	46.67	9	30.00	7	23.33	30
คณะกรรมการ	14	41.18	10	29.41	10	29.41	34
อาชีพต่าง ๆ	55	20.75	22	8.30	168	70.94	265
รวม	126	28.06	74	16.48	249	55.46	449

จากตาราง ประชากรที่อาศัยในจังหวัดสงขลา ระยะเวลา 21 ปีขึ้นไป ร้อยละ 55.46 เป็นจำนวนที่สูงที่สุด รองลงมาเป็นระยะเวลา 1 - 10 ปี ร้อยละ 28.06 ระยะเวลา 11 - 20 ปี ร้อยละ 16.48

ตาราง 10 จำนวน วุฒิสมาชิก และสภาพชุมชนที่อาศัย ของประชากร

กลุ่มตัวอย่าง	ระดับประถม		ระดับมัธยม		ในเขตเทศบาล		นอกเขตเทศบาล		รวม
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	
ครูผู้สอน	—	—	60	100	4	6.67	56	93.33	60
ผู้บริหารโรงเรียน	1	1.67	59	98.33	9	15.00	51	85.00	60
นักวิชาการ	—	—	30	100	14	46.67	16	53.33	30
คณะกรรมการ	—	—	34	100	7	20.59	27	79.41	34
อาชีพต่าง ๆ	127	47.92	138	52.08	32	12.06	233	87.92	265
รวม	128	28.51	321	71.49	66	14.70	383	85.30	449

จากตาราง ประชากรที่มีวุฒิสมาชิก ระดับมัธยมศึกษา ร้อยละ 71.49 ระดับประถมศึกษา ร้อยละ 28.51

สภาพชุมชนที่ประชากรอยู่อาศัย อยู่ในเขตเทศบาลเพียง ร้อยละ 14.70 นอกเขตเทศบาล ร้อยละ 85.30 ซึ่งแสดงถึงการกระจายของประชากรไปทุกท้องถิ่นตรงตามความมุ่งหมายในการค้นคว้าครั้งนี้

ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาหลักสูตร

ตาราง 11 ความคิดเห็นของบุคลากรในกลุ่มตัวอย่าง เกี่ยวกับเนื้อหาหลักสูตร

เนื้อหา กลุ่มทักษะ - ภาษาไทย	กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย		ฐานนิยม		สรุป ความจำเป็น
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ร้อยละ	
1. การพูดภาษาอังกฤษในห้อง ของ ชัก เชน	ครูผู้สอน	4.48	0.81	5	63.3	มากที่สุด
	ผู้บริหารฯ	4.48	0.68	5	58.3	มากที่สุด
	นักวิชาการ	4.17	0.59	4	63.3	มาก
	คณะกรรมการฯ	4.47	0.79	5	64.7	มากที่สุด
	วิชาชีพต่าง ๆ	4.58	0.65	5	66.8	มากที่สุด
	รวม	4.52	0.69	5	62.4	มากที่สุด
2. การพูดภาษาอังกฤษใน กลุ่มชาติ	ครูผู้สอน	3.50	1.28	5	30.0	มากที่สุด
	ผู้บริหารฯ	3.75	0.91	4	40.0	มาก
	นักวิชาการ	3.30	1.06	4	43.3	มาก
	คณะกรรมการฯ	3.29	0.91	3	47.1	ปานกลาง
	วิชาชีพต่าง ๆ	4.06	0.96	5	42.3	มากที่สุด
	รวม	3.84	1.04	5	32.7	มาก
3. การใช้ภาษาอังกฤษในการ อภิปรายและรายงาน	ครูผู้สอน	4.38	0.88	5	60.0	มากที่สุด
	ผู้บริหารฯ	4.15	0.84	4	46.7	มาก
	นักวิชาการ	4.37	0.85	5	53.3	มากที่สุด
	คณะกรรมการฯ	4.24	1.02	5	47.1	มากที่สุด
	วิชาชีพต่าง ๆ	4.07	0.79	4	48.3	มาก
	รวม	4.15	0.84	4	43.2	มากที่สุด

ตาราง 11 (ต่อ)

เนื้อหา	กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย		ฐานนิยม		สรุป ความจำเป็น
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ร้อยละ	
4.การเรียกชื่อสิ่งของและ การใช้คำกริยาเป็นภาษา ปากได้	ครูผู้สอน	2.87	1.21	3	28.3	ปานกลาง
	ผู้บริหาร	3.20	1.01	3	41.7	ปานกลาง
	นักวิชาการ	2.71	1.02	3	40.2	ปานกลาง
	คณะกรรมการ	2.82	0.97	3	41.2	ปานกลาง
	อาชีพต่าง ๆ	3.57	1.13	3	35.1	ปานกลาง
	รวม	3.31	1.15	3	35.9	ปานกลาง
5.การรวบรวมคำภาษาถิ่น แล้วอธิบายความหมาย เป็นภาษากลาง	ครูผู้สอน	4.05	0.89	4	41.7	มาก
	ผู้บริหาร	4.03	1.01	5	40.0	มากที่สุด
	นักวิชาการ	3.63	1.19	4	33.3	มาก
	คณะกรรมการ	3.70	0.87	4	52.9	มาก
	อาชีพต่าง ๆ	3.99	1.01	5	35.1	มากที่สุด
	รวม	3.99	1.01	4	41.4	มาก
6.การเข้าใจความหมายและ ใช้สำนวนชาวใต้ได้ถูกต้อง เช่น ศรีแก้วพลอยรุ่ง ฯลฯ	ครูผู้สอน	3.63	1.01	4	35.0	มาก
	ผู้บริหาร	3.92	0.93	4	33.3	มาก
	นักวิชาการ	3.37	0.89	3	50.0	ปานกลาง
	คณะกรรมการ	3.38	1.23	3	35.3	ปานกลาง
	อาชีพต่าง ๆ	3.61	1.08	3	37.7	ปานกลาง
	รวม	3.62	1.06	3	36.5	ปานกลาง

ตาราง 11 (ต่อ)

ผู้ เนื้อหา	กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย		ฐานนิยม		สรุป ความจำเป็น
		$\bar{X}$	S.D.	ระกบ	ร้อยละ	
7. การเข้าใจในระบอบ ความ หมาย เพลง กลอนเด็ก	ครูผู้สอน	3.45	0.96	3	33.3	ปานกลาง
	ผู้บริหาร	3.33	0.82	3	43.3	ปานกลาง
	นักวิชาการ	3.33	0.30	3	46.7	ปานกลาง
	คณะกรรมการฯ	3.79	1.09	5	30.2	มากที่สุด
	อาชีพต่าง ๆ	3.29	0.96	3	47.5	ปานกลาง
	รวม	3.36	0.95	3	45.4	ปานกลาง
8. การมีคำพังเพย ภาษิต และปริศนา คำทายของ ท้องถิ่น	ครูผู้สอน	3.53	0.91	4	36.7	มาก
	ผู้บริหาร	3.43	0.83	4	40.0	มาก
	นักวิชาการ	3.50	0.82	4	40.0	มาก
	คณะกรรมการฯ	3.65	0.73	4	44.1	มาก
	อาชีพต่าง ๆ	3.23	0.97	3	43.0	ปานกลาง
	รวม	3.35	0.93	3	41.0	มาก
9. ทำนันทนาการการเล่น ของ ชาวสงขลาและชาวใต้	ครูผู้สอน	3.83	0.87	4	33.3	มาก
	ผู้บริหารฯ	3.78	0.83	4	40.3	มาก
	นักวิชาการ	3.83	0.79	4	46.7	มาก
	คณะกรรมการฯ	4.03	1.00	5	44.1	มากที่สุด
	อาชีพต่าง ๆ	3.63	0.95	3	40.0	ปานกลาง
	รวม	3.72	0.92	3	35.6	มาก

ตาราง 11 (ต่อ)

เนื้อหา	กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย		ฐานนิยม		สรุป ความจำเป็น
		X̄	S.D.	ระดับ	ร้อยละ	
10. การเดินทางผ่านเมือง และเส้นทางทางประ กอบ	ครูผู้สอน	3.58	0.91	4	43.3	มาก
	ผู้บริหาร	3.60	0.79	3	40.3	ปานกลาง
	นักวิชาการ	3.53	0.68	3	46.7	ปานกลาง
	คณะกรรมการฯ	3.91	0.71	4	67.6	มาก
	อาชีพต่าง ๆ	3.38	0.95	3	40.3	ปานกลาง
	รวม	3.47	0.90	3	43.7	ปานกลาง
11. การออกเงิน ร.ง. และกำหนดค่าตอบแทน	ครูผู้สอน	4.67	0.77	5	73.3	มากที่สุด
	ผู้บริหาร	4.48	0.75	5	63.3	มากที่สุด
	นักวิชาการ	4.50	0.63	5	56.7	มากที่สุด
	คณะกรรมการ	4.21	0.77	5	41.2	มากที่สุด
	อาชีพต่าง ๆ	4.47	0.64	5	52.6	มากที่สุด
	รวม	4.48	0.60	5	62.8	มากที่สุด
12. มารยาทในการพูด การ พักพิงและสนทนากับ บุคคลระดับต่าง ๆ	ครูผู้สอน	4.73	0.55	5	73.3	มากที่สุด
	ผู้บริหารฯ	4.55	0.62	5	61.7	มากที่สุด
	นักวิชาการ	4.40	0.67	4	50.0	มาก
	คณะกรรมการ	4.41	0.93	5	64.7	มากที่สุด
	อาชีพต่าง ๆ	4.72	0.57	5	73.1	มากที่สุด
	รวม	4.66	0.63	5	72.8	มากที่สุด

ตาราง 11 (ต่อ)

เนื้อหา กลุ่มทักษะ – คณิตศาสตร์	กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย		ความนิยม		สรุป ความจำเป็น
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ร้อยละ	
1. การคาดคะเน การวัด ความยาว น้ำหนัก และ จำนวน	ครูผู้สอน	4.20	0.36	4	50.0	มาก
	ผู้บริหาร	4.22	0.61	4	50.0	มาก
	นักวิชาการ	4.37	0.67	4	53.3	มาก
	คณะกรรมการ	4.50	0.62	5	55.9	มากที่สุด
	อาชีพต่าง ๆ	4.39	0.73	5	55.6	มากที่สุด
	รวม	4.35	0.73	5	49.0	มากที่สุด
2. การเปรียบเทียบ จำนวน ขนาด น้ำหนัก	ครูผู้สอน	4.23	0.62	4	66.7	มาก
	ผู้บริหาร	4.15	0.70	4	43.3	มาก
	นักวิชาการ	4.40	0.67	5	46.7	มากที่สุด
	คณะกรรมการ	4.35	0.60	4	52.9	มาก
	อาชีพต่าง ๆ	4.16	0.66	4	41.5	มาก
	รวม	4.20	0.79	4	46.5	มาก
3. การเขียนแผนผังขนาด ความถนัดทาง	ครูผู้สอน	3.40	0.67	4	35.3	มาก
	ผู้บริหาร	3.97	0.62	4	43.3	มาก
	นักวิชาการ	3.60	0.62	4	46.7	มาก
	คณะกรรมการ	3.83	0.64	4	50.5	มาก
	อาชีพต่าง ๆ	4.20	0.96	5	50.9	มากที่สุด
	รวม	4.01	0.93	5	37.0	มาก

ตาราง 11 (ต่อ)

ปัญหา	กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย		ฐานนิยม		สรุป ความจำเป็น
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ร้อยละ	
4. การใช้จ่ายเงินและการซื้อ ขายแลกเปลี่ยน	ครูสอน	4.60	0.64	5	71.7	มากที่สุด
	ผู้บริหาร	4.67	0.75	5	60.0	มากที่สุด
	นักวิชาการ	4.67	0.66	5	73.3	มากที่สุด
	คณะกรรมการ	4.30	0.70	5	55.7	มากที่สุด
	วิชาชีพต่าง ๆ	4.34	0.67	5	55.5	มากที่สุด
	รวม	4.42	0.81	5	59.5	มากที่สุด
5. การใช้เว็บบอร์ด และวัสดุ สิ่งของในเขตอื่นเป็นวิทย เลข	ครูสอน	4.30	0.83	5	50.0	มากที่สุด
	ผู้บริหาร	4.30	0.74	5	46.7	มากที่สุด
	นักวิชาการ	4.30	0.70	4	53.3	มาก
	คณะกรรมการ	4.26	0.83	5	50.0	มากที่สุด
	วิชาชีพต่าง ๆ	3.97	1.09	5	41.5	มากที่สุด
	รวม	4.10	0.90	5	43.9	มากที่สุด

ตาราง 11 (ต่อ)

เนื้อหา กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต	กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย		ฐานนิยม		สรุป ความจำเป็น
		X̄	S.D.	ระดับ	ร้อยละ	
1. ความสะอาดของร่างกาย เสื้อผ้า เครื่องใช้และ บ้าน	ครูผู้สอน	4.53	0.60	5	70.3	มากที่สุด
	ผู้บริหาร	4.43	0.65	5	70.0	มากที่สุด
	นักวิชาการ	4.43	0.60	5	63.3	มากที่สุด
	คณะกรรมการ	3.21	0.91	5	73.5	มากที่สุด
	อาชีพต่าง ๆ	3.34	0.73	5	74.3	มากที่สุด
	รวม	4.67	0.50	5	73.5	มากที่สุด
2. การเลือกอาหารที่มี ประโยชน์	ครูผู้สอน	4.50	0.74	5	60.3	มากที่สุด
	ผู้บริหาร	4.55	0.53	5	56.7	มากที่สุด
	นักวิชาการ	4.40	0.72	5	50.0	มากที่สุด
	คณะกรรมการ	4.47	0.70	5	50.0	มากที่สุด
	อาชีพต่าง ๆ	4.55	0.63	5	61.5	มากที่สุด
	รวม	4.54	0.65	5	60.0	มากที่สุด
3. การนอน การเก็บรักษา และการปรุงอาหาร	ครูผู้สอน	4.67	0.73	5	43.3	มากที่สุด
	ผู้บริหาร	4.17	0.67	4	53.3	มาก
	นักวิชาการ	4.07	0.69	4	63.3	มาก
	คณะกรรมการ	4.10	0.63	4	50.0	มาก
	อาชีพต่าง ๆ	4.45	0.72	5	50.1	มากที่สุด
	รวม	4.34	0.71	5	46.1	มากที่สุด

ตาราง 11 (ต่อ)

ปัญหา	กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย		ฐานนิยม		สรุป ความจำเป็น
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ร้อยละ	
4. การกินอาหารที่ถูกสุข ลักษณะ	ครูผู้สอน	4.56	0.74	5	71.7	มากที่สุด
	ผู้บริหาร	4.53	0.56	5	61.7	มากที่สุด
	นักวิชาการ	4.50	0.63	5	56.7	มากที่สุด
	คณะกรรมการ	4.62	0.63	5	67.6	มากที่สุด
	อาชีพต่าง ๆ	4.32	0.65	5	60.0	มากที่สุด
	รวม	4.54	0.64	5	62.1	มากที่สุด
5. การสร้างสุนิสา การ ออกกำลังกาย และการ พักผ่อน	ครูผู้สอน	4.43	0.72	5	55.0	มากที่สุด
	ผู้บริหาร	4.50	0.62	5	56.7	มากที่สุด
	นักวิชาการ	4.37	0.76	5	50.0	มากที่สุด
	คณะกรรมการ	4.76	0.55	5	62.4	มากที่สุด
	อาชีพต่าง ๆ	4.34	0.62	5	52.6	มากที่สุด
	รวม	4.41	0.77	5	55.7	มากที่สุด
6. การใช้ยาคตามีประจำบ้าน และการปฐมพยาบาล	ครูผู้สอน	4.25	0.62	5	43.3	มากที่สุด
	ผู้บริหาร	4.30	0.70	5	43.3	มากที่สุด
	นักวิชาการ	4.27	0.67	5	50.0	มากที่สุด
	คณะกรรมการ	4.29	0.56	4	50.0	มาก
	อาชีพต่าง ๆ	4.27	0.76	5	45.3	มากที่สุด
	รวม	4.27	0.76	5	44.3	มากที่สุด

ตาราง 11 (ต่อ)

ผู้ เฝ้าหว	กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย		ฐานนิยม		สรุป ความจำเป็น
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ร้อยละ	
7. การป้องกันอุบัติเหตุจาก สิ่งแวดล้อม	ครูสอน	3.90	0.03	4	41.7	มาก
	ผู้บริหาร	4.02	0.03	4	36.7	มาก
	นักวิชาการ	4.10	0.71	4	50.0	มาก
	คณะกรรมการ	4.29	0.60	4	47.1	มาก
	อาชีพต่าง ๆ	4.20	0.02	5	50.0	มากที่สุด
	รวม	4.19	0.01	5	43.2	มาก
8. การใช้ส้วมที่ถูกสุขลักษณะ	ครูสอน	4.20	0.00	5	50.0	มากที่สุด
	ผู้บริหาร	4.33	0.66	4	46.7	มาก
	นักวิชาการ	4.40	0.01	5	56.7	มากที่สุด
	คณะกรรมการ	4.30	0.60	4	50.0	มาก
	อาชีพต่าง ๆ	4.45	0.77	5	50.1	มากที่สุด
	รวม	4.40	0.76	5	53.9	มากที่สุด
9. การป้องกันโรคติดต่อ	ครูสอน	4.35	0.00	5	53.5	มากที่สุด
	ผู้บริหาร	4.47	0.57	5	50.0	มากที่สุด
	นักวิชาการ	4.40	0.01	5	60.0	มากที่สุด
	คณะกรรมการ	4.44	0.61	5	50.0	มากที่สุด
	อาชีพต่าง ๆ	4.55	0.73	5	66.0	มากที่สุด
	รวม	4.49	0.71	5	61.0	มากที่สุด

ตาราง 11 (ต่อ)

เนื้อหา	กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย		ฐานนิยม		สรุป ความจำเป็น
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ร้อยละ	
10. การใช้น้ำที่สะอาด และการ รู้จักแก้ปัญหาการดื่มการใช้	ครูผู้สอน	4.47	0.77	5	61.7	มากที่สุด
	ผู้บริหาร	4.18	0.72	4	45.0	มาก
	นักวิชาการ	4.27	0.64	4	53.3	มาก
	คณะกรรมการ	4.24	0.61	4	58.8	มาก
	อาชีพต่าง ๆ	4.45	0.71	5	57.0	มากที่สุด
	รวม	4.39	0.71	5	51.7	มากที่สุด
11. จำนวนประชากร สภาพ ความเป็นอยู่ในชุมชน	ครูผู้สอน	3.60	0.80	4	43.3	มาก
	ผู้บริหาร	3.58	0.86	4	38.3	มาก
	นักวิชาการ	3.53	0.57	3	50.0	ปานกลาง
	คณะกรรมการ	3.73	0.93	4	44.1	มาก
	อาชีพต่าง ๆ	3.76	0.85	4	39.0	มาก
	รวม	3.70	0.84	4	40.5	มาก
12. ทรัพยากรอาชีพและผลิตภัณฑ์ ของชุมชนและจังหวัด	ครูผู้สอน	3.88	0.83	4	46.7	มาก
	ผู้บริหาร	3.82	0.68	4	51.7	มาก
	นักวิชาการ	3.90	0.84	3	40.0	ปานกลาง
	คณะกรรมการ	3.88	0.88	4	41.2	มาก
	อาชีพต่าง ๆ	3.91	0.93	4	34.3	มาก
	รวม	3.89	0.88	4	38.5	มาก

ตาราง 11 (ต่อ)

เนื้อหา	กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย		ฐานนิยม		สรุป ความจำเป็น
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ร้อยละ	
13. โบราณวัตถุและวัฒนธรรม ในท้องถิ่น	ครูผู้สอน	3.68	0.89	3	40.0	ปานกลาง
	ผู้บริหาร	3.77	0.91	3	45.0	ปานกลาง
	นักวิชาการ	3.70	0.79	4	60.0	มาก
	คณะกรรมการ	3.97	0.71	4	58.8	มาก
	อาชีพต่าง ๆ	3.77	0.93	3	37.7	ปานกลาง
	รวม	3.77	0.90	3	36.3	ปานกลาง
14. บุคคลสำคัญและผู้ให้บริการ ในชุมชน	ครูผู้สอน	3.58	0.87	3	41.7	ปานกลาง
	ผู้บริหาร	3.93	0.92	4	36.7	มาก
	นักวิชาการ	3.73	0.94	4	36.7	มาก
	คณะกรรมการ	3.74	0.75	3	44.1	ปานกลาง
	อาชีพต่าง ๆ	3.57	0.76	3	42.3	ปานกลาง
	รวม	3.65	0.82	3	39.2	ปานกลาง
15. ปัญหาและความต้องการ ของชุมชนและของจังหวัด	ครูผู้สอน	3.88	0.83	4	41.7	มาก
	ผู้บริหาร	4.05	0.77	4	46.7	มาก
	นักวิชาการ	4.53	0.73	5	66.7	มากที่สุด
	คณะกรรมการ	3.82	0.82	4	47.1	มาก
	อาชีพต่าง ๆ	4.19	0.82	5	42.6	มากที่สุด
	รวม	4.13	0.83	5	38.5	มากที่สุด

ตาราง 11 (ต่อ)

เนื้อหา	กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย		ฐานนิยม		สรุป ความจำเป็น
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ร้อยละ	
16. ประวัติและความเป็นมาของ จังหวัดสงขลา	ครูผู้สอน	3.63	0.29	3	36.7	ปานกลาง
	ผู้บริหาร	3.72	0.92	3	40.0	ปานกลาง
	นักวิชาการ	3.02	1.06	3	46.7	ปานกลาง
	คณะกรรมการ	3.41	0.78	3	41.2	ปานกลาง
	อาชีพต่าง ๆ	3.62	0.93	3	40.4	ปานกลาง
	รวม	3.59	0.93	3	40.3	ปานกลาง
17. สภาพภูมิศาสตร์และเขต การติดต่อกับจังหวัดอื่น ๆ	ครูผู้สอน	3.73	0.90	3	41.7	ปานกลาง
	ผู้บริหาร	3.63	0.84	3	45.0	ปานกลาง
	นักวิชาการ	3.57	0.94	4	36.7	มาก
	คณะกรรมการ	3.79	0.64	4	55.9	มาก
	อาชีพต่าง ๆ	3.53	0.86	3	42.3	ปานกลาง
	รวม	3.60	0.86	3	41.2	ปานกลาง
18. การแบ่งเขตการปกครอง เป็นอำเภอ ถึงอำเภอ เทศบาล สุขาภิบาล และตำบล	ครูผู้สอน	3.72	0.98	3	35.0	ปานกลาง
	ผู้บริหาร	3.78	0.98	4	31.7	มาก
	นักวิชาการ	3.47	0.94	3	43.3	ปานกลาง
	คณะกรรมการ	3.65	0.69	3	47.1	ปานกลาง
	อาชีพต่าง ๆ	3.58	0.95	3	38.5	ปานกลาง
	รวม	3.62	0.94	3	37.9	ปานกลาง

ตาราง 11 (ต่อ)

เนื้อหา	กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย		ฐานนิยม		สรุป ความจำเป็น
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ร้อยละ	
19. การคมนาคม การขนส่ง และการสื่อสารของ จังหวัด	ครูผู้สอน	3.90	0.82	4	38.3	มาก
	ผู้บริหาร	3.73	0.78	3	46.7	ปานกลาง
	นักวิชาการ	3.77	0.86	4	43.3	มาก
	คณะกรรมการ	3.74	0.75	4	55.9	มาก
	อาชีพต่าง ๆ	3.71	0.80	3	40.8	ปานกลาง
	รวม	3.74	0.80	4	39.9	มาก
20. การชลประทานและแหล่ง เก็บกักน้ำ	ครูผู้สอน	3.68	1.03	4	36.7	มาก
	ผู้บริหาร	3.92	0.96	4	38.3	มาก
	นักวิชาการ	3.73	0.78	4	33.3	มาก
	คณะกรรมการ	3.76	0.79	4	35.3	มาก
	อาชีพต่าง ๆ	3.64	0.98	3	33.6	ปานกลาง
	รวม	3.70	0.97	4	34.7	มาก
21. การป้องกันรักษาความ ปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน	ครูผู้สอน	4.03	0.88	4	38.4	มาก
	ผู้บริหาร	4.20	0.82	4	45.0	มาก
	นักวิชาการ	4.03	0.76	4	53.3	มาก
	คณะกรรมการ	3.85	0.86	4	44.1	มาก
	อาชีพอื่น ๆ	4.20	0.84	5	44.5	มากที่สุด
	รวม	4.14	0.84	5	39.9	มากที่สุด

ตาราง 11 (ต่อ)

เนื้อหา	กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย		ฐานนิยม		สรุป ความจำเป็น
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ร้อยละ	
22. การศึกษาและนับถือศาสนา พุทธ	ครูผู้สอน	3.85	0.74	4	33.3	มาก
	ผู้บริหาร	4.02	0.89	4	35.0	มาก
	นักวิชาการ	3.73	0.87	4	50.0	มาก
	คณะกรรมการ	3.74	0.99	4	41.2	มาก
	อาชีพต่าง ๆ	4.12	0.82	4	38.9	มาก
	รวม	4.02	0.85	4	39.9	มาก
23. การศึกษาและนับถือศาสนา อิสลาม	ครูผู้สอน	3.07	0.92	3	51.7	ปานกลาง
	ผู้บริหาร	3.57	1.06	4	40.0	มาก
	นักวิชาการ	3.17	0.87	3	53.3	ปานกลาง
	คณะกรรมการ	3.79	0.64	4	55.9	มาก
	อาชีพต่าง ๆ	3.12	1.06	3	43.3	ปานกลาง
	รวม	3.23	1.03	3	42.1	ปานกลาง
24. การศึกษาและนับถือศาสนา อื่น ๆ	ครูผู้สอน	2.62	1.09	3	43.3	ปานกลาง
	ผู้บริหาร	3.10	0.84	4	40.0	มาก
	นักวิชาการ	3.03	0.89	3	43.3	ปานกลาง
	คณะกรรมการ	3.79	0.64	4	55.9	มาก
	อาชีพต่าง ๆ	2.72	1.16	3	36.6	ปานกลาง
	รวม	2.86	1.11	3	36.7	ปานกลาง

ตาราง 11 (ต่อ)

เนื้อหา	กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย		ฐานนิยม		สรุป ความจำเป็น
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ร้อยละ	
25. ประเพณีวันขึ้นปีใหม่	ครูผู้สอน	3.77	0.93	3	36.7	ปานกลาง
	ผู้บริหาร	3.95	0.87	4	35.0	มาก
	นักวิชาการ	3.10	0.76	3	63.3	ปานกลาง
	คณะกรรมการ	3.09	0.75	3	61.6	ปานกลาง
	อาชีพต่าง ๆ	3.68	0.84	4	40.4	มาก
	รวม	3.64	0.88	3	40.8	ปานกลาง
26. ประเพณีวันเข้าพรรษา ออกพรรษา และการชักพระ	ครูผู้สอน	3.98	0.91	5	35.0	มากที่สุด
	ผู้บริหาร	4.23	0.81	5	45.0	มากที่สุด
	นักวิชาการ	3.90	1.06	5	40.0	มากที่สุด
	คณะกรรมการ	3.94	0.55	4	70.6	มาก
	อาชีพต่าง ๆ	3.93	0.91	4	38.1	มาก
	รวม	3.78	0.89	4	38.1	มาก
27. ประเพณีวันสารท	ครูผู้สอน	4.00	0.90	5	36.7	มากที่สุด
	ผู้บริหาร	4.12	0.83	5	38.3	มากที่สุด
	นักวิชาการ	3.93	1.08	5	40.0	มากที่สุด
	คณะกรรมการ	4.26	0.67	4	50.0	มาก
	อาชีพต่าง ๆ	3.75	0.98	4	34.7	มาก
	รวม	3.89	0.95	4	35.0	มาก

ตาราง 11 (ต่อ)

เนื้อหา	กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย		ฐานนิยม		สรุป ความจำเป็น
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ร้อยละ	
28. ประเพณีวันสงกรานต์และ วันลอยกระทง	ครูผู้สอน	3.70	0.87	3	41.7	ปานกลาง
	ผู้บริหาร	3.88	0.83	4	41.7	มาก
	นักวิชาการ	3.70	0.99	4	36.7	มาก
	คณะกรรมการ	4.15	0.70	4	50.0	มาก
	อาชีพต่าง ๆ	3.58	0.97	4	35.8	มาก
	รวม	3.69	0.93	4	37.2	มาก
29. การทำนา	ครูผู้สอน	4.55	0.70	5	65.0	มากที่สุด
	ผู้บริหาร	4.67	0.60	5	73.3	มากที่สุด
	นักวิชาการ	4.40	0.77	5	56.7	มากที่สุด
	คณะกรรมการ	4.03	0.80	4	55.9	มาก
	อาชีพต่าง ๆ	4.53	0.69	5	51.9	มากที่สุด
	รวม	4.51	0.70	5	60.8	มากที่สุด
30. การทำสวนยางพารา	ครูผู้สอน	4.20	0.94	5	45.0	มากที่สุด
	ผู้บริหาร	4.08	1.27	5	50.0	มากที่สุด
	นักวิชาการ	4.43	0.68	5	53.3	มากที่สุด
	คณะกรรมการ	4.62	0.70	5	73.5	มากที่สุด
	อาชีพต่าง ๆ	4.15	0.93	5	43.0	มากที่สุด
	รวม	4.20	0.96	5	47.2	มากที่สุด

ตาราง 11 (ต่อ)

เนื้อหา	กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย		ฐานนิยม		สรุป ความจำเป็น
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ร้อยละ	
31. การปลูกพืชไร่และการ ทำไรนาสวนผสม	ครูผู้สอน	4.01	0.85	4	38.3	มาก
	ผู้บริหาร	4.12	0.74	4	55.0	มาก
	นักวิชาการ	4.17	0.75	4	53.0	มาก
	คณะกรรมการ	4.38	0.78	5	55.9	มากที่สุด
	อาชีพต่าง ๆ	4.02	0.83	4	38.1	มาก
	รวม	4.07	0.82	4	40.5	มาก
32. การทำสวนผลไม้ เช่น มะพร้าว พุเรียน เงาะ ฯลฯ	ครูผู้สอน	3.87	1.00	5	33.3	มากที่สุด
	ผู้บริหาร	3.92	0.94	4	40.0	มาก
	นักวิชาการ	3.97	0.72	4	50.0	มาก
	คณะกรรมการ	4.18	0.72	4	47.1	มาก
	อาชีพต่าง ๆ	3.81	0.84	4	38.1	มาก
	รวม	3.87	0.86	4	38.8	มาก
33. การประมง	ครูผู้สอน	3.73	0.99	4	35.0	มาก
	ผู้บริหาร	3.65	1.05	4	36.7	มาก
	นักวิชาการ	4.03	0.72	4	60.0	มาก
	คณะกรรมการ	4.06	0.81	4	52.9	มาก
	อาชีพต่าง ๆ	3.93	0.85	4	46.4	มาก
	รวม	3.88	0.90	4	45.0	มาก

ตาราง 11 (ต่อ)

เนื้อหา	กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย		ฐานนิยม		สรุป ความจำเป็น
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ร้อยละ	
34. การเลี้ยงปลาสัตว์ เช่น วั ควาย เป็ด ไก่ ฯลฯ	ครูผู้สอน	4.00	0.84	4	35.0	มาก
	ผู้บริหาร	4.02	0.85	4	43.3	มาก
	นักวิชาการ	3.77	0.73	4	53.3	มาก
	คณะกรรมการ	3.82	0.87	4	58.8	มาก
	อาชีพต่าง ๆ	3.92	0.90	4	41.1	มาก
	รวม	3.93	0.87	4	42.8	มาก
35. การทำเหมืองแร่ การขุดหิน	ครูผู้สอน	2.60	1.09	2	36.7	น้อย
	ผู้บริหาร	2.53	0.95	3	55.0	ปานกลาง
	นักวิชาการ	3.10	0.66	3	56.7	ปานกลาง
	คณะกรรมการ	4.06	0.74	4	47.1	มาก
	อาชีพต่าง ๆ	2.67	0.98	3	39.6	ปานกลาง
	รวม	2.78	1.03	3	39.9	ปานกลาง
36. อุตสาหกรรมโรงงาน	ครูผู้สอน	2.75	1.10	3	30.0	ปานกลาง
	ผู้บริหาร	2.72	1.03	3	43.0	ปานกลาง
	นักวิชาการ	3.10	0.80	3	46.7	ปานกลาง
	คณะกรรมการ	3.00	0.78	3	58.8	ปานกลาง
	อาชีพต่าง ๆ	2.83	1.07	3	33.6	ปานกลาง
	รวม	2.84	1.03	3	37.2	ปานกลาง

ตาราง 11 (ต่อ)

เนื้อหา	กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย		ฐานนิยม		สรุป ความจำเป็น
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ร้อยละ	
37. อุตสาหกรรมในครอบครัว และหัตถกรรม	ครูผู้สอน	3.85	1.12	5	40.0	มากที่สุด
	ผู้บริหาร	3.65	0.97	4	48.3	มาก
	นักวิชาการ	3.87	0.78	4	50.0	มาก
	คณะกรรมการ	2.88	0.81	3	52.9	ปานกลาง
	อาชีพต่าง ๆ	3.62	0.97	3	35.5	ปานกลาง
	รวม	3.62	0.99	4	33.6	มาก
38. การพาณิชย์กรรม	ครูผู้สอน	2.95	1.03	3	50.0	ปานกลาง
	ผู้บริหาร	3.22	1.03	3	46.7	ปานกลาง
	นักวิชาการ	3.27	0.74	3	50.0	ปานกลาง
	คณะกรรมการ	3.76	1.10	4	41.2	มาก
	อาชีพต่าง ๆ	3.25	1.00	3	37.0	ปานกลาง
	รวม	3.24	1.01	3	40.1	ปานกลาง
39. อาชีพบริการ	ครูผู้สอน	2.93	1.13	3	43.3	ปานกลาง
	ผู้บริหาร	3.32	1.05	3	36.7	ปานกลาง
	นักวิชาการ	3.30	1.09	2	30.0	น้อย
	คณะกรรมการ	3.32	0.81	3	52.9	ปานกลาง
	อาชีพต่าง ๆ	3.06	1.00	3	41.5	ปานกลาง
	รวม	3.12	1.01	3	41.0	ปานกลาง

ตาราง 11 (ต่อ)

เนื้อหา	กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย		ฐานนิยม		สรุป ความจำเป็น
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ร้อยละ	
40. การธนาคารและการเงิน	ครูผู้สอน	2.87	1.10	3	35.0	ปานกลาง
	ผู้บริหาร	3.05	1.16	3	38.3	ปานกลาง
	นักวิชาการ	3.23	0.90	3	36.7	ปานกลาง
	คณะกรรมการ	3.26	0.83	3	41.1	ปานกลาง
	อาชีพต่าง ๆ	3.14	1.06	3	38.9	ปานกลาง
	รวม	3.11	1.06	3	38.5	ปานกลาง
41. การรวมกลุ่มอาชีพและ การสหกรณ์	ครูผู้สอน	3.83	1.12	5	36.7	มากที่สุด
	ผู้บริหาร	4.15	0.84	4	48.3	มาก
	นักวิชาการ	4.33	0.80	5	46.7	มากที่สุด
	คณะกรรมการ	3.09	0.75	3	61.8	ปานกลาง
	อาชีพต่าง ๆ	4.08	0.96	5	40.8	มากที่สุด
	รวม	4.00	0.98	5	37.0	มากที่สุด
42. ความรับผิดชอบและจรรยา บรรณของผู้ประกอบอาชีพ	ครูผู้สอน	3.93	0.99	5	36.7	มากที่สุด
	ผู้บริหาร	3.85	0.90	4	43.3	มาก
	นักวิชาการ	4.03	0.76	4	53.3	มาก
	คณะกรรมการ	4.29	0.76	5	41.7	มากที่สุด
	อาชีพต่าง ๆ	3.84	1.04	4	40.0	มาก
	รวม	3.90	0.99	4	39.2	มาก

ตาราง 11 (ต่อ)

เนื้อหา	กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย		ฐานนิยม		สรุป ความจำเป็น
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ร้อยละ	
43. เครื่องทุนแรงและเครื่อง ผ่อนแรงการประกอบอาชีพ	ครูผู้สอน	3.82	0.98	4	43.3	มาก
	ผู้บริหาร	3.83	0.76	4	51.7	มาก
	นักวิชาการ	3.57	0.68	3	53.3	ปานกลาง
	คณะกรรมการ	3.61	0.85	3	44.1	ปานกลาง
	อาชีพต่าง ๆ	3.75	0.90	4	43.0	มาก
	รวม	3.75	0.88	4	43.0	มาก
44. เชื้อเพลิงและพลังงานที่มี ในท้องถิ่น	ครูผู้สอน	3.67	0.93	4	41.7	มาก
	ผู้บริหาร	3.70	0.87	4	41.7	มาก
	นักวิชาการ	3.40	0.67	3	50.0	ปานกลาง
	คณะกรรมการ	3.66	0.77	3	50.0	ปานกลาง
	อาชีพต่าง ๆ	3.81	0.98	4	33.2	มาก
	รวม	3.74	0.93	4	35.9	มาก
45. การผลิต การใช้ปุ๋ยอินทรีย์ ปุ๋ยหมัก	ครูผู้สอน	4.22	0.96	5	48.3	มากที่สุด
	ผู้บริหาร	4.25	0.77	5	48.0	มากที่สุด
	นักวิชาการ	4.17	0.75	4	53.3	มาก
	คณะกรรมการ	3.76	0.85	3	50.0	ปานกลาง
	อาชีพต่าง ๆ	3.91	1.31	5	44.9	มากที่สุด
	รวม	4.00	1.15	5	43.2	มากที่สุด

ตาราง 11 (ต่อ)

เนื้อหา	กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย		ฐานนิยม		สรุป ความจำเป็น
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ร้อยละ	
46. การใช้ปุ๋ยเคมีและยาปราบศัตรูพืช	ครูผู้สอน	3.95	0.95	4	36.7	มาก
	ผู้บริหาร	4.00	1.01	4	40.0	มาก
	นักวิชาการ	3.87	0.68	4	53.3	มาก
	คณะกรรมการ	4.41	0.74	5	55.9	มากที่สุด
	อาชีพต่าง ๆ	3.80	1.08	4	33.2	มาก
	รวม	3.90	1.01	4	35.6	มาก
47. สถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา	ครูผู้สอน	3.50	0.89	4	36.7	มาก
	ผู้บริหาร	3.73	0.80	3	43.3	ปานกลาง
	นักวิชาการ	3.80	0.96	4	46.7	มาก
	คณะกรรมการ	4.15	0.82	5	41.2	มากที่สุด
	อาชีพต่าง ๆ	3.49	0.91	3	41.1	ปานกลาง
	รวม	3.60	0.91	3	38.1	มาก
48. การส่งงานทรัพยากรและอนุรักษ์ธรรมชาติ	ครูผู้สอน	4.13	0.83	4	40.0	มาก
	ผู้บริหาร	4.05	0.81	5	36.7	มากที่สุด
	นักวิชาการ	4.33	0.80	5	50.0	มากที่สุด
	คณะกรรมการ	3.79	0.69	4	50.0	มาก
	อาชีพต่าง ๆ	3.88	0.93	4	35.1	มาก
	รวม	3.96	0.89	4	37.0	มาก

ตาราง 11 (ต่อ)

เนื้อหา	กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย		ฐานนิยม		สรุป ความจำเป็น
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ร้อยละ	
49. สถานศึกษา สถานประกอบ การและหน่วยงานส่งเสริม อาชีพ	ครูผู้สอน	3.67	1.08	4	31.7	มาก
	ผู้บริหาร	3.87	0.98	5	33.3	มากที่สุด
	นักวิชาการ	3.60	1.00	4	36.7	มาก
	คณะกรรมการ	4.41	0.78	5	58.8	มากที่สุด
	อาชีพต่าง ๆ	3.77	0.90	4	39.6	มาก
	รวม	3.81	0.95	4	35.6	มาก
50. ชาว เหตุการณ์ของชุมชน จังหวัด และชาติ	ครูผู้สอน	3.93	0.99	5	36.7	มากที่สุด
	ผู้บริหาร	4.02	0.87	4	43.3	มาก
	นักวิชาการ	3.67	0.88	4	43.3	มาก
	คณะกรรมการ	4.09	0.79	4	38.2	มาก
	อาชีพต่าง ๆ	3.65	0.98	3	37.7	ปานกลาง
	รวม	3.77	0.96	4	37.2	มาก

ตาราง 11 (ต่อ)

เนื้อหา	กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย		ฐานนิยม		สรุป ความจำเป็น
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ร้อยละ	
กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย		.	.			
1. ความขยันหมั่นเพียรและรู้จัก ประหยัด	ครูผู้สอน	4.60	0.76	5	71.7	มากที่สุด
	ผู้บริหาร	4.78	0.42	5	78.3	มากที่สุด
	นักวิชาการ	4.83	0.38	5	83.3	มากที่สุด
	คณะกรรมการ	4.03	0.63	4	61.8	มาก
	อาชีพต่าง ๆ	4.77	0.47	5	78.5	มากที่สุด
	รวม	4.69	0.55	5	73.5	มากที่สุด
2. ความซื่อสัตย์สุจริต และ ความจริงใจ	ครูผู้สอน	4.60	0.79	5	71.7	มากที่สุด
	ผู้บริหาร	4.77	0.46	5	78.3	มากที่สุด
	นักวิชาการ	4.77	0.43	5	76.7	มากที่สุด
	คณะกรรมการ	4.68	0.59	5	73.5	มากที่สุด
	อาชีพต่าง ๆ	4.79	0.47	5	81.5	มากที่สุด
	รวม	4.75	0.53	5	78.8	มากที่สุด
3. ความเมตตากรุณา	ครูผู้สอน	4.30	0.70	5	43.3	มากที่สุด
	ผู้บริหาร	4.48	0.57	4	45.0	มาก
	นักวิชาการ	4.43	0.63	5	50.0	มากที่สุด
	คณะกรรมการ	4.41	0.70	5	52.9	มากที่สุด
	อาชีพต่าง ๆ	4.54	0.64	5	61.1	มากที่สุด
	รวม	4.48	0.64	5	56.1	มากที่สุด

ตาราง 11 (ต่อ)

เนื้อหา	กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย		ฐานนิยม		สรุป ความจำเป็น
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ร้อยละ	
4. ความรับผิดชอบ	ครูผู้สอน	4.55	0.70	5	65.3	มากที่สุด
	ผู้บริหาร	4.70	0.50	5	71.7	มากที่สุด
	นักวิชาการ	4.90	0.40	5	93.3	มากที่สุด
	คณะกรรมการ	4.12	0.81	5	38.2	มากที่สุด
	อาชีพต่าง ๆ	4.51	0.73	5	63.4	มากที่สุด
	รวม	4.50	0.71	5	64.8	มากที่สุด
5. ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ เสียสละ เห็นอกเห็นใจ	ครูผู้สอน	4.32	0.75	5	46.6	มากที่สุด
	ผู้บริหาร	4.62	0.56	5	65.0	มากที่สุด
	นักวิชาการ	4.53	0.51	5	53.3	มากที่สุด
	คณะกรรมการ	4.26	0.75	5	44.1	มากที่สุด
	อาชีพต่าง ๆ	4.36	0.75	5	51.3	มากที่สุด
	รวม	4.39	0.72	5	52.1	มากที่สุด
6. ความมีระเบียบวินัยและ การตรงต่อเวลา	ครูผู้สอน	4.50	0.77	5	63.3	มากที่สุด
	ผู้บริหาร	4.68	0.54	5	71.7	มากที่สุด
	นักวิชาการ	4.77	0.50	5	80.0	มากที่สุด
	คณะกรรมการ	4.18	0.76	4	71.2	มาก
	อาชีพต่าง ๆ	4.59	0.66	5	61.9	มากที่สุด
	รวม	4.57	0.67	5	66.4	มากที่สุด

ตาราง 11 (ต่อ)

เนื้อหา	กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย		ฐานนิยม		สรุป ความจำเป็น
		X̄	S.D.	ระดับ	ร้อยละ	
7. ความกตัญญูรู้คุณ	ครูผู้สอน	4.45	0.77	5	58.3	มากที่สุด
	ผู้บริหาร	4.67	0.54	5	70.0	มากที่สุด
	นักวิชาการ	4.50	0.63	5	56.7	มากที่สุด
	คณะกรรมการ	4.35	0.77	5	52.9	มากที่สุด
	อาชีพต่าง ๆ	4.61	0.62	5	68.7	มากที่สุด
	รวม	4.57	0.65	5	65.5	มากที่สุด
8. การไม่โลภ ไม่ขโมย ไม่ละเมิดของรักผู้อื่น	ครูผู้สอน	4.22	0.90	5	46.7	มากที่สุด
	ผู้บริหาร	4.45	0.59	5	50.0	มากที่สุด
	นักวิชาการ	4.00	0.79	4	60.0	มาก
	คณะกรรมการ	4.35	0.69	5	47.1	มากที่สุด
	อาชีพต่าง ๆ	4.43	0.80	5	60.8	มากที่สุด
	รวม	4.37	0.79	5	53.9	มากที่สุด
9. ความมีมารยาทดี มีใจเป็น ธรรม ไม่ลำเอียง	ครูผู้สอน	4.32	0.81	5	50.0	มากที่สุด
	ผู้บริหาร	4.63	0.52	5	65.0	มากที่สุด
	นักวิชาการ	4.17	0.53	4	70.0	มาก
	คณะกรรมการ	4.26	0.75	5	41.1	มากที่สุด
	อาชีพต่าง ๆ	4.45	0.72	5	57.4	มากที่สุด
	รวม	4.43	0.71	5	54.1	มากที่สุด

เนื้อหา	กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย		ฐานนิยม		สรุป ความจำเป็น
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ร้อยละ	
10. การไม่ผูกขาด ไม่ผูกค้ำขาย ไม่ผูกโยงให้แตกแยก	ครูผู้สอน	4.33	0.79	5	51.7	มากที่สุด
	ผู้บริหาร	4.50	0.72	5	61.7	มากที่สุด
	นักวิชาการ	4.07	0.74	4	66.7	มาก
	คณะกรรมการ	4.29	0.68	4	47.1	มาก
	อาชีพต่าง ๆ	4.37	0.97	5	62.6	มากที่สุด
	รวม	4.36	0.88	5	56.8	มากที่สุด
11. ความร่วมมือร่วมใจ ไม่ฉ้อราษฎร์บังหลวง	ครูผู้สอน	4.20	1.02	5	53.3	มากที่สุด
	ผู้บริหาร	4.62	0.98	5	66.7	มากที่สุด
	นักวิชาการ	4.67	0.48	5	66.7	มากที่สุด
	คณะกรรมการ	4.21	0.73	4	44.1	มาก
	อาชีพต่าง ๆ	4.51	0.73	5	63.4	มากที่สุด
	รวม	4.47	0.76	5	60.8	มากที่สุด
12. การฝึกสมาธิ และการ ส่งเสริมจริยธรรม	ครูผู้สอน	3.67	0.93	3	35.0	ปานกลาง
	ผู้บริหาร	3.85	0.90	3	38.3	ปานกลาง
	นักวิชาการ	3.57	0.68	3	53.3	ปานกลาง
	คณะกรรมการ	4.44	0.70	5	55.9	มากที่สุด
	อาชีพต่าง ๆ	4.79	0.96	4	31.7	มาก
	รวม	3.80	0.93	3	32.5	ปานกลาง

ตาราง 11 (ต่อ)

เนื้อหา	กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย		ฐานนิยม		สรุป ความจำเป็น
		X	S.D.	ระดับ	ร้อยละ	
13. วิธีแก้ข้อบกพร่องในการปฏิบัติ นิคศีลธรรม ระเบียบ กฎหมาย และจารีตประเพณี	ครูผู้สอน	3.77	0.91	4	41.7	มาก
	ผู้บริหาร	4.12	0.69	4	56.7	มาก
	นักวิชาการ	3.93	0.74	4	46.7	มาก
	คณะกรรมการ	3.59	0.70	3	52.9	ปานกลาง
	อาชีพต่าง ๆ	4.18	0.93	5	41.9	มากที่สุด
	รวม	4.06	0.89	5	37.4	มาก
14. การวาดภาพ การออกแบบ และการพิมพ์	ครูผู้สอน	3.63	0.92	4	38.3	มาก
	ผู้บริหาร	3.53	0.87	3	46.7	ปานกลาง
	นักวิชาการ	3.33	0.71	3	60.0	ปานกลาง
	คณะกรรมการ	3.79	0.88	4	38.2	มาก
	อาชีพต่าง ๆ	3.38	1.03	3	39.6	ปานกลาง
	รวม	3.46	0.97	3	40.3	ปานกลาง
15. การทำรูปหนังสือสำหรับ เด็กและเป็นที่ระลึก	ครูผู้สอน	3.43	1.03	3	36.7	ปานกลาง
	ผู้บริหาร	3.45	0.87	3	50.0	ปานกลาง
	นักวิชาการ	3.57	0.77	4	43.3	มาก
	คณะกรรมการ	3.44	0.61	3	44.1	ปานกลาง
	อาชีพต่าง ๆ	3.15	1.10	3	43.7	ปานกลาง
	รวม	3.28	1.02	3	38.1	ปานกลาง

ตาราง 11 (ต่อ)

เนื้อหา	กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย		ฐานนิยม		สรุป ความจำเป็น
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ร้อยละ	
16. การแกะกนกลายไทยและ การแทงหยวก	ครูผู้สอน	3.40	1.22	3	31.7	ปานกลาง
	ผู้บริหาร	3.47	0.93	3	43.7	ปานกลาง
	นักวิชาการ	3.43	0.82	3	46.7	ปานกลาง
	คณะกรรมการ	3.47	0.71	3	41.1	ปานกลาง
	อาชีพต่าง	3.15	1.13	4	31.3	มาก
	รวม	3.27	1.08	3	32.5	ปานกลาง
17. การฝึกเกี่ยวกับดนตรีไทย	ครูผู้สอน	3.58	1.11	4	31.7	มาก
	ผู้บริหาร	3.70	0.83	4	43.3	มาก
	นักวิชาการ	3.40	0.81	3	60.0	ปานกลาง
	คณะกรรมการ	3.18	0.76	3	58.8	ปานกลาง
	อาชีพต่าง ๆ	3.76	0.92	4	42.3	มาก
	รวม	3.66	0.93	4	37.5	มาก
18. การฝึกเกี่ยวกับดนตรีสากล	ครูผู้สอน	3.08	1.06	3	33.3	ปานกลาง
	ผู้บริหาร	2.88	0.72	3	58.3	ปานกลาง
	นักวิชาการ	3.23	0.68	3	70.0	ปานกลาง
	คณะกรรมการ	3.62	1.02	3	41.2	ปานกลาง
	อาชีพต่าง ๆ	3.23	0.87	3	48.3	ปานกลาง
	รวม	3.20	0.89	3	48.8	ปานกลาง

ตาราง 11 (ต่อ)

เนื้อหา	กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย		ฐานนิยม		สรุป ความจำเป็น
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ร้อยละ	
19. การขับร้องเพลงไทยเดิม	ครูผู้สอน	3.55	1.14	3	31.7	ปานกลาง
	ผู้บริหาร	3.68	0.77	4	41.7	มาก
	นักวิชาการ	3.37	0.81	3	63.3	ปานกลาง
	คณะกรรมการ	3.00	0.49	3	76.5	ปานกลาง
	อาชีพต่าง ๆ	3.61	0.90	4	43.4	มาก
	รวม	3.55	0.90	3	38.1	ปานกลาง
20. การร้องเพลงไทยสากล และเพลงสากล	ครูผู้สอน	3.22	1.06	3	45.0	ปานกลาง
	ผู้บริหาร	3.67	0.69	3	55.0	ปานกลาง
	นักวิชาการ	3.07	0.45	3	80.0	ปานกลาง
	คณะกรรมการ	3.71	0.91	3	41.2	ปานกลาง
	อาชีพต่าง ๆ	3.38	0.96	3	47.5	ปานกลาง
	รวม	3.36	0.92	3	49.9	ปานกลาง
21. การร้อง รำ และแสดง มโนห์รา	ครูผู้สอน	3.50	0.89	3	46.7	ปานกลาง
	ผู้บริหาร	3.60	0.85	3	43.8	ปานกลาง
	นักวิชาการ	3.60	0.67	3	50.0	ปานกลาง
	คณะกรรมการ	3.12	0.48	3	76.5	ปานกลาง
	อาชีพต่าง ๆ	3.47	0.94	3	49.4	ปานกลาง
	รวม	3.47	0.88	3	50.3	ปานกลาง

ตาราง 11 (ต่อ)

เนื้อหา	กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย		ฐานนิยม		สรุป ความจำเป็น
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ร้อยละ	
22. การใช้คและขับหนังสือคง	ครูผู้สอน	3.20	1.16	3	38.3	ปานกลาง
	ผู้บริหาร	3.42	1.03	3	43.3	ปานกลาง
	นักวิชาการ	3.50	0.78	3	66.7	ปานกลาง
	คณะกรรมการ	3.21	0.88	3	55.9	ปานกลาง
	อาชีพต่าง ๆ	3.28	1.07	3	41.5	ปานกลาง
	รวม	3.30	1.05	3	44.1	ปานกลาง
23. การเล่นเกมบอก	ครูผู้สอน	2.87	1.07	3	36.3	ปานกลาง
	ผู้บริหาร	3.27	1.10	3	38.3	ปานกลาง
	นักวิชาการ	3.07	0.69	3	63.3	ปานกลาง
	คณะกรรมการ	2.94	0.85	3	47.1	ปานกลาง
	อาชีพต่าง ๆ	3.05	1.04	3	44.9	ปานกลาง
	รวม	3.05	1.02	3	44.3	ปานกลาง
24. การแสดงลิเก	ครูผู้สอน	2.45	1.05	3	36.7	ปานกลาง
	ผู้บริหาร	2.38	0.92	2	40.0	น้อย
	นักวิชาการ	2.63	0.72	2	50.0	น้อย
	คณะกรรมการ	2.85	0.78	3	55.9	ปานกลาง
	อาชีพต่าง ๆ	2.48	0.92	3	40.8	ปานกลาง
	รวม	2.50	0.92	3	40.1	ปานกลาง

ตาราง 11 (ต่อ)

เนื้อหา	กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย		ฐานนิยม		สรุป ความจำเป็น
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ร้อยละ	
25. การเล่นเกมโย่ง ร้องแรง	ครูผู้สอน	2.48	1.08	2	35.0	น้อย
	ผู้บริหาร	2.28	0.85	3	33.3	ปานกลาง
	นักวิชาการ	2.63	0.65	3	46.7	ปานกลาง
	คณะกรรมการ	2.59	0.93	2	35.3	น้อย
	อาชีพต่าง ๆ	2.31	1.08	2	33.6	น้อย
	รวม	2.37	1.02	2	35.2	น้อย
26. การรำสิดะ รำกริช รำมวยจีน	ครูผู้สอน	2.37	1.04	2	40.0	น้อย
	ผู้บริหาร	2.20	0.86	2	38.3	น้อย
	นักวิชาการ	2.37	0.89	2	46.7	น้อย
	คณะกรรมการ	2.53	0.86	3	41.2	ปานกลาง
	อาชีพต่าง ๆ	2.12	1.06	2	30.0	น้อย
	รวม	2.21	1.01	2	34.1	น้อย
27. การเล่นชนวัว	ครูผู้สอน	2.07	1.06	1	38.3	น้อยที่สุด
	ผู้บริหาร	2.38	1.21	2	33.3	น้อย
	นักวิชาการ	1.97	0.61	2	46.7	น้อย
	คณะกรรมการ	2.44	0.93	3	38.2	ปานกลาง
	อาชีพต่าง ๆ	1.82	1.04	1	50.9	น้อยที่สุด
	รวม	1.98	1.06	1	42.1	น้อยที่สุด

ตาราง 11 (ต่อ)

เนื้อหา	กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย		ฐานนิยม		สรุป ความจำเป็น
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ร้อยละ	
28. การเล่นตีไก่ เล่นตีจับ	ครูผู้สอน	2.15	1.04	2	38.3	น้อย
	ผู้บริหาร	2.28	1.08	3	35.0	ปานกลาง
	นักวิชาการ	1.83	0.95	1	46.7	น้อยที่สุด
	คณะกรรมการ	1.97	0.97	1	41.2	น้อยที่สุด
	อาชีพต่าง ๆ	1.88	1.06	1	47.5	น้อยที่สุด
	รวม	1.97	1.05	1	42.1	น้อยที่สุด
29. การเล่นตะกร้อ	ครูผู้สอน	3.42	1.09	3	35.0	ปานกลาง
	ผู้บริหาร	3.85	0.99	3	36.7	ปานกลาง
	นักวิชาการ	2.93	0.67	3	36.7	ปานกลาง
	คณะกรรมการ	1.91	0.93	2	32.4	น้อย
	อาชีพต่าง ๆ	2.94	1.17	3	33.2	ปานกลาง
	รวม	3.05	1.19	3	33.2	ปานกลาง
30. การเล่นหมากเก็บ หมากหนึบ หมากฮอส	ครูผู้สอน	2.95	1.24	3	33.0	ปานกลาง
	ผู้บริหาร	2.93	1.01	3	35.0	ปานกลาง
	นักวิชาการ	2.70	0.64	2	50.0	น้อย
	คณะกรรมการ	3.29	0.67	4	36.2	มาก
	อาชีพต่าง ๆ	2.28	1.12	3	31.3	ปานกลาง
	รวม	2.56	1.14	3	32.5	ปานกลาง

ตาราง 11 (ต่อ)

เนื้อหา	กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย		ฐานนิยม		สรุป ความจำเป็น
		ข	S.D.	ระดับ	ร้อยละ	
31. การเดินทางมากรุงเทพมหานคร (หมากซม)	ครูผู้สอน	2.90	1.20	3	31.7	ปานกลาง
	ผู้บริหาร	2.93	0.99	3	38.3	ปานกลาง
	นักวิชาการ	2.53	1.01	2	40.0	น้อย
	คณะกรรมการ	2.65	0.69	3	58.8	ปานกลาง
	อาชีพต่าง ๆ	2.04	0.94	2	35.8	น้อย
	รวม	2.35	1.04	2	33.9	น้อย
32. การเดินทาง	ครูผู้สอน	3.08	1.06	3	43.3	ปานกลาง
	ผู้บริหาร	2.95	0.98	3	40.0	ปานกลาง
	นักวิชาการ	2.40	0.86	2	43.3	น้อย
	คณะกรรมการ	2.56	0.75	3	52.9	ปานกลาง
	อาชีพต่าง ๆ	2.28	1.02	3	35.8	ปานกลาง
	รวม	2.51	1.04	3	38.5	ปานกลาง
33. การรับผิดชอบ พื้นที่	ครูผู้สอน	3.80	1.01	3	36.7	ปานกลาง
	ผู้บริหาร	4.00	1.01	5	40.0	มากที่สุด
	นักวิชาการ	3.83	0.65	4	56.7	มาก
	คณะกรรมการ	2.41	0.74	2	47.1	น้อย
	อาชีพต่าง ๆ	4.06	0.89	5	31.9	มากที่สุด
	รวม	3.88	0.99	5	33.2	มาก

ตาราง 11 (ต่อ)

เนื้อหา	กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย		ฐานนิยม		สรุป ความจำเป็น
		$\bar{X}$	ส.ย.	ระดับ	ร้อยละ	
34. การทอดกฐิน ทอดผ้าป่า	ครูผู้สอน	3.67	0.91	3	43.3	ปานกลาง
	ผู้บริหาร	3.72	0.98	4	33.3	มาก
	นักวิชาการ	3.53	0.68	4	36.7	มาก
	คณะกรรมการ	3.85	0.76	4	38.2	มาก
	อาชีพต่าง ๆ	3.71	0.94	3	41.1	ปานกลาง
	รวม	3.70	0.91	3	40.1	ปานกลาง
35. การบวชนาค	ครูผู้สอน	3.87	0.95	4	36.7	มาก
	ผู้บริหาร	4.07	0.80	4	36.7	มาก
	นักวิชาการ	3.83	0.65	4	56.7	มาก
	คณะกรรมการ	3.29	0.87	3	52.9	ปานกลาง
	อาชีพต่าง ๆ	3.95	0.90	4	41.1	มาก
	รวม	3.90	0.89	4	39.4	มาก
36. การถือศีลออก การเข้าสู่นิพพาน	ครูผู้สอน	2.68	1.11	3	33.3	ปานกลาง
	ผู้บริหาร	3.15	1.10	3	38.3	ปานกลาง
	นักวิชาการ	2.87	0.63	3	60.0	ปานกลาง
	อาชีพต่าง ๆ	2.48	1.09	2	32.8	น้อย
	รวม	2.71	1.10	3	35.4	ปานกลาง

ตาราง 11 (ต่อ)

เนื้อหา	กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย		ฐานนิยม		สรุป ความจำเป็น
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ร้อยละ	
37. การแต่งงาน	ครูผู้สอน	3.40	0.92	3	50.0	ปานกลาง
	ผู้บริหาร	3.70	0.81	3	41.7	ปานกลาง
	นักวิชาการ	3.00	0.69	3	63.3	ปานกลาง
	คณะกรรมการ	3.06	1.15	3	41.2	ปานกลาง
	อาชีพต่าง ๆ	3.38	0.87	4	42.6	มาก
	รวม	3.77	0.90	3	41.4	ปานกลาง
38. งานศพ	ครูผู้สอน	3.55	0.95	3	41.7	ปานกลาง
	ผู้บริหาร	3.68	0.95	3	35.0	ปานกลาง
	นักวิชาการ	3.10	0.61	3	73.3	ปานกลาง
	คณะกรรมการ	3.00	0.98	3	41.2	ปานกลาง
	อาชีพต่าง ๆ	3.48	0.82	4	41.9	มาก
	รวม	3.45	0.87	3	40.8	ปานกลาง

ตาราง 11 (ต่อ)

เนื้อหา	กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย		ฐานนิยม		สรุป ความจำเป็น
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ร้อยละ	
กิจกรรมการงานและพื้นฐานอาชีพ						
1. การจัดบ้านและช่วยเหลือ งานในบ้าน	ครูผู้สอน	4.53	0.68	5	63.3	มากที่สุด
	ผู้บริหาร	4.43	0.65	5	51.7	มากที่สุด
	นักวิชาการ	4.43	0.68	5	53.3	มากที่สุด
	คณะกรรมการ	3.21	0.91	3	50.0	ปานกลาง
	อาชีพต่าง ๆ	3.34	0.73	5	48.7	มากที่สุด
	รวม	4.30	0.79	5	48.6	มากที่สุด
2. การรู้จักใช้ เก็บรักษา ซ่อมแซมเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม	ครูผู้สอน	4.45	0.79	5	58.3	มากที่สุด
	ผู้บริหาร	4.37	0.74	5	51.7	มากที่สุด
	นักวิชาการ	4.33	0.55	4	60.0	มาก
	คณะกรรมการ	4.47	0.61	5	52.9	มากที่สุด
	อาชีพต่าง ๆ	4.32	0.75	5	49.1	มากที่สุด
	รวม	4.35	0.73	5	50.1	มากที่สุด
3. การเลี้ยงไก่ เลี้ยงน้อง	ครูผู้สอน	3.82	0.97	4	43.3	มาก
	ผู้บริหาร	3.80	0.80	4	48.3	มาก
	นักวิชาการ	3.80	0.92	4	43.3	มาก
	คณะกรรมการ	4.47	0.61	5	52.9	มากที่สุด
	อาชีพต่าง ๆ	3.97	0.93	5	35.5	มากที่สุด
	รวม	3.95	0.91	4	36.7	มาก

ตาราง 11 (ต่อ)

เนื้อหา	กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย		ฐานนิยม		สรุป ความจำเป็น
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ร้อยละ	
4. การทำสวนครัว	ครูผู้สอน	4.33	0.86	5	53.3	มากที่สุด
	ผู้บริหาร	4.35	0.66	5	45.0	มากที่สุด
	นักวิชาการ	4.10	0.66	4	56.7	มาก
	คณะกรรมการ	3.94	0.69	4	52.9	มาก
	อาชีพต่าง ๆ	4.22	0.80	5	44.2	มากที่สุด
	รวม	4.22	0.78	5	42.5	มากที่สุด
5. การปลูก การดูแลรักษา ไม้ดอก ไม้ประดับ	ครูผู้สอน	3.88	0.83	4	41.7	มาก
	ผู้บริหาร	3.85	0.84	4	48.3	มาก
	นักวิชาการ	3.83	0.70	4	50.0	มาก
	คณะกรรมการ	4.38	0.60	4	50.0	มาก
	อาชีพต่าง ๆ	4.84	0.90	4	38.1	มาก
	รวม	3.89	0.86	4	41.6	มาก
6. งานใบทอง	ครูผู้สอน	3.38	1.01	3	45.0	ปานกลาง
	ผู้บริหาร	3.18	1.10	3	43.3	ปานกลาง
	นักวิชาการ	3.30	0.88	3	56.7	ปานกลาง
	คณะกรรมการ	3.91	0.75	4	41.1	มาก
	อาชีพต่าง ๆ	3.11	1.00	3	43.0	ปานกลาง
	รวม	3.23	1.01	3	43.4	ปานกลาง

ตาราง 11 (ต่อ)

เนื้อหา	กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย		ฐานนิยม		สรุป ความจำเป็น
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ร้อยละ	
7. งานเขียน ปัก ถัก ร้อย	ครูผู้สอน	3.73	0.86	3	38.3	ปานกลาง
	ผู้บริหาร	3.80	0.95	4	36.7	มาก
	นักวิชาการ	3.50	0.94	4	43.3	มาก
	คณะกรรมการ	3.44	0.79	3	55.9	ปานกลาง
	อาชีพต่าง ๆ	3.69	0.89	4	45.7	มาก
	รวม	3.68	0.89	4	41.4	มาก
8. งานแกะสลัก	ครูผู้สอน	3.67	0.75	4	43.3	มาก
	ผู้บริหาร	3.25	0.84	3	45.0	ปานกลาง
	นักวิชาการ	3.10	0.96	3	40.0	ปานกลาง
	คณะกรรมการ	3.65	0.77	4	47.1	มาก
	อาชีพต่าง ๆ	3.10	0.94	3	41.5	ปานกลาง
	รวม	3.24	0.92	3	41.2	ปานกลาง
9. การจักคอกไม้ ร้อยมาลัย	ครูผู้สอน	3.55	1.06	3	38.3	ปานกลาง
	ผู้บริหาร	3.43	1.03	3	36.7	ปานกลาง
	นักวิชาการ	3.27	0.83	3	56.7	ปานกลาง
	คณะกรรมการ	3.00	0.92	3	70.6	ปานกลาง
	อาชีพต่าง ๆ	3.20	0.90	3	50.9	ปานกลาง
	รวม	3.27	0.95	3	49.2	ปานกลาง

ตาราง 11 (ต่อ)

เนื้อหา	กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย		ฐานนิยม		สรุป ความจำเป็น
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ร้อยละ	
10. งานไม้	ครูผู้สอน	3.90	0.97	4	35.0	มาก
	ผู้บริหาร	4.00	0.94	5	36.7	มากที่สุด
	นักวิชาการ	3.60	0.67	3	50.0	ปานกลาง
	คณะกรรมการ	3.76	0.74	4	41.2	มาก
	อาชีพต่าง ๆ	4.09	0.73	4	52.8	มาก
	รวม	3.99	0.80	4	46.1	มาก
11. งานปูน	ครูผู้สอน	3.73	0.97	4	41.7	มาก
	ผู้บริหาร	3.92	0.87	4	35.0	มาก
	นักวิชาการ	3.60	0.62	4	46.7	มาก
	คณะกรรมการ	3.88	0.69	4	52.9	มาก
	อาชีพต่าง ๆ	4.00	0.80	4	50.9	มาก
	รวม	3.92	0.82	4	47.4	มาก
12. งานโลหะ คัด บักรีด	ครูผู้สอน	2.98	1.13	3	40.0	ปานกลาง
	ผู้บริหาร	3.08	0.85	3	58.3	ปานกลาง
	นักวิชาการ	3.37	0.72	3	56.7	ปานกลาง
	คณะกรรมการ	3.79	0.81	3	44.1	ปานกลาง
	อาชีพต่าง ๆ	3.33	0.92	3	46.0	ปานกลาง
	รวม	3.29	0.94	3	47.4	ปานกลาง

ตาราง 11 (ต่อ)

เนื้อหา	กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย		ฐานนิยม		สรุป ความจำเป็น
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ร้อยละ	
13. งานไฟฟ้า	ครูผู้สอน	3.53	1.02	3	35.0	ปานกลาง
	ผู้บริหาร	3.60	1.04	4	41.7	มาก
	นักวิชาการ	3.67	0.88	3	50.0	ปานกลาง
	คณะกรรมการ	3.65	0.65	4	71.1	มาก
	อาชีพต่าง ๆ	3.78	0.92	4	43.8	มาก
	รวม	3.70	0.93	4	41.0	มาก
14. งานปั้นงานดินเผา	ครูผู้สอน	3.52	1.11	4	33.3	มาก
	ผู้บริหาร	3.35	0.92	3	45.0	ปานกลาง
	นักวิชาการ	3.40	0.81	3	50.0	ปานกลาง
	คณะกรรมการ	3.65	0.95	4	44.1	มาก
	อาชีพต่าง ๆ	3.17	0.91	3	38.9	ปานกลาง
	รวม	3.29	0.95	3	38.3	ปานกลาง
15. งานซ่อมรถจักรยาน และ เครื่องยนต์	ครูผู้สอน	3.63	1.22	5	30.0	มากที่สุด
	ผู้บริหาร	3.67	0.91	3	38.3	ปานกลาง
	นักวิชาการ	3.60	0.81	4	46.7	มาก
	คณะกรรมการ	3.38	0.83	3	44.1	ปานกลาง
	อาชีพต่าง ๆ	3.63	0.94	4	39.6	มาก
	รวม	3.62	0.97	4	36.7	มาก

ตาราง 11 (ต่อ)

เนื้อหา	กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย		ฐานนิยม		สรุป ความจำเป็น
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ร้อยละ	
16. งานศึกษณ์ คักณม และ เสริมสวย	ครูผู้สอน	3.33	1.17	3	33.3	ปานกลาง
	ผู้บริหาร	3.57	0.85	3	46.7	ปานกลาง
	นักวิชาการ	3.27	0.74	3	50.0	ปานกลาง
	คณะกรรมการ	3.09	1.06	5	41.2	มากที่สุด
	อาชีพต่าง ๆ	3.11	1.02	3	48.3	ปานกลาง
	รวม	3.28	1.04	3	43.1	ปานกลาง
17. การประคิษฐ์เศวสค การทำของซำรวย	ครูผู้สอน	3.75	1.07	4	35.0	มาก
	ผู้บริหาร	3.67	0.84	3	41.7	ปานกลาง
	นักวิชาการ	3.60	0.72	3	53.3	ปานกลาง
	คณะกรรมการ	3.50	0.93	3	44.1	ปานกลาง
	อาชีพต่าง ๆ	3.23	0.88	3	38.1	ปานกลาง
	รวม	3.41	0.92	3	37.9	ปานกลาง
18. การทำรูป คอกไมจันทน์ พวงหรีด	ครูผู้สอน	3.07	1.15	4	35.0	มาก
	ผู้บริหาร	3.25	0.99	3	53.3	ปานกลาง
	นักวิชาการ	3.27	0.64	3	53.3	ปานกลาง
	คณะกรรมการ	3.97	0.63	4	61.8	มาก
	อาชีพต่าง ๆ	2.78	0.97	3	35.5	ปานกลาง
	รวม	3.00	1.01	3	37.2	ปานกลาง

ตาราง 11 (ต่อ)

เนื้อหา	กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย		ฐานนิยม		สรุป ความจำเป็น
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ร้อยละ	
19. การเพาะเห็ด	ครูผู้สอน	3.78	1.06	4	40.0	มาก
	ผู้บริหาร	3.63	0.99	4	40.0	มาก
	นักวิชาการ	3.60	0.77	4	56.7	มาก
	คณะกรรมการ	3.24	0.65	3	52.9	ปานกลาง
	อาชีพต่าง ๆ	3.27	1.11	3	31.3	ปานกลาง
	รวม	3.41	1.05	4	33.6	มาก
20. การทำอาหาร ขนม	ครูผู้สอน	4.08	0.98	5	40.0	มากที่สุด
	ผู้บริหาร	3.73	0.84	3	41.8	ปานกลาง
	นักวิชาการ	3.90	0.66	4	56.7	มาก
	คณะกรรมการ	3.88	0.98	5	32.4	มากที่สุด
	อาชีพต่าง ๆ	3.80	0.97	3	35.1	ปานกลาง
	รวม	3.84	0.94	3	31.8	มาก
21. การทอผ้า	ครูผู้สอน	3.03	1.07	3	41.7	ปานกลาง
	ผู้บริหาร	3.18	1.11	3	55.0	ปานกลาง
	นักวิชาการ	3.60	0.86	3	43.3	ปานกลาง
	คณะกรรมการ	3.88	0.84	3	41.2	ปานกลาง
	อาชีพต่าง ๆ	3.17	1.03	3	38.9	ปานกลาง
	รวม	3.23	1.04	3	41.9	ปานกลาง

ตาราง 11 (ต่อ)

เนื้อหา	กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย		ฐานนิยม		สรุป ความจำเป็น
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ร้อยละ	
22. การทําน้ำตาลโตนด	ครูผู้สอน	3.57	1.25	4	31.7	มาก
	ผู้บริหาร	3.88	0.99	5	33.3	มากที่สุด
	นักวิชาการ	3.80	0.66	4	63.3	มาก
	คณะกรรมการ	3.15	0.93	3	58.8	ปานกลาง
	อาชีพต่าง ๆ	3.35	1.07	3	33.6	ปานกลาง
	รวม	3.47	1.07	3	33.0	ปานกลาง
23. การเลี้ยงข้าว	ครูผู้สอน	3.35	1.02	3	40.0	ปานกลาง
	ผู้บริหาร	3.50	0.85	3	48.3	ปานกลาง
	นักวิชาการ	3.17	0.87	4	36.7	มาก
	คณะกรรมการ	3.41	0.66	3	67.7	ปานกลาง
	อาชีพต่าง ๆ	3.18	1.01	3	45.3	ปานกลาง
	รวม	3.26	0.97	3	45.9	ปานกลาง
24. การเพาะเลี้ยงกุ้ง การเลี้ยงปลากระพง	ครูผู้สอน	3.53	1.17	4	38.3	มาก
	ผู้บริหาร	3.38	1.26	3	38.3	ปานกลาง
	นักวิชาการ	3.97	0.85	4	40.0	มาก
	คณะกรรมการ	3.38	0.60	3	50.0	ปานกลาง
	อาชีพต่าง ๆ	3.49	1.10	3	30.9	ปานกลาง
	รวม	3.51	1.10	3	32.5	ปานกลาง

ตาราง 11 (ต่อ)

เนื้อหา	กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย		ฐานนิยม		สรุป ความจำเป็น
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ร้อยละ	
25. การเลี้ยงปลาน้ำจืด เช่น ปลาดุก ปลานิล	ครูผู้สอน	3.88	1.06	4	43.3	มาก
	ผู้บริหาร	3.75	1.07	5	33.3	มากที่สุด
	นักวิชาการ	4.07	0.96	4	53.3	มาก
	คณะกรรมการ	4.00	0.65	4	58.8	มาก
	อาชีพต่าง ๆ	3.52	1.09	3	34.3	ปานกลาง
	รวม	3.67	1.04	4	35.0	มาก
26. การเพาะพันธุ์ ขยายพันธุ์ และศึกษายางพันธุ์ดี	ครูผู้สอน	4.10	0.86	4	41.7	มาก
	ผู้บริหาร	3.85	1.10	5	36.7	มากที่สุด
	นักวิชาการ	4.00	0.91	4	40.0	มาก
	คณะกรรมการ	3.94	0.60	4	67.7	มาก
	อาชีพต่าง ๆ	3.88	1.04	5	35.1	มากที่สุด
	รวม	3.92	0.99	4	33.9	มาก
27. การทำยางแผ่นพันธุ์ดี	ครูผู้สอน	4.00	0.94	5	38.3	มากที่สุด
	ผู้บริหาร	3.75	1.19	4	41.7	มาก
	นักวิชาการ	4.10	0.76	4	43.3	มาก
	คณะกรรมการ	4.06	0.69	4	52.9	มาก
	อาชีพต่าง ๆ	3.74	1.14	5	32.1	มากที่สุด
	รวม	3.82	1.07	4	33.9	มาก

เนื้อหา	กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย		ฐานนิยม		สรุป ความจำเป็น
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ร้อยละ	
28. การทำเหมืองแร่หินตาม	ครูผู้สอน	4.07	1.07	5	46.7	มากที่สุด
	ผู้บริหาร	3.85	1.02	4	38.3	มาก
	นักวิชาการ	4.10	0.84	4	40.0	มาก
	คณะกรรมการ	4.21	0.64	4	55.9	มาก
	อาชีพต่าง ๆ	3.77	0.96	4	34.3	มาก
	รวม	3.87	0.97	4	35.6	มาก
29. การทำทุเรียนกวน	ครูผู้สอน	3.55	1.05	3	31.7	ปานกลาง
	ผู้บริหาร	3.50	1.11	4	35.0	มาก
	นักวิชาการ	3.73	0.82	3	40.0	ปานกลาง
	คณะกรรมการ	4.06	0.78	4	41.2	มาก
	อาชีพต่าง ๆ	3.31	0.92	3	48.3	ปานกลาง
	รวม	3.49	0.96	3	41.9	ปานกลาง
30. การทำลูกหยี	ครูผู้สอน	3.40	1.11	3	33.3	ปานกลาง
	ผู้บริหาร	3.10	1.19	3	30.3	ปานกลาง
	นักวิชาการ	3.87	0.82	3	40.0	ปานกลาง
	คณะกรรมการ	3.41	0.60	3	64.7	ปานกลาง
	อาชีพต่าง ๆ	3.24	0.94	3	50.2	ปานกลาง
	รวม	3.31	0.98	3	45.7	ปานกลาง

ตาราง 11 (ต่อ)

เนื้อหา	กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย		ฐานนิยม		สรุป ความจำเป็น
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ร้อยละ	
31. การทำกะปิ	ครูผู้สอน	3.92	1.09	5	38.3	มากที่สุด
	ผู้บริหาร	3.55	1.32	4	33.3	มาก
	นักวิชาการ	3.80	0.81	4	43.3	มาก
	คณะกรรมการ	3.14	0.70	3	67.6	ปานกลาง
	อาชีพต่าง ๆ	3.59	1.02	3	37.1	ปานกลาง
	รวม	3.60	1.05	3	35.9	ปานกลาง
32. การทำกุ้งแห้ง มันกุ้ง กุ้งไม้	ครูผู้สอน	3.60	1.09	4	41.7	มาก
	ผู้บริหาร	3.27	1.10	4	38.3	มาก
	นักวิชาการ	3.73	0.87	4	40.0	มาก
	คณะกรรมการ	3.53	0.90	3	38.2	ปานกลาง
	อาชีพต่าง ๆ	3.35	0.92	3	50.2	ปานกลาง
	รวม	3.41	0.97	3	42.8	ปานกลาง
33. การทำปลาแห้ง ปลาเค็ม	ครูผู้สอน	3.97	0.90	4	35.0	มาก
	ผู้บริหาร	3.47	1.05	3	40.0	ปานกลาง
	นักวิชาการ	3.97	0.81	4	46.7	มาก
	คณะกรรมการ	3.56	0.61	3	50.0	ปานกลาง
	อาชีพต่าง ๆ	3.38	0.90	3	40.0	ปานกลาง
	รวม	3.52	0.92	4	37.9	มาก

ตาราง 11 (ต่อ)

เนื้อหา	กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย		ฐานนิยม		สรุป ความจำเป็น
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ร้อยละ	
34. การทำข้าวเกรียบกุ้ง ข้าวเกรียบปลา	ครูผู้สอน	3.22	1.17	3	36.7	ปานกลาง
	ผู้บริหาร	2.93	1.06	3	45.0	ปานกลาง
	นักวิชาการ	3.73	0.78	4	53.3	มาก
	คณะกรรมการ	3.50	0.96	3	38.2	ปานกลาง
	อาชีพต่าง ๆ	3.20	0.88	3	45.3	ปานกลาง
	รวม	3.23	0.96	3	42.3	ปานกลาง
35. การทำปลาป่นและ อาหารสัตว์	ครูผู้สอน	3.23	1.23	4	28.3	มาก
	ผู้บริหาร	3.08	1.18	3	36.7	ปานกลาง
	นักวิชาการ	4.23	0.90	4	46.7	มาก
	คณะกรรมการ	3.24	0.89	3	41.1	ปานกลาง
	อาชีพต่าง ๆ	3.23	1.03	3	48.3	ปานกลาง
	รวม	3.28	1.09	3	40.3	ปานกลาง
36. ผลิตภัณฑ์จากไม้ หวาย ย่านิพา ใบลาน ฯลฯ	ครูผู้สอน	3.62	1.21	5	30.0	มากที่สุด
	ผู้บริหาร	3.20	1.15	3	36.7	ปานกลาง
	นักวิชาการ	3.43	0.77	4	50.0	มาก
	คณะกรรมการ	3.21	0.84	3	44.1	ปานกลาง
	อาชีพต่าง ๆ	3.23	0.94	3	47.9	ปานกลาง
	รวม	3.29	1.00	3	42.5	ปานกลาง

ตาราง 11 (ต่อ)

เนื้อหา	กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย		ฐานนิยม		สรุป ความจำเป็น
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ร้อยละ	
37. ผลิตภัณฑ์พลาสติก	ครูผู้สอน	2.50	1.07	3	43.3	ปานกลาง
	ผู้บริหาร	2.37	0.97	3	36.7	ปานกลาง
	นักวิชาการ	2.80	1.10	2	33.3	น้อย
	คณะกรรมการ	3.41	0.70	3	44.1	ปานกลาง
	อาชีพต่าง ๆ	2.17	0.95	2	32.5	น้อย
	รวม	2.38	1.02	3	33.4	ปานกลาง

ตาราง 12 (ต่อ)

เนื้อหา	F-test	กลุ่มตัวอย่างที่มีความถี่แตกต่างกัน									
		1-2	1-3	1-4	1-5	2-3	2-4	2-5	3-4	3-5	4-5
<u>กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย</u>											
15. การทำรูปหนังตะลุงสำหรับเชิด และเป็นที่ระลึก	2.647*										
16. การแกะนกกลายไทย และการ แทงหยวก	2.065										
17. การฝึกเกี่ยวกับดนตรีไทย	3.923*										/
18. การฝึกเกี่ยวกับดนตรีสากล	4.230*					/					
19. การขับร้องเพลงไทยเดิม	4.174*					/					
20. การร้องเพลงไทยสากลและ เพลงสากล	2.390*										
21. การร้องรำ และแสดงมโนห์รา	1.880										
22. การเชิดและขับบทหนังตะลุง	0.682										
23. การเล่นเพลงบอก	1.267										
24. การแสดงลิเก	1.721										
25. การเล่นมโหรีร้องเงี้ยว	1.370										
26. การรำดีละ รำกริช รำมวยจีน	1.926										
27. การเล่นชนวัว	5.594*							/			/
28. การเล่นตีโก่ เล่นตีจับ	2.409*										
29. การเล่นตะกร้อ	19.274*			/		/	/	/	/		/

ตาราง 12 (ต่อ)

เนื้อหา	F-test	กลุ่มตัวอย่างที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน									
		1-2	1-3	1/4	1-5	2-3	2-4	2-5	3-4	3-5	4-5
<u>กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย</u>											
30. การเล่นเกมเก็บ หนากหนีบ หนากขอส	12.106*				/			/			/
31. การเล่นเกมหลุม (หมากขุม)	18.081*				/			/			/
32. การเลนวาว	11.609*				/			/			
33. การรับศีล ฟังธรรม ฟังเทศน์	25.875*			/			/		/		/
34. การทอดกฐิน ทอดผ้าป่า	0.516										
35. การบวชนาค	4.904*						/				/
36. การถือศีลออก การเข้าสุหนัต	12.602*			/				/			/
37. การแต่งงาน	4.500*					/	/				
38. งานศพ	4.991*						/				
<u>กลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ</u>											
1. การจัดบ้านและช่วยเหลืองาน ในบ้าน	21.988*			/			/		/		/
2. การรู้จักใช้ เก็บรักษา ซ่อมแซม เสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่ม	0.649										
3. การเลี้ยงเด็ก เลี้ยงน้อง	3.582*						/				

ตาราง 12 (ต่อ)

เนื้อหา	F-test	กลุ่มตัวอย่างที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน									
		1-2	1-3	1-4	1-5	2-3	2-4	2-5	3-4	3-5	4-5
<u>กลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ</u>											
4. การทำสวนครัว	2.013										
5. การปลูก การดูแลรักษาไม้ ดอกไม้ประดับ	3.175*										
6. งานใบทอง	5.363*						/				/
7. งานเย็บปักถักร้อย	1.256										
8. งานแกะสลัก	7.038*				/						/
9. การจัดดอกไม้ ร้อยมาลัย	2.813*										
10. งานไม้	3.674*									/	
11. งานปูน	2.651*										
12. งานโลหะ คัด บัดกรี	5.132*			/			/				
13. งานไฟฟ้า	1.144										
14. งานปั้น งานดินเผา	3.374*										
15. งานซ่อมรถจักรยาน และ เครื่องยนต์	0.566										
16. งานตัดผม คัดผม และเสริมสวย	8.691*			/				/	/		/
17. การประดิษฐ์สิ่งประดิษฐ์ การทำ ของขวัญ	6.380*				/			/			

ตาราง 12 (ต่อ)

เนื้อหา	F-test	กลุ่มตัวอย่างที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน									
		1-2	1-3	1-4	1-5	2-3	2-4	2-5	3-4	3-5	4-5
<u>กลุ่มกรรมการและพื้นฐานอาชีพ</u>											
33. การทำปลาแห้ง ปลาเค็ม	7.298 [*]				/				/		
34. การทำข้าวเกรียบกุ้ง ข้าวเกรียบปลา	4.345 [*]					/					
35. การทำปลาป่น อาหารสัตว์	6.761 [*]	/				/			/	/	
36. ผลิตภัณฑ์จากไม้ หวาย ย่านยี่เปา	2.183										
37. ผลิตภัณฑ์พลาสติก	14.385 [*]			/			/			/	/

ค่าที่มีนัยสำคัญ $P < .05$ $df = 448$

1 = กลุ่มครูผู้สอน 2 = กลุ่มผู้บริหาร 3 = กลุ่มนักวิชาการ 4 = กลุ่มคณะกรรมการ
5 = กลุ่มอาชีพต่าง ๆ

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

การศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาหลักสูตรประถมศึกษา
ที่เหมาะสมกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่นในจังหวัด
สงขลา

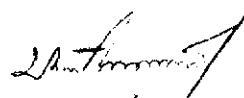
คำชี้แจง

กระผมนายประพนธ์ พรหมมณี อาจารย์ใหญ่โรงเรียนวิเชียรชม อำเภอเมือง สงขลา จังหวัดสงขลา ปัจจุบันเป็นนิสิตปริญญาโท คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร สาขาการประถมศึกษา เห็นว่า ท่านเป็นผู้หนึ่งซึ่งมีความสำคัญต่อการแสดงความคิดเห็น และให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการศึกษาของเยาวชน ในจังหวัดสงขลาได้อย่างดียิ่ง จึงใคร่ขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามความคิดเห็น เกี่ยวกับเนื้อหาหลักสูตรประถมศึกษา ที่เหมาะสมกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น ในจังหวัดสงขลา

ความคิดเห็นของท่านจะเกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาหลักสูตรประถมศึกษา ให้เหมาะสมกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น และจะเกิดประโยชน์ต่อการวางแผน พัฒนาการศึกษา เพื่อปรับปรุงคุณภาพการศึกษาของจังหวัดสงขลาต่อไป

สาระสำคัญในแบบสอบถาม เป็นเพียงบางส่วนของเนื้อหาหลักสูตรประถมศึกษา ซึ่งคาดว่าจะมีความสำคัญต่อการศึกษาของเยาวชนในท้องถิ่นจังหวัดสงขลา หากท่าน จะกรุณาให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเนื้อหาให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ก็จะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษา ในครั้งนี้เป็นอย่างยิ่ง

กระผมขอขอบพระคุณในการเสียสละเวลาและความคิดเห็นของท่าน เพื่อ ประโยชน์ทางการศึกษาในครั้งนี้มา ณ โอกาสนี้ด้วย.

(นายประพนธ์ พรหมมณี)

แบบสอบถาม

เรื่อง การศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาหลักสูตรประถมศึกษา
ที่เหมาะสมกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่นในจังหวัดสงขลา

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้มีจุดประสงค์ จะสำรวจความคิดเห็นของท่าน เกี่ยวกับเนื้อหาหลักสูตรประถมศึกษา ที่เหมาะสมกับสภาพของท้องถิ่น และมีความจำเป็นที่จะต้องจัดไว้ในหลักสูตร เพื่อให้นักเรียนในจังหวัดสงขลาได้เรียนรู้ แบบสอบถามชุดนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 คือข้อมูลส่วนตัวของท่าน เพื่อประโยชน์ในการอภิปรายผลการวิจัยในครั้งนี้

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาหลักสูตรที่เหมาะสมกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่นในจังหวัดสงขลา

ความหมายของคำตอบแบบสอบถาม

คำตอบแบบสอบถามตอนที่ 2 จัดอันดับความคิดเห็นแต่ละเรื่องเป็น 5 อันดับ ดังนี้มากที่สุด หมายถึง มีความจำเป็นมากที่สุด เป็นเรื่องที่มีความสำคัญอันดับหนึ่ง ต้องจัดไว้ในหลักสูตรประถมศึกษา

มาก หมายถึง มีความจำเป็นมาก เป็นเรื่องที่มีความสำคัญอันดับสองควรจัดไว้ในหลักสูตรประถมศึกษา

ปานกลาง หมายถึง มีความจำเป็นปานกลาง เป็นเรื่องที่มีความสำคัญพอสมควร นักเรียนของจังหวัดสงขลาควรทราบ น่าจะจัดไว้ในหลักสูตรประถมศึกษาด้วย

น้อย หมายถึง มีความจำเป็นน้อย เป็นเรื่องที่มีความสำคัญเฉพาะท้องถิ่น จะจัดไว้ในหลักสูตรประถมศึกษาหรือไม่ก็ได้

น้อยที่สุด หมายถึง มีความจำเป็นน้อยที่สุด ไม่ควรจัดไว้ในหลักสูตรประถมศึกษา

ตอนที่ 1

ข้อมูลส่วนตัว

โปรดเติมข้อความเกี่ยวกับตัวท่าน ลงในช่องว่าง และขีดเครื่องหมาย /
 ลงในตาราง [] หน้าข้อความ ตามความเป็นจริง

อายุ ปี

เพศ [] ชาย

[] หญิง

อาชีพ หรือ ตำแหน่งหน้าที่

ประสบการณ์การทำงานในอาชีพหรือตำแหน่งนี้ ปี

วุฒิสามัญ วุฒิทางอาชีพ

อยู่อาศัย หรือ ทำงานในจังหวัดนี้มาแล้ว ปี

สภาพสมรส [] โสด. [] มีครอบครัวแล้ว [] หม้ายหรือหย่าร้าง

มีบุตร คน จำนวนบุคคลในบ้าน คน

บ้านที่อยู่อาศัยอยู่ในเขต [] เทศบาล

[] อำเภอ

[] ตำบล

ตอนที่ 2

ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาหลักสูตรประถมศึกษา ที่เหมาะสม
กับสภาพและความต้องการของท้องถิ่นในจังหวัดสงขลา

คำอธิบาย

ตามความคิดเห็นของท่าน เรื่องต่อไปนี้ มีความจำเป็นต่อการนำไปจัดเป็น
เนื้อหาหลักสูตรประถมศึกษาของจังหวัดสงขลา ในอันดับความจำเป็นใด โปรดทำเครื่องหมาย
✓ ลงในช่องที่ท่านเห็นด้วย เพียงข้อละ 1 คำตอบ

ตัวอย่าง

เรื่องที่ควรจัดไว้ในหลักสูตร	อันดับความจำเป็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. เด็กทุกคนต้องอ่านออกเขียนได้คิดเลขเป็น	✓				
2. โรงเรียนควรจัดสอนเรื่องต่อไปนี้					
2.1 ประวัติศาสตร์จังหวัดสงขลา			✓		
2.2 การทำสวนยางพารา		✓			
2.3 การรำนมโนหรี				✓	
เรื่องอื่น ๆ ที่ควรเพิ่มเติม					
3.	✓				
4.					
ฯลฯ					

โปรดตอบคำถามทุก ๆ ข้อในหน้าต่อไป

เรื่องที่ควรจัดไว้ในหลักสูตร	อันดับความจำเป็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
<u>กลุ่มทักษะที่เป็นเครื่องมือการเรียนรู้</u> <u>ภาษาไทย</u>					
1. การพูดภาษากลางให้ถูกต้องและออกเสียงให้ชัดเจน					
2. การพูดภาษาถิ่นได้ในกลุ่มชาวไท					
3. การใช้ภาษากลางในการอภิปรายและพูดกับชุมชนต่างๆ					
4. การเรียกชื่อสัตว์ สิ่งของ สถานที่ และการใช้คำกริยา เป็นภาษาถิ่นได้					
5. การรวบรวมคำพื้นฐานภาษาถิ่นแล้วอธิบายความหมายเป็นภาษากลาง					
6. การเข้าใจความหมายและใช้สำนวนต่าง ๆ ได้ถูกต้อง เช่น ศรีแก้วพลอยรุ่ง นอนเหมือนโนราโรงแพ ฯลฯ					
7. เนื้อร้อง ความหมาย และทำนองเพลงกล่อมเด็ก					
8. การใช้คำพังเพย ภาษิต และปริศนาคำทายของท้องถิ่น					
9. ทำนันทนาการ เล่น ของชาวสงขลาและชาวไท					
10. การเล่านิทานพื้นเมือง และแสดงท่าทางประกอบ					
11. การออกเสียงพยัญชนะ ร. ง. และคำควบกล้ำให้ถูกต้อง					
12. มารยาทในการพูด การทักทาย และการสนทนากับบุคคลในระดับต่าง ๆ					
เรื่องอื่น ๆ ที่ควรเพิ่มเติม					
13.					
14.					

เรื่องที่มีการจัดไว้ในหลักสูตร	อันดับความจำเป็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
<u>คณิตศาสตร์</u>					
1. การคาดคะเน และการวัดความยาว, น้ำหนัก, และจำนวน					
2. การเปรียบเทียบจำนวน ขนาด น้ำหนัก					
3. การเขียนแผนผังบอกมาตราส่วน บอกระยะทาง					
4. การนับเงินและการซื้อขายแลกเปลี่ยน					
5. การใช้เรื่องราวและวัสดุสิ่งของในห้องเรียนเป็นโจทย์เลขเรื่องอื่น ๆ ที่ควรเพิ่มเติม					
6.					
7.					
<u>กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต</u>					
1. ความสะอาดของร่างกาย เลือกรับประทานอาหารและบ้านเรือน					
2. การเลือกซื้ออาหารที่มีประโยชน์					
3. การถนอมอาหาร การเก็บรักษาอาหารและการปรุงอาหาร					
4. การกินอาหารที่ถูกสุขลักษณะ					
5. การสร้างสุขนิสัย การออกกำลังกาย และการพักผ่อน					
6. การใช้ยาสามัญ และการปฐมพยาบาล					
7. การป้องกันอุบัติเหตุจากภัยธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม					
8. การใช้ส้วมที่ถูกสุขลักษณะ					
9. การป้องกันโรคติดต่อ					
10. การใช้น้ำที่สะอาด และการรู้จักแก้ปัญหาเกี่ยวกับการดื่มการใช้					
11. จำนวนประชากรและสภาพความเป็นอยู่ในชุมชนและจังหวัด					
12. ทรัพยากร อาชีพ และผลิตภัณฑ์ของชุมชนและจังหวัด					

เรื่องที่ควรจัดไว้ในหลักสูตร	อันดับความจำเป็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
13. โบราณวัตถุ และมรดกทางวัฒนธรรมในท้องถิ่น					
14. บุคคลสำคัญและผู้ให้บริการในชุมชน					
15. ปัญหาและความต้องการ ของชุมชน และของจังหวัด					
16. ประวัติและความเป็นมาของจังหวัดสงขลา					
17. สถาปัตยกรรมศาสตร์ของ จังหวัดสงขลาและเขตการศึกษา กับจังหวัดอื่น ๆ					
18. การแบ่งเขตการปกครอง เป็นอำเภอ กิ่งอำเภอ เทศบาล ตำบล และสุขาภิบาล					
19. การคมนาคม การขนส่ง และการสื่อสารของจังหวัด สงขลา					
20. การชลประทาน และแหล่งเก็บกักน้ำ					
21. การป้องกันและรักษาความปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สิน					
22. การศึกษาและนับถือศาสนาพุทธ					
23. การศึกษาและนับถือศาสนาอิสลาม					
24. การศึกษาและนับถือศาสนาอื่น ๆ					
25. วัฒนธรรมและประเพณีชาวใต้ที่ควรส่งเสริม					
25.1 วันขึ้นปีใหม่					
25.2 วันเข้าพรรษา ออกพรรษา และการชักพระ					
25.3 วันสารท					
25.4 วันสงกรานต์ และวันลอยกระทง					
26. การทำมาหากินและอาชีพที่ควรส่งเสริม					
26.1 การทำนา					

เรื่องที่ควรจัดไว้ในหลักสูตร	อันดับความจำเป็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
26.2 การทำสวนยางพารา					
26.3 การปลูกพืชไร่ และการทำไร่ นา สวน วนสม					
26.4 การทำสวนผลไม้ เช่น มะพร้าว ทุเรียน ส้ม เงาะ ฯลฯ					
26.5 การประมง					
26.6 การเลี้ยงปศุสัตว์ เช่น วัว ควาย สุกร เป็ด ไก่ ฯลฯ					
26.7 การทำเหมืองแร่ การย่อยหิน					
26.8 อุตสาหกรรมโรงงาน					
26.9 อุตสาหกรรมในครอบครัว และหัตถกรรม					
26.10 การพาณิชย์กรรม					
26.11 อาชีพบริการ					
26.12 การธนาคารและเงินทุน					
27. การรวมกลุ่มอาชีพ และการสหกรณ์					
28. ความรับผิดชอบและจรรยาบรรณของผู้ประกอบอาชีพต่างๆ					
29. เครื่องทุนแรง และเครื่องมือแรงในการประกอบอาชีพ					
30. เชื้อเพลิง และพลังงานที่ใช้ในท้องถิ่น					
31. การผลิต และการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ และปุ๋ยหมัก					
32. การไถ่ปุ๋ยเคมีและยาปราบศัตรูพืช					
33. สถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา					
34. การสงวนทรัพยากร และอนุรักษ์ธรรมชาติ					
35. สถานศึกษา สถานประกอบการ และหน่วยงาน ส่งเสริมอาชีพ					
36. ชาว เหตุการณ์ของชุมชน จังหวัด และชาติ					

เรื่องที่ควรจัดไว้ในหลักสูตร	อันดับความจำเป็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
<u>กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย</u>					
1. ค่านิยมและคุณธรรมที่ควรเน้น					
1.1 ความซื่อสัตย์สุจริต และรู้จักประหยัด					
1.2 ความซื่อสัตย์สุจริต และความจริงใจ					
1.3 ความเมตตากรุณา					
1.4 ความรับผิดชอบ					
1.5 ความเชื่อเพื่อพ่อแม่ เสียสละ เห็นอกเห็นใจ					
1.6 ความมีระเบียบวินัย และการตรงต่อเวลา					
1.7 ความกตัญญู					
1.8 การไม่โลภ ไม่ขโมย ไม่ละเมิดของผู้อื่น					
1.9 ความมีมารยาทดี มีใจเป็นธรรม ไม่ลำเอียง					
1.10 การไม่พูดปด ไม่พูดคำหยาบ ไม่ยุ่งให้แตกแยก					
1.11 ความร่วมมือร่วมใจ ไม่ฉ้อราษฎร์บังหลวง					
2. การฝึกสมาธิ และการส่งเสริมจริยธรรม					
3. วิธีแก้ข้อบกพร่องในการปฏิบัติศีลธรรม ระเบียบ กฎหมาย และจารีตประเพณี					
4. งานศิลปะที่ควรส่งเสริม					
4.1 การวาดภาพ การออกแบบ และการพิมพ์					
4.2 การทำรูปปั้นกะลึง สำหรับเชิด และเป็นของที่ระลึก					
4.3 การแกะสลักของไทย และการแทงหยวก					

เรื่องที่ควรจัดไว้ในหลักสูตร	อันดับความจำเป็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
5. การฝึกเกี่ยวกับดนตรีไทย					
6. การฝึกเกี่ยวกับดนตรีสากล					
7. การขับร้องเพลงไทยเดิม					
8. การร้องเพลงไทยสากล และเพลงสากล					
9. การร้อง รำ และแสดงมโนห์รา					
10. การเชิด และขับบทหนังตะลุง					
11. การเล่นเพลงบอก					
12. การแสดงลิเก					
13. การเล่นมะโย่ง ร้องแง้ง					
14. การร่ำสละ รำกริช รำมวยจีน					
15. การกีฬาและการละเล่นพื้นเมือง ต่อไปนี้					
15.1 การเล่นชนวัว					
15.2 การเล่นตีไก่, เล่นตีจ๊ับ					
15.3 การเล่นตะกร้อ					
15.4 การเล่นหมากเก็บ หมากหนีบ หมากฮอส					
15.5 การเล่นหมากหลุม (หมากขุม)					
15.6 การเล่นว้าว					
15.7					
15.8					
16. ประเพณีและพิธีกรรมต่าง ๆ					
16.1 การรับศีล พังขรรณ พังเทศน์					
16.2 การทอดกฐิน ทอดผ้าป่า					
16.3 การบวชนาค					

เรื่องที่ควรจัดไว้ในหลักสูตร	อันดับความจำเป็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
16.4 การถือศีลออก การเข้าสู่นัก					
16.5 การแต่งงาน					
16.6 งานศพ					
16.7					
16.8					
เรื่องอื่น ๆ ที่ควรเพิ่มเติม					
17.					
18.					
19.					
<u>กลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ</u>					
1. การจัดบ้านและช่วยเหลืองานในบ้าน					
2. การรู้จักใช้ เก็บรักษา และซ่อมแซมเสื้อผ้าและ เครื่องนุ่งห่ม					
3. การเลี้ยงเด็ก เลี้ยงน้อง					
4. การทำสวนครัว					
5. การปลูก การดูแลรักษาไม้ดอกไม้ประดับ					
6. งานใบตอง					
7. งานเย็บปัก ถัก ร้อย					
8. งานแกะสลัก					
9. การจัดดอกไม้ ร้อยมาลัย					
10. งานที่เด็กควรเลือกเรียนเพื่อเป็นพื้นฐานการประกอบอาชีพ					
10.1 งานไม้					
10.2 งานปูน					

เรื่องที่ควรจัดไว้ในหลักสูตร	อันดับความจำเป็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
10.3 งานโลหะ คัด บัดกรี					
10.4 งานไฟฟ้า					
10.5 งานปั้น งานดินเผา					
10.6 งานซ่อมรถจักรยานและเครื่องยนต์					
10.7 งานถักถอม ตัดผม และเสริมสวย					
10.8 งานประดิษฐ์เศษวัสดุ การทำของชำร่วย					
10.9 การทำรูป ดอกไม้จันทน์ พวงหรีด					
10.10 การเพาะเห็ด					
10.11 การทำอาหาร ขนม					
10.12 การทอผ้า					
10.13 การทำน้ำตาลโตนด					
10.14 การสีข้าว					
10.15 การเพาะเลี้ยงกุ้ง การทำนากุ้ง การเลี้ยงปลากระพง					
10.16 การเลี้ยงปลาน้ำจืด เช่น ปลากุฏ ปลาไน					
10.17 การเพาะพันธุ์ ขยายพันธุ์ และติดตามพันธุ์ดี					
10.18 การทำยางแผ่นชั้นดี					
10.19					
10.20					
11. การผลิตผลิตภัณฑ์จากพืช สัตว์ และสารเคมี					
11.1 เม็คมะม่วงหิมพานต์					
11.2 ทุเรียนกวน					
11.3 ลูกหยี					
11.4 กะปิ					

เรื่องที่ต้องจัดไว้ในหลักสูตร	อันดับความจำเป็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
11.5 กุ้งแห้ง มันกุ้ง กุ้งแก้ว กุ้งไม้					
11.6 ปลาแห้ง ปลาเค็ม					
11.7 ข้าวเกรียบกุ้ง ข้าวเกรียบปลา					
11.8 การทำปลาป่นและอาหารสัตว์					
11.9 ผลิตภัณฑ์จากไม้ หวาย ย่านียเผา ไบรอน ฯลฯ					
11.10 ผลิตภัณฑ์พลาสติก					
11.11					
เรื่องอื่น ๆ ที่ควรเพิ่มเติม					
12.					
13.					
14.					
15.					
ขอเสนอแนะอื่น ๆ					
.....					
.....					
.....					

ขอขอบพระคุณ

การศึกษาค้นคว้าเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาหลักสูตรประถมศึกษา
ที่เหมาะสมกับสภาพและความต้องการ
ของท้องถิ่นในจังหวัดสงขลา

บทคัดย่อ

เรื่อง

ประพันธ์ อร วัฒนดี

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของงานศึกษาค้นคว้าหลักสูตร
ปริญญาดุษฎีศึกษามหาบัณฑิต

กุมภาพันธ์ 2526

ความมุ่งหมายในการศึกษาครั้งนี้ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาหลักสูตรประถมศึกษา ที่เหมาะสมกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น ในจังหวัดสงขลา โดยศึกษาจากกลุ่มครูผู้สอน ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา นักวิชาการ คณะกรรมการการประถมศึกษา และผู้ประกอบการอาชีพต่าง ๆ รวมห้ากลุ่ม จำนวน 449 คน

เนื้อหาที่ศึกษากำหนดเป็นกลุ่มประสบการณ์ตามลักษณะโครงสร้างของหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 โดยเลือกเฉพาะเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับสภาพของ จังหวัดสงขลา จำนวน 142 เรื่อง

การรวบรวมข้อมูล ใช้แบบสอบถามการประเมินค่า (Rating scale) ซึ่งสร้างขึ้นตามวิธีของ 'Likert' สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ คะแนนเฉลี่ย (Mean) ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ฐานนิยม (Mode) ร้อยละ (Percentage) และเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่ม โดยการทดสอบแบบ $F - test$ และแบบ Scheffe's method

ผลการศึกษาพบว่า เนื้อหาที่เหมาะสมกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น ในจังหวัดสงขลาตามความมุ่งหมายที่ศึกษา แยกได้ตามกลุ่มประสบการณ์คือ

1. กลุ่มทักษะ - ภาษาไทย 8 เรื่อง
- คณิตศาสตร์ 5 เรื่อง
2. กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต 37 เรื่อง
3. กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย 15 เรื่อง
4. กลุ่มผลงานและพื้นฐานอาชีพ 17 เรื่อง

A STUDY OF OPINIONS ABOUT THE APPROPRIATENESS
OF PRIMARY EDUCATIONAL CURRICULUM CONTENTS
FOR THE LOCAL ENVIRONMENTS AND NEEDS
OF SONGKHLA PROVINCE

AN ABSTRACT

BY

PRAPHAN PROMMANEE

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University

February 1983

The purposes of this study were to investigate and compare the Opinions about the Appropriateness of Primary Educational Curriculum Contents for the local environments and needs of Songkhla Province. There are 449 people in five groups of Primary School Teacher, School Administrative Personel, Educator, Primary School Committees, and Other Occupations.

The contents were selected to get the 142 items about the appropriateness of Songkhla's environments and classified into the area of learning experiences from the struture of the *Primary School Curriculum B.E. 2521*.

The data collection ; taking the questionairs to Likert information in rating scale. The statistical methods used Mean, Standard deviation, Mode and Percentage to indicate the rate of deed upon items in the ~~data~~, and the F -- test and Scheffe's method to indicate the variation of the answer for those items.

This study the contents are Appropriateness for the local environments and needs of Songkhla Province, as follows :-

1. Tool Subjects :-

Thai Language 8 items

Mathematics 5 items

2. Life Experiences 37 items

3. Character Development 15 items

4. Work-Oriented Experiences 17 items,